

ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πε- 1
πληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων. καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' 2
ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου. ἔδοξεν κάμοι 3*
παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι κράτιστε
θεόφιλε. ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. ἐγένετο 4, 5*
ἐν ταῖς ἡμέραις ἠρώδου τοῦ βασιλέως τῆς ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὄνόματι
ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας ἀβιά καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων ἀαρῶν
καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐλισάβη. ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐνώπιον τοῦ 6*
θεοῦ πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιομασιν τοῦ κυρίου
ἄμεμπτοι. καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον καθότι ἡ ἐλισάβη ἦν στείρα καὶ 7*
ἀμφοτέροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. ἐγένετο δὲ ἐν 8
τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἐναντι τοῦ θεοῦ.
κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας ἔλαχεν τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν 9*
τοῦ κυρίου. καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ 10*
τοῦ θυμιάματος. ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἐστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ 11
θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. καὶ ἐταράχθη ζαχαρίας ἰδὼν καὶ φόβος 12
ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος μὴ φοβοῦ ζαχα- 13
ρία διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου καὶ ἡ γυνὴ σου ἐλισάβη γεννήσει
υἴόν σοι καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰωάννην. καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ 14*
ἀγαλλίασις καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. ἔσται γὰρ 15*
μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίη καὶ πνεύμα-
τος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. καὶ πολλοὺς τῶν 16
υἰῶν ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν. καὶ αὐτὸς προελεύ- 17
σεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει ἡλίου ἐπιστρέψαι καρδίας

1 v.3 εδοξε^ν εδοξεν^{τ.μ.κ} καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβως καθεξης σοι γραψαι κρατιστε θεοφιλε. **v.5** εγενετο εν ταις ημεραις ηρωδου του^{τ.μ.κ} βασιλεως της ιουδαιας ιερευς τις ονοματι ζαχαριας εξ εφημεριας αβια και η^{τ.μ.κ} γυνη αυτω^ν αυτου^{τ.μ.κ} εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτης ελισαβη. **v.6** ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι εναντιον^ν ενωπιον^{τ.μ.κ} του θεου πορευομενοι εν πασαις ταις εντολαις και δικαιομασιν του κυριου αμεμπτοι. **v.7** και ουκ ην αυτοις τεκνον καθοτι ην^ν η ελισαβη ην^{τ.μ.κ} στειρα και αμφοτεροι προβεβηκοτες εν ταις ημεραις αυτων ησαν. **v.9** κατα το εθος της ιερατειας ελαχε^ν ελαχεν^{τ.μ.κ} του θυμιασαι εισελθων εις τον ναον του κυριου. **v.10** και παν το πληθος ην^{μ.ν} του λαου ην^{τ.κ} προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματος. **v.14** και εσται χαρα σοι και αγαλλιασις και πολλοι επι τη γενεσει^ν γεννησει^{τ.μ.κ} αυτου χαρησονται. **v.15** εσται γαρ μεγας ενωπιον [του]^{μ.ν} του^{τ.κ} κυριου και οινον και σικερα ου μη πιη και πνευματος αγιου πλησθησεται επι εκ κοιλιας μητρος αυτου.

πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων ἐτοιμάσαι κυρίῳ
 18 λαὸν κατεσκευασμένον. καὶ εἶπεν ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον κατὰ τί
 γνῶσομαι τοῦτο ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα
 19 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ ἐγὼ εἰμι
 γαβριήλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς
 20 σὲ καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. καὶ ἰδοὺ ἔση σιωπῶν καὶ μὴ δυνά-
 μενος λαλῆσαι ἄχρι ἣς ἡμέρας γένηται ταῦτα ἀνθ ὧν οὐκ ἐπίστευσας
 21* τοῖς λόγοις μου οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. καὶ ἦν
 ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν ζαχαρίαν καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν
 22* ἐν τῷ ναῷ. ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι
 ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς καὶ διέμενεν
 23 κωφός. καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ
 24 ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν
 ἑλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε λέγουσα.
 25* ὅτι οὕτως μοι πεποίηκεν ὁ κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπειδὴν ἀφελεῖν τὸ
 26* ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος
 27* γαβριήλ ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς γαλιλαίας ἣ ὄνομα ναζαρέτ. πρὸς
 παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα ἰωσήφ ἐξ οἴκου δαβὶδ καὶ τὸ
 28* ὄνομα τῆς παρθένου μαριάμ. καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπεν
 29* χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. ἡ
 δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἶη
 30 ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ μὴ φοβοῦ μαριάμ εὖρες
 31* γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱὸν καὶ
 32* καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰησοῦν. οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου
 κληθήσεται καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον δαβὶδ τοῦ πατρὸς
 33 αὐτοῦ. καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ τῆς βα-
 34 σιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. εἶπεν δὲ μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον πῶς
 35* ἔσται τοῦτο ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐ-

v.21 καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν ζαχαρίαν καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν^{Τ.Μ.Κ} ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ^ν. **v.22** ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἐδύνατο^ν ἠδύνατο^{Τ.Μ.Κ} λαλῆσαι αὐτοῖς καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς καὶ διέμενεν κωφός. **v.25** ὅτι οὕτως μοι πεποίηκεν ὁ^{Τ.Μ.Κ} κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπειδὴν ἀφελεῖν τὸ^{Τ.Μ.Κ} ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. **v.26** ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος γαβριήλ ἀπο^ν ὑπο^{Τ.Μ.Κ} τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς γαλιλαίας ἣ ὄνομα ναζαρέτ^{Κ.ν} ναζαρέτ^{Τ.Μ.}. **v.27** πρὸς παρθένον ἐμνηστευμένην^ν μεμνηστευμένην^{Τ.Μ.Κ} ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα ἰωσήφ ἐξ οἴκου δαβὶδ^{Μ.ν} δαβὶδ^{Τ.Κ} καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου μαριάμ. **v.28** καὶ εἰσελθὼν ὁ^{Τ.Μ.Κ} ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπεν χαῖρε κεχαριτωμένη^{Τ.Μ.Κ} ὁ κύριος μετὰ σοῦ εὐλογημένη^{Τ.Μ.Κ} σὺ^{Τ.Μ.Κ} ἐν^{Τ.Μ.Κ} γυναιξίν^{Τ.Μ.Κ}. **v.29** ἡ δὲ ἰδοῦσα^{Τ.Μ.Κ} διεταράχθη^{Τ.Μ.Κ} ἐπὶ τῷ λόγῳ διεταράχθη^ν αὐτοῦ^{Τ.Μ.Κ} καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. **v.31** καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ^ν συλλήψῃ^{Τ.Μ.Κ} ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰησοῦν. **v.32** οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον δαβὶδ^{Μ.ν} δαβὶδ^{Τ.Κ} τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

τῇ πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοὶ
διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς θεοῦ. καὶ ἰδοὺ ἑλισάβετ ἡ 36*
συγγενῆς σου καὶ αὐτὴ συνείληφεν υἱὸν ἐν γήρα αὐτῆς καὶ οὗτος μὴν
ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρα. ὅτι οὐκ ἀδυνατήσεται παρὰ τῷ 37*
θεῷ πᾶν ῥῆμα. εἶπεν δὲ μαριάμ ἰδοὺ ἡ δούλη κυρίου γένοιτό μοι κατὰ 38
τὸ ῥημά σου καὶ ἀπήλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος. ἀναστᾶσα δὲ μαριάμ ἐν 39
ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν
ἰούδα. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν ἑλισάβετ. 40
καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ ἑλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς μαρίας ἐσκίρτησεν 41*
τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ ἑλισάβετ.
καὶ ἀνεφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν καὶ 42*
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ 43*
ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου πρὸς μέ. ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ 44*
ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ
κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλη- 45
μένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου. καὶ εἶπεν μαριάμ μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν 46
κύριόν. καὶ ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτήρί μου. ὅτι 47, 48
ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης αὐτοῦ ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσίν με πᾶσαι αἱ γενεαί. ὅτι ἐποίησέν μοι μεγάλα ὁ δυνατός 49*
καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς 50*
φοβουμένοις αὐτόν. ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ διεσκόρπισεν
ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων 52
καὶ ὕψωσεν ταπεινοὺς. πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦν- 53
τας ἐξαπέστειλεν κενούς. ἀντελάβετο ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι 54
ἐλέους. καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν τῷ ἄβραάμ καὶ τῷ 55
σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. ἔμεινεν δὲ μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας 56*
τρεῖς καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. τῇ δὲ ἑλισάβετ ἐπλήσθη ὁ 57

v.35 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀγγελὸς εἶπεν αὐτῇ πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σε καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοὶ διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σου ἅγιον κληθήσεται υἱὸς θεοῦ. **v.36** καὶ ἰδοὺ ἑλισάβετ ἡ συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ συνείληφεν υἱὸν ἐν γήρα αὐτῆς καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρα. **v.37** ὅτι οὐκ ἀδυνατήσεται παρὰ τοῦ θεοῦ πᾶν ῥῆμα. **v.41** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ ἑλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς μαρίας ἡ ἑλισάβετ ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ ἑλισάβετ. **v.42** καὶ ἀνεφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. **v.43** καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου πρὸς ἐμεῖς. **v.44** ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. **v.49** ὅτι ἐποίησεν μοι μεγάλα καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. **v.50** καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς καὶ ἡμεῖς γενεῶν φοβουμένοις αὐτόν. **v.56** ἔμεινεν δὲ μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

58 χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν καὶ ἐγέννησεν υἷόν. καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι
καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς
59* καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν
τὸ παιδίον καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ζαχαρίαν.
60 καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν οὐχὶ ἀλλὰ κληθήσεται ἰωάννης.
61* καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται
62* τῷ ὀνόματι τούτῳ. ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι
63* αὐτόν. καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν λέγων ἰωάννης ἐστὶν τὸ ὄνομα
64 αὐτοῦ καὶ ἐθαύμασαν πάντες. ἀνεώχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα
65 καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θεόν. καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάν-
τας φόβος τοὺς περιουκοῦντας αὐτούς καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς ἰουδαίας
66* διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτῶν λέγοντες τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται καὶ χεῖρ κυρίου
67* ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου
68 καὶ προεφήτευσεν λέγων. εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ ἰσραὴλ ὅτι
69* ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. καὶ ἤγειρεν κέρας
70* σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. καθὼς ἐλάλησεν
71 διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ. σωτηρίαν ἐξ
72 ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. ποιῆσαι ἔλεος
73 μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ. ὄρκον
74* ὃν ὤμοσεν πρὸς ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν. τοῦ δοῦναί ἡμῖν ἀφόβως
75* ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας λατρεύειν αὐτῷ. ἐν ὁσιότητι καὶ
76* δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. καὶ σὺ
παιδίον προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου
77 κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ
78* αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν. διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν ἐν

v.59 και εγενετο εν τη ογδοη^{Τ.μ.κ} ημερα τη^ν ογδοη^ν ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατρος αυτου ζαχαριαν. **v.61** και ειπαν^ν ειπον^{Τ.μ.κ} προς αυτην οτι ουδεις εστιν εκ^ν εν^{Τ.μ.κ} της^ν τη^{Τ.μ.κ} συγγενειας^ν συγγενεια^{Τ.μ.κ} σου ος καλειται τω ονοματι τουτω. **v.62** ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτο^ν αυτον^{Τ.μ.κ}. **v.63** και αιτησας πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννης εστιν το^{Τ.μ.κ} ονομα αυτου και εθαυμασαν παντες. **v.66** και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτο εσται και γαρ^ν χειρ κυριου ην μετ αυτου. **v.67** και ζαχαριας ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος αγιου και επροφητευσεν^ν προεφητευσεν^{Τ.μ.κ} λεγων. **v.69** και ηγειρεν κερας σωτηριας ημιν εν τω^{Τ.μ.κ} οικω δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{Τ.κ} του^{Τ.μ.κ} παιδου αυτου. **v.70** καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων των^{Τ.μ.κ} απ αιωνος προφητων αυτου. **v.74** αφοβως εκ χειρου των^{Τ.μ.κ} εχθρων ημων^{Τ.μ.κ} ρυσθεντας λατρευειν αυτω. **v.75** εν οσοιτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασαις^ν ταις^ν ημεραις^ν πασας^{Τ.μ.κ} τας^{Τ.μ.κ} ημερας^{Τ.μ.κ} της^{Τ.μ.κ} ζωης^{Τ.μ.κ} ημων. **v.76** και συ δε^ν παιδιον προφητης υψιστου κληθησῃ προπορευση γαρ ενωπιον^ν προ^{Τ.μ.κ} προσωπου^{Τ.μ.κ} κυριου ετοιμασαι οδους αυτου. **v.78** δια σπλαγχνα ελεους θεου ημων εν οις επισκεπεται^ν επεσκεψατο^{Τ.μ.κ} ημας ανατολη εξ υψου.

οἷς ἐπεσκέπατο ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ ὕψους. ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκοτίῃ καὶ 79
 σκιᾷ θανάτου καθημένοις τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν
 εἰρήνης. τὸ δὲ παιδίον ἠϋζανεν καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι καὶ ἦν ἐν 80
 ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδειξέως αὐτοῦ πρὸς τὸν ἰσραήλ.

ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ καίσαρος **2**
 αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. αὕτη ἡ ἀπογραφή **2***
 πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς συρίας κυρηνίου. καὶ ἐπορεύοντο **3***
 πάντες ἀπογράφεσθαι ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. ἀνέβη δὲ καὶ ἰω- **4***
 σήφ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἐκ πόλεως ναζαρετ εἰς τὴν ἰουδαίαν εἰς πόλιν
 δαβὶδ ἣτις καλεῖται βηθλέεμ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς
 δαβίδ. ἀπογράψασθαι σὺν μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί **5***
 οὔσῃ ἐγκύῳ. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέ- **6**
 ραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν. καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον καὶ **7***
 ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ διότι οὐκ ἦν αὐ-
 τοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ **8**
 ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποιμνὴν
 αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα κυρίου πε- **9***
 ριέλαμψεν αὐτοὺς καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ **10**
 ἄγγελος μὴ φοβεῖσθε ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην ἣτις
 ἔσται παντὶ τῷ λαῷ. ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ ὃς ἐστὶν χριστὸς **11***
 κύριος ἐν πόλει δαβίδ. καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον εὐρήσετε βρέφος **12***
 ἐσπαργανωμένον κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ **13**
 ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανόθεν αἰνοῦντων τὸν θεὸν καὶ λεγόντων.
 δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. καὶ **14*, 15***
 ἐγένετο ὡς ἀπηλθὸν ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἀνθρω-
 ποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους διέλθωμεν δὴ ἕως βηθλέεμ καὶ
 ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός ὃ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. καὶ ἦλθον **16***

2 **v.2** αὕτη ἡ ^{τ.μ.κ} ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο ἡγεμονευόντος τῆς συρίας κυρηνίου. **v.3** καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι ἕκαστος εἰς τὴν αὐτοῦ ^ν ἰδίαν ^{τ.μ.κ} πόλιν. **v.4** ἀνέβη δὲ καὶ ἰωσήφ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἐκ πόλεως ναζαρεθ ^{κ.ν} ναζαρετ ^{τ.μ} εἰς τὴν ἰουδαίαν εἰς πόλιν δαυιδ ^{μ.ν} δαβιδ ^{τ.κ} ἣτις καλεῖται βηθλέεμ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς δαυιδ ^{μ.ν} δαβιδ ^{τ.κ}. **v.5** ἀπογράψασθαι σὺν μαριὰμ τῇ ἐμνηστευμένῃ ^ν μεμνηστευμένῃ ^{τ.μ.κ} αὐτῷ γυναικί ^{τ.μ.κ} οὔσῃ ἐγκύῳ. **v.7** καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ ^{τ.μ.κ} φάτνῃ διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. **v.9** καὶ ἰδοὺ ^{τ.μ.κ} ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα κυρίου περιέλαμψεν αὐτοὺς καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. **v.11** ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ ὃς ἐστὶν χριστὸς κύριος ἐν πόλει δαυιδ ^{μ.ν} δαβιδ ^{τ.κ}. **v.12** καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον καὶ ^ν κείμενον ἐν τῇ ^{τ.κ} φάτνῃ. **v.14** δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίας ^ν εὐδοκία ^{τ.μ.κ}. **v.15** καὶ ἐγένετο ὡς ἀπηλθὸν ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι καὶ ^{τ.μ.κ} οἱ ^{τ.μ.κ} ἀνθρωποὶ ^{τ.μ.κ} οἱ ποιμένες ἐλάλουν ^ν εἶπον ^{τ.μ.κ} πρὸς ἀλλήλους διέλθωμεν δὴ εἰς βηθλέεμ καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός ὃ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.

σπεύσαντες καὶ ἀνεῦρον τὴν τε μαριὰμ καὶ τὸν ἰωσήφ καὶ τὸ βρέφος
 17* κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ
 18 λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου. καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες
 19 ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. ἡ δὲ
 μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ
 20* αὐτῆς. καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν θεὸν
 21* ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. καὶ
 ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτῶ τοῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον καὶ ἐκλήθη τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ ἰησοῦς τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι
 22* αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ
 αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον μωσέως ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς ἱεροσόλυμα παρα-
 23 στήσαι τῷ κυρίῳ. καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου ὅτι πᾶν ἄρσεν
 24* διανοίγον μήτραν ἅγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται. καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν
 κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ κυρίου ζευγὸς τρυγόνων ἢ δύο νεοσσούς
 25* περιστερῶν. καὶ ἰδοὺ ἦν ἄνθρωπος ἐν ἱερουσαλήμ ᾧ ὄνομα συμεὼν καὶ
 ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ
 26* ἰσραὴλ καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον
 ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν χριστὸν
 27 κυρίου. καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς
 γονεῖς τὸ παιδίον ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτούς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νό-
 28* μου περὶ αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ καὶ
 29 εὐλόγησεν τὸν θεὸν καὶ εἶπεν. νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου δέσποτα
 30 κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ. ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν
 31, 32 σου. ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. φῶς εἰς ἀποκά-
 33* λυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου ἰσραὴλ. καὶ ἦν ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ
 34* αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. καὶ εὐλόγησεν

v.16 και ηλθαν^v ηλθον^{T.M.K} σπευσαντες και ανευρον την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφος κει-
 μενον εν τη φατνη. **v.17** ιδοντες δε εγνωρισαν^v διεγνωρισαν^{T.M.K} περι του ρηματος του λαληθεντος
 αυτοις περι του παιδιου τουτου. **v.20** και υπεστρεψαν^{M.V} επεστρεψαν^{T.K} οι ποιμενες δοξαζοντες
 και αινουντες τον θεον επι πασιν οις ηκουσαν και ειδον καθως ελαληθη προς αυτους. **v.21** και
 οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν αυτον^{M.V} το^{T.K} παιδιον^{T.K} και εκληθη το ονομα αυτου
 ιησους το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλλημφθηναι^v συλληφθηναι^{T.M.K} αυτον εν τη κοιλια.
v.22 και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμου αυτης^K αυτων^{T.M.V} κατα τον νομον μωυσεως^v
 μωσεως^{T.M.K} ανηγαγον αυτον εεις ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω. **v.24** και του δουναι θυσιαν
 κατα το ειρημενον εν τω^v νομω κυριου ζευγος τρυγονων η δυο νεοσσους^v νεοσσους^{T.M.K} περιστερων.
v.25 και ιδου ην^{T.M.K} ανθρωπος εν ιερουσαλημ ω ονομα σιμεων^K σιμεων^{T.M.V} και ο ανθρωπος
 ουτος δικαιος και ευλαβης προσδεχομενος παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα αγιον^{T.K} ην αγιον^{M.V}
 επι αυτον. **v.26** και ην αυτω κεχρηματισμενον υπο του πνευματος του αγιου μη ιδειν θανατον πριν
 [η]^v αν^v η^{T.M.K} ιδη τον χριστον κυριου. **v.28** και αυτος εδεξατο αυτο εεις τας αγκαλας αυτου^{T.M.K} και
 ευλογησεν τον θεον και ειπεν. **v.33** και ην ο^v πατηρ^v αυτου^v ιωσηφ^{T.M.K} και η μητηρ αυτου^{T.M.K}
 θαυμαζοντες επι τοις λαλουμενοις περι αυτου.

αὐτοὺς συμεὼν καὶ εἶπεν πρὸς μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἰδοὺ οὗτος
 κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον
 ἀντιλεγόμενον. καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία ὅπως 35*
 ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. καὶ ἦν ἄννα προ- 36*
 φῆτις θυγάτηρ φανουὴλ ἐκ φυλῆς ἀσήρ αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις
 πολλαῖς ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς. καὶ 37*
 αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοηκονταεσσάρων ἢ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ
 νηστειαῖς καὶ δεήσεσιν λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. καὶ αὕτῃ αὕτη 38*
 τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ κυρίῳ καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσιν
 τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα 39*
 τὰ κατὰ τὸν νόμον κυρίου ὑπέστρεψαν εἰς τὴν γαλιλαίαν εἰς τὴν πόλιν
 αὐτῶν ναζαρέτ. τὸ δὲ παιδίον ἠΰξανεν καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι πλη- 40*
 ρούμενον σοφίας καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό. καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς 41
 αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς ἱερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. καὶ ὅτε ἐγένετο 42*
 ἐτῶν δώδεκα ἀναβάντων αὐτῶν εἰς ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς.
 καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ὑπέμεινεν ἡ- 43*
 σοῦς ὁ παῖς ἐν ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνω ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.
 νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι ἦλθον ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζή- 44*
 τουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσιν καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς. καὶ μὴ εὐρόντες 45*
 αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς ἱερουσαλήμ ζητοῦντες αὐτόν. καὶ ἐγένετο μεθ' 46*
 ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκά-
 λων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. ἐξίσταντο δὲ πάντες 47
 οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. καὶ 48*

v.34 καὶ εὐλογησεν αὐτοὺς συμεων^κ συμεων^{τ.μν.ν} καὶ εἶπεν πρὸς μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. **v.35** καὶ σοῦ [δε]^ν δε^{τ.μν.κ} αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. **v.36** καὶ ἦν ἄννα προφῆτις θυγάτηρ φανουὴλ ἐκ φυλῆς ἀσήρ αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς ζήσασα ἔτη^{τ.μν.κ} μετὰ ἀνδρὸς ἑτῶν^ν ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς. **v.37** καὶ αὕτη χήρα ἕως^ν ὡς^{τ.μν.κ} ἐτῶν ὀγδοηκοντα^{μν.ν} τεσσάρων^{μν.ν} ὀγδοηκονταεσσάρων^{τ.κ} ἢ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ^{τ.μν.κ} τοῦ ἱεροῦ νηστειαῖς καὶ δεήσεσιν λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. **v.38** καὶ αὕτη αὕτη^{τ.μν.κ} τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ θεῷ^ν κυρίῳ^{τ.μν.κ} καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσιν τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν^{τ.μν.κ} ἱερουσαλήμ. **v.39** καὶ ὡς ἐτέλεσαν πάντα^ν ἅπαντα^{τ.μν.κ} τὰ κατὰ τὸν νόμον κυρίου ἐπέστρεψαν^ν ὑπέστρεψαν^{τ.μν.κ} εἰς τὴν γαλιλαίαν εἰς τὴν^{τ.μν.κ} πόλιν αὐτῶν^{μν.ν} αὐτῶν^{τ.κ} ναζαρέθ^{κ.ν} ναζαρέτ^{τ.μν.}. **v.40** τὸ δὲ παιδίον ἠΰξανεν καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι^{τ.μν.κ} πληρούμενον σοφίας^ν σοφίας^{τ.μν.κ} καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό. **v.42** καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα ἀναβάντων^ν αὐτῶν^{τ.μν.κ} εἰς ἱεροσόλυμα^{τ.μν.κ} κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς. **v.43** καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ὑπέμεινεν ἡσοῦς ὁ παῖς ἐν ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσαν^ν οἱ^ν γονεῖς^ν ἐγνω^{τ.μν.κ} ἰωσήφ^{τ.μν.κ} καὶ^{τ.μν.κ} ἡ^{τ.μν.κ} μήτηρ^{τ.μν.κ} αὐτοῦ. **v.44** νομίσαντες δὲ αὐτὸν εἶναι^ν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι^{τ.μν.κ} ἦλθον ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζήτην αὐτόν ἐν τοῖς συγγενέσιν^ν συγγενέσιν^{τ.μν.κ} καὶ ἐν^{τ.μν.κ} τοῖς γνωστοῖς. **v.45** καὶ μὴ εὐρόντες αὐτόν^{τ.μν.κ} ὑπέστρεψαν εἰς ἱερουσαλήμ ἀναζητοῦντες^ν ἀναζητοῦντες^{τ.μν.κ} αὐτόν. **v.46** καὶ ἐγένετο μετὰ^ν μεθ'^{τ.μν.κ} ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτόν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς.

ιδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν τέκνον
 τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως ἰδοὺ ὁ πατήρ σου κάγῳ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν
 49 σε. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς τί ὅτι ἐζητεῖτέ με οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ
 50 πατρός μου δεῖ εἶναί με. καὶ αὐτοὶ οὐ συνήκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν
 51* αὐτοῖς. καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς ναζαρέτ καὶ ἦν ὑποτασ-
 σόμενος αὐτοῖς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν
 52* τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. καὶ ἰησοῦς προέκοπεν σοφία καὶ ἡλικία καὶ χάριτι
 παρὰ θεῶ καὶ ἀνθρώποις.

3* ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας τιβερίου καίσαρος ἡγεμο-
 νεύοντος ποντίου πιλάτου τῆς ἰουδαίας καὶ τετραρχοῦντος τῆς γαλιλαίας
 ἡρώδου φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς ἰτουραίας
 2* καὶ τραχωνιτίδος χώρας καὶ λυσανίου τῆς ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος. ἐπ'
 ἀρχιερέων ἄννα καὶ καϊάφα ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ ἰωάννην τὸν τοῦ
 3* ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περιχώρον τοῦ
 4* ἰορδάνου κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν. ὡς γέ-
 γραπται ἐν βίβλῳ λόγων ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος φωνὴ βοῶντος
 ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους
 5 αὐτοῦ. πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινω-
 θήσεται καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας.
 6, 7 καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ. ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευο-
 μένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ γεννήματα ἐχιδνῶν τίς ὑπέδειξεν
 8 ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς. ποιήσατε οὖν καρπούς ἀξι-
 ούς τῆς μετανοίας καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς πατέρα ἔχομεν τὸν
 ἀβραάμ λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι
 9 τέκνα τῷ ἀβραάμ. ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖ-
 ται πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλὸν ἐκκόπεται καὶ εἰς πῦρ
 10* βάλλεται. καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες τί οὖν ποιήσομεν.

v.48 και ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν και ειπεν^v προς αυτον η μητηρ αυτου ειπεν^{T.M.K} τεκνον τι
 εποιησας ημιν ουτως ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι εξητουμεν σε. **v.51** και κατεβη μετ αυτων
 και ηλθεν εις ναζαρεθ^{K.v} ναζαρετ^{T.M} και ην υποτασσομενος αυτοις και η μητηρ αυτου διετηρει παντα
 τα ρηματα ταυτα^{T.M.K} εν τη καρδια αυτης. **v.52** και ιησους προεκοπεν [εν^v τη]^v σοφια και ηλικια
 και χαριτι παρα θεω και ανθρωποις. **3** **v.1** εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιας τιβεριου
 καισαρος ηγεμονευοντος ποντιου πιλατου της ιουδαιας και τετραρχουντος^v τετραρχουντος^{T.M.K} της
 γαλιλαιας ηρωδου φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντος^v τετραρχουντος^{T.M.K} της ιτουραιας
 και τραχωνιτιδος χωρας και λυσανιου της αβιληνης τετραρχουντος^v τετραρχουντος^{T.M.K}. **v.2** επι^{M.v}
 επι^{T.K} αρχιερεως^{M.v} αρχιερεων^{T.K} αννα και καιαφα εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον του^{T.K} ζαχαριου
 υιον εν τη ερημω. **v.3** και ηλθεν εις πασαν [την]^v την^{T.M.K} περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων
 βαπτισμα μετανοιας εις αφεισιν αμαρτιων. **v.4** ως γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου
 λεγοντος^{T.M.K} φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιεите τας τριβους
 αυτου. **v.10** και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποιησωμεν^v ποιησωμεν^{T.M.K}.

ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς ὁ ἔχων δύο χιτῶνας μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι 11*
 καὶ ὁ ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιείτω. ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆ- 12*
 ναι καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν διδάσκαλε τί ποιήσομεν. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς 13
 αὐτούς μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. ἐπηρώτων 14*
 δὲ αὐτόν καὶ στρατευόμενοι λέγοντες καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν καὶ εἶπεν
 πρὸς αὐτούς μηδένα διασεισητε μηδὲ συκοφαντήσητε καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς 15
 ὀψωνίοις ὑμῶν. προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ καὶ διαλογιζομένων πάντων 15
 ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ ἰωάννου μήποτε αὐτὸς εἶη ὁ χριστός.
 ἀπεκρίνατο ὁ ἰωάννης ἅπασιν λέγων ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς ἔρ- 16*
 χεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου οὐ οὐκ εἰμι ἰκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν
 ὑποδημάτων αὐτοῦ αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἀγίῳ καὶ πυρί.
 οὐ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ διακαθαρίει τὴν ἄλωνα αὐτοῦ καὶ συ- 17*
 ναξεῖ τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ
 ἀσβέστω. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν. 18
 ὁ δὲ ἠρώδης ὁ τετράρχης ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ ἠρωδιάδος τῆς 19*
 γυναικὸς φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν
 πονηρῶν ὁ ἠρώδης. προσέθηκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν καὶ κατέκλεισεν 20*
 τὸν ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν 21
 λαὸν καὶ ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου ἀνεωχθῆναι τὸν οὐρα-
 νόν. καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶς εἶδει ὡσεὶ περιστεράν 22*
 ἐπ' αὐτόν καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι λέγουσαν σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ
 ἀγαπητός ἐν σοὶ ἠυδοκήσα. καὶ αὐτὸς ἦν ὁ ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα 23*
 ἀρχόμενος ὧν ὡς ἐνομιζέτο υἱὸς ἰωσήφ τοῦ ἡλὶ. τοῦ ματθαὶ τοῦ λευὶ 24*
 τοῦ μελχὶ τοῦ ἰαννά τοῦ ἰωσήφ. τοῦ ματθαίου τοῦ ἀμῶς τοῦ ναοῦμ 25

v.11 ἀποκριθεὶς δε ελεγεν^v λεγει^{T.M.K} αυτοις ο εχων δυο χιτωνας μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων
 βρωματα ομοιως ποιειτω. **v.12** ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπαν^v ειπον^{T.M.K} προς αυτον
 διδασκαλε τι ποιησωμεν^v ποιησομεν^{T.M.K}. **v.14** επιρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες
 τι^v ποιησωμεν^v και ημεις τι^{T.M.K} ποιησομεν^{T.M.K} και ειπεν αυτοις^v προς^{T.M.K} αυτοις^{T.M.K} μηδεν
 διασεισητε μηδε συκοφαντησητε και αρκεισθε τοις οψωνιοις υμων. **v.16** απεκρινατο λεγων^v πασιν^v
 ο ιωαννης απασιν^{T.M.K} λεγων^{T.M.K} εγω μεν υδατι βαπτιζω υμας ερχεται δε ο ισχυροτερος μου ου ουκ
 ειμι ικανος λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι.
v.17 ου το πτυον εν τη χειρι αυτου διακαθαραι^v και^{T.M.K} διακαθαριει^{T.M.K} την αλωνα αυτου και
 συναγαγειν^v συναξει^{T.M.K} τον σιτον εις την αποθηκην αυτου το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστο.
v.19 ο δε ηρωδης ο τετρααρχης^v τετρααρχης^{T.M.K} ελεγχομενος υπ αυτου περὶ ηρωδιαδος της γυναικος
 φιλιππου^{T.K} του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν πονηρων ο ηρωδης. **v.20** προσεθηκεν
 και τουτο επι πασιν [και]^v και^{T.M.K} κατεκλεισεν τον ιωαννην εν τη^{T.M.K} φυλακη. **v.22** και καταβηναι
 το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ωσ^v ωσει^{T.M.K} περιστεραν επι αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι
 λεγουσαν^{T.M.K} συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν σοι ευδοκησα^{M.V} ηυδοκησα^{T.K}. **v.23** και αυτος
 ην ο^{T.M.K} ιησους αρχομενος^v ωσει ετων τριακοντα αρχομενος^{T.M.K} ων υιος^v ως ενομιζετο υιος^{T.M.K}
 ιωσηφ του ηλι. **v.24** του ματθα^v ματθα^{T.M.K} του λευι του μελχι του ιαννα^v ιαννα^{T.M.K} του ιωσηφ.

26* τοῦ ἑσλί τοῦ ναγγαί. τοῦ μάαθ τοῦ ματπαθίου τοῦ σεμεῖ τοῦ ἰωσήφ τοῦ
 27*, 28* ἰουδά. τοῦ ἰωάννα τοῦ ῥησά τοῦ ζοροβαβέλ τοῦ σαλαθιήλ τοῦ νηρι. τοῦ
 29* μελχί τοῦ ἀδδί τοῦ κωσάμ τοῦ ἐλμωδάμ τοῦ ἦρ. τοῦ ἰωσή τοῦ ἐλιέζερ
 30* τοῦ ἰωρεῖμ τοῦ ματθαί τοῦ λευί. τοῦ συμεών τοῦ ἰούδα τοῦ ἰωσήφ τοῦ
 31* ἰωνάν τοῦ ἐλιακειμ. τοῦ μελεά τοῦ μαϊνάν τοῦ ματπαθα τοῦ ναθάν τοῦ
 32*, 33* δαβίδ. τοῦ ἰεσσαί τοῦ ὠβήδ τοῦ βόοζ τοῦ σαλμών τοῦ ναασσών. τοῦ
 34 ἀμιναδάβ τοῦ ἀράμ τοῦ ἐσρώμ τοῦ φαρές τοῦ ἰούδα. τοῦ ἰακώβ τοῦ
 35* ἰσαάκ τοῦ ἀβραάμ τοῦ θάρα τοῦ ναχώρ. τοῦ σαρούχ τοῦ ῥαγαῦ τοῦ φα-
 36* λέκ τοῦ ἔβερ τοῦ σαλά. τοῦ καϊνάν τοῦ ἀρφαζὰδ τοῦ σήμ τοῦ νῶε τοῦ
 37* λάμεχ. τοῦ μαθουσαλά τοῦ ἐνώχ τοῦ ἰαρέδ τοῦ μαλελεήλ τοῦ καϊνάν.
 38 τοῦ ἐνώς τοῦ σήθ τοῦ ἀδάμ τοῦ θεοῦ.

4* ἰησοῦς δὲ πνεύματος ἁγίου πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου
 2* καὶ ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἐρήμον. ἡμέρας τεσσαράκοντα πει-
 ραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις
 3* ἐκείναις καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν ὕστερον ἐπείνασεν. καὶ εἶπεν αὐτῷ
 4* ὁ διάβολος εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ εἶπε τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος. καὶ
 ἀπεκρίθη ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν λέγων γέγραπται ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ
 5* ζήσεται ὁ ἄνθρωπος ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι θεοῦ. καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν
 ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰ-
 6 κουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος σοὶ δώσω τὴν
 ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται καὶ
 7* ᾧ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν. σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιον μου ἔσται

v.26 του μααθ του ματπαθιου του σεμειν^v σεμει^{T.M.K} του ιωσηχ^v ιωσηφ^{T.M.K} του ιωδα^v ιουδα^{T.M.K}.
v.27 του ιωαναν^{M.V} ιωαννα^{T.K} του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι. **v.28** του μελχι
 του αδδι του κωσαμ του ελμαδαμ^v ελμωδαμ^{T.M.K} του ηρ. **v.29** του ιησου^v ιωση^{T.M.K} του ελιεζερ
 του ιωριμ^v ιωρειμ^{T.M.K} του μαθθα^v ματθα^{T.M.K} του λευι. **v.30** του συμεων^K συμεων^{T.M.V} του
 ιουδα του ιωσηφ του ιωναμ^v ιωναν^{T.M.K} του ελιακιμ^v ελιακειμ^{T.M.K}. **v.31** του μελεα του μεννα^v
 μεναμ^K μαιναν^{T.M} του ματπαθα του ναθαμ^v ναθαν^{T.M.K} του δαυιδ^{M.V} δαβιδ^{T.K}. **v.32** του ιεσσα^v του
 ιωθηδ^v ωβηδ^{T.M.K} του βοος^v βοοζ^{T.M.K} του σαλα^v σαλμων^{T.M.K} του ναασσων. **v.33** του αμιναδαβ
 του αδμιν^v του^v αρνι^v αραμ^{T.M.K} του εσρωμ του φαρες του ιουδα. **v.35** του σερουχ^{M.V} σαρουχ^{T.K}
 του ραγαυ του φαλεγ^M φαλεκ^{T.K.V} του εβερ του σαλα. **v.36** του καιναμ^v καιναν^{T.M.K} του αρφαζαδ
 του σημ του νωε του λαμεχ. **v.37** του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρετ^v ιαρεδ^{T.M.K} του μαλελεηλ του
 καιναμ^v καιναν^{T.M.K}. **4 v.1** ιησους δε πληρης^v πνευματος αγιου πληρης^{T.M.K} υπεστρεψεν απο
 του ιορδανου και ηγετο εν τω πνευματι εν^v εις^{T.M.K} τη^v την^{T.M.K} ερημω^v ερημον^{T.M.K}. **v.2** ημε-
 ρας τεσερακοντα^v τεσσαρακοντα^{T.M.K} πειραζομενος υπο του διαβολου και ουκ εφαγεν ουδεν εν τα^v
 ημεραις εκειναις και συντελεσθεισων αυτων υστερον^{T.M.K} επεινασεν. **v.3** και^{T.M.K} ειπεν δε^v αυτω ο
 διαβολος ει υιος ει του θεου ειπε τω λιθω τουτω ινα γενηται αρτος. **v.4** και απεκριθη ιησους^{T.M.K}
 προς αυτον ο^v ιησους^v λεγων^{T.M.K} γεγραπται οτι ουκ επ αρτω μονω ζησεται [ο]^M ο^{T.K.V} ανθρωπος αλλ^{T.M.K}
 επι^{T.M.K} παντι^{T.M.K} ρηματι^{T.M.K} θεου^{T.M.K}. **v.5** και αναγαγων αυτον ο^{T.M.K} διαβολος^{T.M.K} εις^{T.M.K}
 ορος^{T.M.K} υψηλον^{T.M.K} εδειξεν αυτω πασας τας βασιλειας της οικουμενης εν στιγμη χρονου. **v.7** συ
 ουν εαν προσκυνησης ενωπιον εμου^{M.V} μου^{T.K} εσται σου πασα^{M.V} παντα^{T.K}.

σοῦ πάντα. καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἶπεν ὁ ἰησοῦς ὑπαγε ὀπίσω μου σα- 8*
 τανᾶ γέγραπται γὰρ προσκυνήσεις κύριον τὸν θεὸν σου καὶ αὐτῷ μόνῳ
 λατρεύσεις. καὶ ἦγαγεν αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ 9*
 πεπερυγίον τοῦ ἱεροῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ ὁ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ βάλε σεαυτὸν
 ἐντεῦθεν κάτω. γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ 10
 σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε. καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίν σε μήποτε προσκό- 11*
 ψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὅτι 12
 εἴρηται οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεὸν σου. καὶ συντελέσας πάντα 13
 πειρασμὸν ὁ διάβολος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ. καὶ ὑπέστρεψεν 14
 ὁ ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος εἰς τὴν γαλιλαίαν καὶ φήμη ἐξῆλ-
 θεν καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς 15
 συναγωγαῖς αὐτῶν δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων. καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ναζα- 16*
 ρέτ οὗ ἦν τεθραμμένος καὶ εἰσηλθεν κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. καὶ ἐπεδόθη 17*
 αὐτῷ βιβλίον ἡσαΐου τοῦ προφήτου καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον εὗρεν τὸν
 τόπον οὗ ἦν γεγραμμένος. πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ οὗ ἔνεκεν ἔχρισέν 18*
 με εὐαγγελίζεσθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέν με ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμέ-
 νους τὴν καρδίαν κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν
 ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει. κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δε- 19
 κτόν. καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν καὶ πάντων 20*
 ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. ἤρξατο δὲ λέγειν 21
 πρὸς αὐτοὺς ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν.
 καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος 22*
 τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἔλεγον οὐχ οὗτος ἐστὶν
 ὁ υἱὸς ἰωσήφ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν 23*

v.8 καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ^{Τ.Μ.Κ} εἶπεν ^{Τ.Μ.Κ} ὁ ἰησοῦς εἶπεν ^ν αὐτῷ ^ν ὑπαγε ^{Τ.Μ.Κ} ὀπίσω ^{Τ.Μ.Κ} μου ^{Τ.Μ.Κ} σατανα ^{Τ.Μ.Κ} γέγραπται γὰρ ^{Τ.Κ} προσκυνήσεις ^{Τ.Μ.Κ} κύριον τὸν θεὸν σου προσκυνήσεις ^ν καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. **v.9** καὶ ^{Τ.Μ.Κ} ἦγαγεν ^ν αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ καὶ ἔστησεν αὐτὸν ^{Τ.Μ.Κ} ἐπὶ τὸ πεπερυγίον τοῦ ἱεροῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ ὁ ^{Τ.Κ} υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω. **v.11** καὶ ὅτι ^{Τ.Κ.ν} ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίν σε μήποτε προσκοψῆς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. **v.16** καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ^{Τ.Μ.Κ} ναζαρά ^ν ναζαρεθ ^Κ ναζαρετ ^{Τ.Μ.} οὗ ἦν τεθραμμένος καὶ εἰσηλθεν κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. **v.17** καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον ἡσαΐου ^{Τ.Μ.Κ} τοῦ προφήτου ἡσαΐου ^ν καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον εὗρεν τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένος. **v.18** πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ οὗ ἔνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίζεσθαι ^{Τ.Κ} πτωχοῖς ἀπέσταλκέν με ἰάσασθαι ^{Τ.Μ.Κ} τοὺς ^{Τ.Μ.Κ} συντετριμμένους ^{Τ.Μ.Κ} τὴν ^{Τ.Μ.Κ} καρδίαν ^{Τ.Μ.Κ} κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἀφεςιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει. **v.20** καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν καὶ πάντων οἱ ^ν ὀφθαλμοὶ ^ν ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ^{Τ.Μ.Κ} ὀφθαλμοὶ ^{Τ.Μ.Κ} ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. **v.22** καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἔλεγον οὐχ ^ν οὐχ ^{Τ.Μ.Κ} οὗτος ^{Τ.Μ.Κ} ἐστὶν ^{Τ.Μ.Κ} ὁ ^{Τ.Μ.Κ} υἱὸς ἐστὶν ^ν ἰωσήφ οὗτος ^ν.

ταύτην ἰατρὴν θεράπευσον σεαυτὸν ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ κα-
 24 περναοῦμ ποιήσον καὶ ᾧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. εἶπεν δὲ ἀμὴν λέγω ὑμῖν
 25 ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. ἐπ' ἀληθείας δὲ
 λέγω ὑμῖν πολλαὶ χήραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἡλίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ ὅτε
 ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας
 26* ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη ἡλίας εἰ μὴ εἰς
 27* σάρεπτα τῆς σιδωνοῦ πρὸς γυναῖκα χήραν. καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ
 ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ
 28 μὴ νεεμᾶν ὁ σύρος. καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ
 29* ἀκούοντες ταῦτα. καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως καὶ
 ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὄφρου τοῦ ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδό-
 30 μητο εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν
 31* ἐπορεύετο. καὶ κατήλθεν εἰς καπερναοῦμ πόλιν τῆς γαλιλαίας καὶ ἦν
 32 διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασιν. καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ
 33 αὐτοῦ ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρω-
 πος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου καὶ ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ.
 34* λέγων ἕα τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ ναζαρηνέ ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς οἶδά σε
 35* τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων φιμώθητι
 καὶ ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ καὶ ῥῖψαν αὐτόν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον ἐξήλθεν
 36 ἀπ' αὐτοῦ μηδὲν βλάψαν αὐτόν. καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας καὶ
 συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες τίς ὁ λόγος οὗτος ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ
 37 καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν καὶ ἐξέρχονται. καὶ
 38* ἐξεπορεύετο ἤχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου. ἀναστὰς
 δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σίμωνος ἢ πενθερὰ δὲ
 τοῦ σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ καὶ ἠρώτησαν αὐτόν περὶ
 39 αὐτῆς. καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς ἐπετίμησεν τῷ πυρετῷ καὶ ἀφῆκεν αὐ-
 40* τὴν παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς. δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου

v.23 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς παντὸς ερεῖτε μοι τὴν παραβολὴν ταυτὴν ἰατρὴν θεράπευσον σεαυτὸν ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα εἰς^v ἐν^{T.M.K} τὴν^v τῇ^{T.M.K} καπερναοῦμ^v καπερναοῦμ^{T.M.K} ποιήσον καὶ ᾧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. **v.26** καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη ἡλίας εἰ μὴ εἰς σάρεπτα τῆς σιδωνίας^v σιδωνοῦ^{T.M.K} πρὸς γυναῖκα χήραν. **v.27** καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ^{T.M.K} ἐλισσαίου^{T.M.K} τοῦ^{T.M.K} προφήτου^{T.M.K} ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ^v ἐλισσαίου^v τοῦ^v προφήτου^v καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ μὴ νεεμᾶν^v νεεμᾶν^{T.M.K} ὁ σύρος. **v.29** καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτόν ἐξω τῆς πόλεως καὶ ἤγαγον αὐτόν ἕως τῆς^{T.K} ὄφρου τοῦ ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν^{T.M.K} ὠκοδομητο αὐτῶν^v εἰς^{T.M.K} ὥστε^v τὸ^{T.M.K} κατακρημνίσαι αὐτόν. **v.31** καὶ κατήλθεν εἰς καπερναοῦμ^v καπερναοῦμ^{T.M.K} πόλιν τῆς γαλιλαίας καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασιν. **v.34** λέγων^{T.M.K} ἕα τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ ναζαρηνέ ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς οἶδά σε τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. **v.35** καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων φιμώθητι καὶ ἐξέλθε ἀπ' ἐξ^{T.M.K} αὐτοῦ καὶ ῥῖψαν αὐτόν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ^{T.K.v} μέσον ἐξήλθεν ἀπ' αὐτοῦ μηδὲν βλάψαν αὐτόν. **v.38** ἀναστὰς δὲ ἀπὸ^v ἐκ^{T.M.K} τῆς συναγωγῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σίμωνος ἢ πενθερὰ δὲ τοῦ σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ καὶ ἠρώτησαν αὐτόν περὶ αὐτῆς.

πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενούντας νόσοις ποικίλαις ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν ὁ δὲ ἐνὶ ἐκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθείς ἐθεράπευσεν αὐτούς. ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν κράζοντα καὶ λέγοντα ὅτι σὺ εἶ 41* ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἶα αὐτὰ λαλεῖν ὅτι ᾗδεισαν τὸν χριστὸν αὐτὸν εἶναι. γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη 42* εἰς ἔρημον τόπον καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτουν αὐτόν καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ καὶ κατεῖχον αὐτόν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς 43* ὅτι καὶ ταῖς ἐτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὅτι εἰς τοῦτο ἀπεστάλμαι. καὶ ἦν κηρῦσσω ἐν ταῖς συναγωγαῖς 44* τῆς γαλιλαίας.

ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον 5* τοῦ θεοῦ καὶ αὐτὸς ἦν ἐσὼς παρὰ τὴν λίμνην γεννησαρέτ. καὶ εἶδεν 2* δύο πλοῖα ἐστώτα παρὰ τὴν λίμνην οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀποθάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. ἐμβὰς δὲ εἰς ἐν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ σίμωνος 3* ἠρώτησεν αὐτόν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν εἶπεν πρὸς 4 τὸν σίμωνα ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ σίμων εἶπεν αὐτῷ ἐπιστάτα δι' ὅλης τῆς νυκτὸς 5* κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν ἰχθύων πλήθος πολὺ διερρήγνυτο δὲ 6* τὸ δίκτυον αὐτῶν. καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ 7* τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς καὶ ἦλθον καὶ ἔπλησαν ἀμφοτέρα τὰ πλοῖα ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. ἰδὼν δὲ σίμων πέτρος προσέπεσεν τοῖς γό- 8*

v.40 δυνοντος δε του ηλιου απαντες^v παντες^{τ.μ.κ} οσοι ειχον ασθενουντας νοσοις ποικιλαις ηγαγον αυτους προς αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τας χειρας επιθεις^v επιθεις^{τ.μ.κ} εθεραπευεν^v εθεραπευσεν^{τ.μ.κ} αυτους. **v.41** εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων ^vκραυγαζοντα^{τ.μ.κ} κραζοντα^{τ.μ.κ} και λεγοντα οτι συ ει ο χριστος^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} υιος του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδεισαν τον χριστον αυτον ειναι. **v.42** γενομενης δε ημερας εξελθων επορευθη εις ερημον τοπον και οι οχλοι επεζητουν^{μ.ν} εζητουν^{τ.κ} αυτον και ηλθον εως αυτου και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων. **v.43** ο δε ειπεν προς αυτους οτι και ταις ετεραις πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου οτι επι^v εις^{τ.μ.κ} τουτο απεσταλην^v απεσταλμαι^{τ.μ.κ}. **v.44** και ην κηρυσσων εις^v εν^{τ.μ.κ} τας^v ταις^{τ.μ.κ} συναγωγαις^v συναγωγαις^{τ.μ.κ} της ιουδαιας^v γαλιλαιας^{τ.μ.κ}. **5** **v.1** εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω και^v του^{τ.μ.κ} ακουειν τον λογον του θεου και αυτος ην εσως παρα την λιμνην γεννησαρετ. **v.2** και ειδεν δυο πλοια εσωτα παρα την λιμνην οι δε αλιεις αποθαντες^{τ.μ.κ} απ αυτων αποθαντες^v επλυνον^v απεπλυναν^{τ.μ.κ} τα δικτυα. **v.3** εμβας δε εις εν των πλοιων ο ην του^{τ.μ.κ} σιμωνος ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν ολιγον και^{τ.μ.κ} καθισας δε^v εδιδασκεν^{τ.μ.κ} εκ του πλοιου εδιδασκεν^v τους οχλους. **v.5** και αποκριθεις ο^{τ.μ.κ} σιμων ειπεν αυτω^{τ.μ.κ} επιστατα δι ολης της^{τ.μ.κ} νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου χαλασω τα^v το^{τ.μ.κ} δικτυα^v δικτυον^{τ.μ.κ}. **v.6** και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν ιχθυων^{τ.κ} πληθος ιχθυων^{μ.ν} πολυ διερρησεται^v διερρηγνυτο^{τ.μ.κ} δε τα^v το^{τ.μ.κ} δικτυα^v δικτυον^{τ.μ.κ} αυτων. **v.7** και κατενευσαν τοις μετοχοις τοις^{τ.μ.κ} εν τω ετερω πλοιω του ελθοντας συλλαβεσθαι αυτοις και ηλθον και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα.

νασιν τοῦ ἰησοῦ λέγων ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι κύριε.
 9* θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν
 10 ἰχθύων ἢ συνέλαβον. ὁμοίως δὲ καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην υἱοὺς ζεβε-
 δαίου οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ σίμωνι καὶ εἶπεν πρὸς τὸν σίμωνα ὁ ἰησοῦς
 11* μὴ φοβοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν. καὶ καταγαγόντες τὰ
 12* πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ἐν
 τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέπρας καὶ
 13* ἰδὼν τὸν ἰησοῦν πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐδεήθη αὐτοῦ λέγων κύριε ἐάν
 14* θέλης δύνασαι με καθαρῖσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ εἰ-
 15* πὼν θέλω καθαρῖσθητι καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ
 αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ
 ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς προσέταξεν μω-
 16* σῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ καὶ
 17* συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν
 18* ἀσθενειῶν αὐτῶν. αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχό-
 19* μενος. καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων καὶ ἦσαν
 20* καθήμενοι φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης
 21* κώμης τῆς γαλιλαίας καὶ ἰουδαίας καὶ ἱερουσαλήμ καὶ δύναμις κυρίου
 ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον
 ὃς ἦν παραλελυμένος καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι ἐνώπιον
 αὐτοῦ. καὶ μὴ εὐρόντες διὰ ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον
 ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ
 εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ ἰησοῦ. καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν αὐ-
 τῷ ἄνθρωπε ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. καὶ ἦρξαντο διαλογίζεσθαι

v.8 ἰδὼν δε σιμων πετρος προσεπεσεν τοις γονασιν του^{τ.κ} ιησου λεγων εξελθε απ εμου οτι ανηρ
 αμαρτωλος ειμι κυριε. **v.9** θαμβος γαρ περιεσχεν αυτον και παντας τους συν αυτω επι τη αγρα
 των ιχθυων ων^ν η^{τ.μ.κ} συνελαβον. **v.11** και καταγαγοντες τα πλοια επι την γην αφεντες παντα^ν
 απαντα^{τ.μ.κ} ηκολουθησαν αυτω. **v.12** και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου
 ανηρ πληρης λεπρας και^{τ.μ.κ} ιδων δε^ν τον ιησουν πεσων επι προσωπον εδεηθη αυτου λεγων κυριε
 εαν θελης δυνασαι με καθαρῖσαι. **v.13** και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου λεγων^ν ειπων^{τ.μ.κ}
 θελω καθαρῖσθητι και ευθεως η λεπρα απηλθεν απ αυτου. **v.14** και αυτος παρηγγειλεν αυτω
 μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περὶ του καθαρισμου σου καθως
 προσεταξεν μωυσης^ν μωυσης^{τ.μ.κ} εις μαρτυριον αυτοις. **v.15** διηρχετο δε μαλλον ο λογος περὶ
 αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι υπ^{τ.μ.κ} αυτου^{τ.μ.κ} απο των ασθενειων
 αυτων. **v.17** και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ην διδασκων και ησαν καθήμενοι φαρισαιοι
 και νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτες εκ πασης κωμης της γαλιλαιας και ιουδαίας και ιερουσαλημ
 και δυναμις κυριου ην εις το ιασθαι αυτον^ν αυτους^{τ.μ.κ}. **v.18** και ιδου ανδρες φεροντες επι κλινης
 ανθρωπον ος ην παραλελυμενος και εζητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι [αυτον]^ν ενωπιον αυτου.
v.19 και μη ευροντες δια^{τ.κ} ποιας εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντες επι το δωμα δια των
 κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εις το μεσον εμπροσθεν του ιησου. **v.20** και ιδων την πιστιν
 αυτων ειπεν αυτω^{τ.μ.κ} ανθρωπε αφεωνται σοι αι αμαρτια σου.

οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι λέγοντες τίς ἐστὶν οὗτος ὃς λαλεῖ βλα-
 σφημίας τίς δύναται ἀφίεναι ἁμαρτίας εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ θεός. ἐπιγνούς δὲ 22
 ὁ ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς τί δια-
 λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. τί ἐστὶν εὐκοπώτερον εἰπεῖν ἀφέωνται 23*
 σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου ἢ εἰπεῖν ἔγχειραι καὶ περιπάτει. ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι 24*
 ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας εἶπεν
 τῷ παραλελυμένῳ σοὶ λέγω ἔγχειραι καὶ ἄρας τὸ κλινίδιον σου πορεύου
 εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν ἄρας ἐφ' ᾧ 25*
 κατέκειτο ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν θεόν. καὶ ἔκστασις 26
 ἔλαβεν ἅπαντας καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν καὶ ἐπλήσθησαν φόβου λέγοντες
 ὅτι εἶδομεν παράδοξα σήμερον. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν καὶ ἐθεάσατο 27
 τελώνην ὀνόματι λευὶν καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀκο-
 λούθει μοι. καὶ καταλιπὼν ἅπαντα ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. καὶ 28*, 29*
 ἐποίησεν δοχὴν μεγάλην ὁ λευὶς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ καὶ ἦν ὄχλος
 τελωνῶν πολὺς καὶ ἄλλων οἱ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακεείμενοι. καὶ ἐγόγ- 30*
 γυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
 λέγοντες διατί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε. καὶ 31*
 ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς οὐ χρειαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνον-
 τες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους ἀλλὰ 32
 ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν διατί οἱ μαθηταὶ 33*
 ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ καὶ δεήσεις ποιοῦνται ὁμοίως καὶ οἱ τῶν
 φαρισαίων οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς 34*
 μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶν
 ποιῆσαι νηστεύειν. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν 35
 ὁ νυμφίος τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ἔλεγεν δὲ καὶ 36*

v.21 και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεις και οι φαρισαιοι λεγοντες τις εστιν ουτος ος λαλει βλα-
 σφημιας τις δυναται αφιεναι^{τ.μ.κ} αμαρτιας αφιεναι^ν ει μη μονος ο θεος. **v.23** τι εστιν ευκοπωτερον
 ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτιαι σου η ειπειν εγειρε^ν εγειραι^{τ.μ.κ} και περιπατει. **v.24** ινα δε ει-
 δητε οτι εξουσιαν^{τ.μ.κ} εχει^{τ.μ.κ} ο υιος του ανθρωπου εξουσιαν^ν εχει^ν επι της γης αφιεναι αμαρτιας
 ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω εγειρε^ν εγειραι^{τ.μ.κ} και αρας το κλινιδιον σου πορευου εις τον οι-
 κον σου. **v.25** και παραχρημα αναστας ενωπιον αυτων αρας εφ^{ομ.ν} ω^{τ.κ} κατεκειτο απηλθεν εις
 τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον. **v.28** και καταλιπων παντα^ν απαντα^{τ.μ.κ} αναστας ηκολουθει^ν
 ηκολουθησεν^{τ.μ.κ} αυτω. **v.29** και εποιησεν δοχην μεγαλην ο^{τ.κ} λευις αυτω εν τη οικια αυτου και
 ην οχλος τελωνων^{τ.μ.κ} πολυς τελωνων^ν και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι. **v.30** και εγογ-
 γυζον οι φαρισαιοι^ν γραμματεις^{τ.μ.κ} αυτων^{τ.μ.κ} και οι γραμματεις^ν αυτων^{τ.μ.κ} φαρισαιοι^{τ.μ.κ} προς
 τους μαθητας αυτου λεγοντες δια^{ομ.ν} τι^{ομ.ν} διατι^{τ.κ} μετ των^{ομ.ν} τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε και
 πινετε. **v.31** και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτους ου χρειαν εχουσιν οι υγαινοντες ιατρου
 αλλα^ν αλλ^{τ.μ.κ} οι κακως εχοντες. **v.33** οι δε ειπαν^ν ειπον^{τ.μ.κ} προς αυτον δια^{ομ} τι^{ομ} διατι^{τ.κ}
 οι μαθηται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και δεησεις ποιουνται ομοιως και οι των φαρισαιων οι δε σοι
 εσθιουσιν και πινουσιν. **v.34** ο δε ιησους^ν ειπεν προς αυτους μη δυνασθε τους υιους του νυμφωνος
 εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν ποιησαι νηστευσαι^ν νηστευειν^{τ.μ.κ}.

παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς ὅτι οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε καὶ τὸ καινὸν σχίζει καὶ τῷ παλαιῷ
 37* οὐ συμφωνεῖ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον
 νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς ἀσκοὺς
 38* καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται. ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς
 39* ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται. καὶ οὐδεὶς πινὼν
 παλαιὸν εὐθέως θέλει νέον λέγει γὰρ ὁ παλαιὸς χρησιότερός ἐστιν.
 6* ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευτεροπρωτῷ διαπορευέσθαι αὐτὸν διὰ τῶν
 2* σπορίμων καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχους καὶ ἦσθιον ψώ-
 3* χοντες ταῖς χερσίν. τινὲς δὲ τῶν φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς τί ποιεῖτε ὃ
 4* οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασιν. καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν
 ὁ ἰησοῦς οὐδὲ τοῦτο ἀνεγνώτε ὃ ἐποίησεν δαβὶδ ὅποτε ἐπεινάσεν αὐτὸς
 5* καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες. ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς
 ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβεν καὶ ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ
 6* οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι
 7* κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. ἐγένετο δὲ καὶ
 ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν καὶ
 8* ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ζηρά. παρετήρουν δὲ
 αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει ἵνα
 9* εὕρωσιν κατηγορίαν αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν
 καὶ εἶπεν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ζηρᾶν ἔχοντι τὴν χεῖρα ἐγειραι καὶ στήθι εἰς τὸ
 μέσον ὃ δὲ ἀναστὰς ἔστη. εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς ἐπερωτήσω

v.36 ελεγεν δε και παραβολην προς αυτους οτι ουδεις επιβλημα απο^v ιματιου καινου σχισας^v επι-
 βαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μη^v γε^v μηγε^{T.M.K} και το καινον σχισει^v σχιζει^{T.M.K} και τω παλαιω
 ου συμφωνησει^v συμφωνει^{T.M.K} το^v επιβλημα^{T.K.v} το απο του καινου. **v.37** και ουδεις βαλλει
 οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη^v γε^v μηγε^{T.M.K} ρηξει ο νεος^{T.M.K} οινος ο^v νεος^v τους
 ασκους και αυτος εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται. **v.38** αλλα οινον νεον εις ασκους καινους
 βλητεον και^{T.M.K} αμφοτεροι^{T.M.K} συντηρουνται^{T.M.K}. **v.39** [και]^v και^{T.M.K} ουδεις πινω παλαιον
 ευθεως^{T.M.K} θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιος χρηστος^v χρηστοτερος^{T.M.K} εστιν. **6 v.1** εγενετο δε
 εν σαββατω δευτεροπρωτω^{T.M.K} διαπορευεσθαι αυτον δια των^{T.M.K} σποριμων και ετιλλον οι μαθηται
 αυτου τους^{T.M.K} σταχους^{T.M.K} και ησθιον τους^v σταχους^v ψωχοντες ταις χερσιν. **v.2** τινες δε των
 φαρισαιων ειπαν^v ειπον^{T.M.K} αυτοις^{T.M.K} τι ποιεετε ο ουκ εξεστιν ποιεειν^{T.M.K} εν^{T.M.K} τοις σαββασιν.
v.3 και αποκριθεις προς αυτους ειπεν ο ιησους ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαυιδ^{M.v} δαβιδ^{T.K}
 οτε^v οποτε^{T.M.K} επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου [οντες]^v οντες^{T.M.K}. **v.4** [ως]^v ως^{T.M.K} εισηλ-
 θεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως λαβων^v ελαβεν^{T.M.K} και^{T.M.K} εφαγεν και
 εδωκεν και^{T.M.K} τοις μετ αυτου ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονους τους ιερεεις. **v.5** και ελεγεν
 αυτοις οτι^{T.M.K} κυριος εστιν του^v σαββατου^v ο υιος του ανθρωπου και^{T.M.K} του^{T.M.K} σαββατου^{T.M.K}.
v.6 εγενετο δε και^{T.M.K} εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εις την συναγωγην και διδασκειν και ην
 εκει^{T.M.K} ανθρωπος εκει^v και η χειρ αυτου η δεξια ην ζηρα. **v.7** παρετηρουντο^v παρετηρουν^{T.M.K}
 δε αυτον^{T.K.v} οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ει εν τω σαββατω θεραπευει^v θεραπευσει^{T.M.K} ινα ευρωσιν
 κατηγορειν^v κατηγοριαν^{T.M.K} αυτου. **v.8** αυτος δε ηδει τους διαλογισμους αυτων και^{T.M.K} ειπεν
 δε^v τω ανδρι^v ανθρωπω^{T.M.K} τω ζηραν εχοντι την χειρα εγειρε^v εγειραι^{T.M.K} και σθηθι εις το μεσον
 και^v ο^{T.M.K} δε^{T.M.K} αναστας εστη.

ὑμᾶς τί ἐξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι ψυχὴν σώ-
 σαι ἢ ἀπολέσαι. καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς εἶπεν τῷ ἀνθρώπῳ 10*
 ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ὃ δὲ ἐποίησεν οὕτως καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεῖρ
 αὐτοῦ ὑγιῆς ὡς ἡ ἄλλη. αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας καὶ διελάλουν 11*
 πρὸς ἀλλήλους τί ἂν ποιήσειαν τῷ ἰησοῦ. ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις 12*
 ταύταις ἐξήλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ
 προσευχῇ τοῦ θεοῦ. καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα προσεφώνησεν τοὺς μα- 13
 θητὰς αὐτοῦ καὶ ἐκλεξάμενος ἅπ' αὐτῶν δώδεκα οὓς καὶ ἀποστόλους
 ὠνόμασεν. σίμωνα ὃν καὶ ὠνόμασεν πέτρον καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν 14*
 αὐτοῦ ἰακώβον καὶ ἰωάννην φίλιππον καὶ βαρθολομαῖον. ματθαῖον καὶ 15*
 θωμᾶν ἰακώβον τὸν τοῦ ἀλφαίου καὶ σίμωνα τὸν καλούμενον ζηλωτὴν.
 ἰούδαν ἰακώβου καὶ ἰούδαν ἰσκαριώτην ὃς καὶ ἐγένετο προδότης. καὶ 16*, 17*
 καταβάς μετ' αὐτῶν ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ
 καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς ἰουδαίας καὶ ἱερουσαλήμ καὶ
 τῆς παραλίου τύρου καὶ σιδῶνος οἳ ἦλθον ἀκοῦσαί αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι
 ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν. καὶ οἱ ὄχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων 18
 καὶ ἐθεραπεύοντο. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηι ἀππεσθαι αὐτοῦ ὅτι δύ- 19*
 ναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο πάντας. καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς 20
 ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν μακάριοι οἱ πτωχοὶ
 ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν ὅτι 21
 χορτασθήσεσθε μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν ὅτι γελάσετε. μακάριοί ἐστε 22
 ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὄνει-
 δίσωσιν καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ
 ἀνθρώπου. χαίrete ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε ἰδοὺ γὰρ ὁ μι- 23*
 σθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις

v.9 ειπεν δε^v ουν^{τ.μ.κ} ο ιησους προς αυτους επερωτω^v επερωτησω^{τ.μ.κ} υμας ει^v τι^{τ.μ.κ} εξεστιν
 τω^v τοις^{τ.μ.κ} σαββατω^v σαββασιν^{τ.μ.κ} αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι^μ
 απολεσαι^{τ.κ.ν}. **v.10** και περιβλεψαμενος παντας αυτους ειπεν αυτω^{μ.ν} τω^{τ.κ} ανθρωπω^{τ.κ} εκτεινον
 την χειρα σου ο δε εποιησεν ουτως^{τ.κ} και απεκατεσταθη^v αποκατεσταθη^{τ.μ.κ} η χειρ αυτου υγιης^{τ.μ.κ}
 ως^{τ.μ.κ} η^{τ.μ.κ} αλλη^{τ.μ.κ}. **v.11** αυτοι δε επλησθησαν ανοιας και διελαλουν προς αλληλους τι αν
 ποιησαιεν^v ποιησειαν^{τ.μ.κ} τω ιησου. **v.12** εγενετο δε εν ταις ημεραις ταυταις εξελθειν^v αυτον^v
 εξηλθεν^{τ.μ.κ} εις το ορος προσευξασθαι και ην διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου. **v.14** σιμωνα
 ον και ωνομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου και^v ιακωβον και ιωαννην και^v φιλιππον και
 βαρθολομαιον. **v.15** και^v μαθθαιον^v ματθαιον^{τ.μ.κ} και θωμαν και^v ιακωβον τον^{τ.μ.κ} του^{τ.μ.κ}
 αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην. **v.16** και^v ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισκαριωθ^v
 ισκαριωτην^{τ.μ.κ} ος και^{τ.μ.κ} εγενετο προδοτης. **v.17** και καταβας μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου
 και οχλος πολυς^v μαθητων αυτου και πληθος πολυ του λαου απο πασης της ιουδαίας και ιερουσαλημ
 και της παραλιου τυρου και σιδωνος. **v.19** και πας ο οχλος εξητου^v εξητει^{τ.μ.κ} αππεσθαι αυτου
 οτι δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντας. **v.23** χαριτε^{μ.ν} χαριτε^{τ.κ} εν εκεινη τη ημερα
 και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω ουρανω κατα τα^v αυτα^v ταυτα^{τ.μ.κ} γαρ εποιουν
 τοις προφηταις οι πατερες αυτων.

24 οί πατέρες αὐτῶν. πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις ὅτι ἀπέχετε τὴν πα-
 25* ράκλησιν ὑμῶν. οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι ὅτι πεινάσετε οὐαὶ ὑμῖν
 26* οἱ γελῶντες νῦν ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε. οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς
 ὑμᾶς εἴπωσιν πάντες οἱ ἄνθρωποι κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδο-
 27* προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν ἀγαπάτε
 28* τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς. εὐλογεῖτε τοὺς
 29 καταρωμένους ὑμῖν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς. τῷ
 τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός
 30* σου τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσης. παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε
 31* δίδου καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει. καὶ καθὼς θέλετε ἵνα
 32 ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. καὶ εἰ ἀγα-
 πᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶν καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ
 33* τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν. καὶ ἐὰν ἀγαθοποιήτε τοὺς ἀγαθο-
 ποιῶντας ὑμᾶς ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶν καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ
 34* ποιῶσιν. καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν ποία ὑμῖν χά-
 ρις ἐστὶν καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανεῖζουσιν ἵνα ἀπολάβωσιν
 35* τὰ ἴσα. πλὴν ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανεί-
 ζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς καὶ ἔσεσθε υἱοὶ
 τοῦ ὑψίστου ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς.
 36*, 37* γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστὶν. καὶ
 μὴ κρίνετε καὶ οὐ μὴ κριθῆτε μὴ καταδικάζετε καὶ οὐ μὴ καταδικα-
 38* σθῆτε ἀπολύετε καὶ ἀπολυθήσεσθε. δίδετε καὶ δοθήσεται ὑμῖν μέτρον
 καλὸν πεπιεσμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν

v.25 ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι νυν^v οτι πεινασετε ουαι υμιν^{T.M.K} οι γελωντες νυν οτι πενθησετε και κλαυσετε. **v.26** ουαι υμιν^{T.K} οταν καλως^{T.M.K} υμας καλως^v ειπωσιν παντες^{T.K.v} οι ανθρωποι κατα τα^v αυτα^v ταυτα^{T.M.K} γαρ εποιουν τοις ψευδοπροφηταις οι πατερες αυτων. **v.27** αλλα^v αλλ^{T.M.K} υμιν λεγω τοις ακουουσιν αγαπατε τοις εχθροις υμων καλως ποιεите τοις μισουσιν υμας. **v.28** ευλογεите τοις καταρωμενους υμας^v υμιν^{T.M.K} και^{T.K} προσευχεσθε περι^v υπερ^{T.M.K} των επηρεαζοντων υμας. **v.30** παντι δε^{T.M.K} τω^{T.M.K} αιτουντι σε διδου και απο του αιροντος τα σα μη απαιτει. **v.31** και καθως θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι και^{T.M.K} υμεις^{T.M.K} ποιεите αυτοις ομοιως. **v.33** και [γαρ]^v εαν αγαθοποιητε τοις αγαθοποιουντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ^{T.M.K} οι αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν. **v.34** και εαν δανισητε^v δανειζητε^{T.M.K} παρ ων ελπίζετε λαβειν^v απολαβειν^{T.M.K} ποια υμιν χαρις [εστιν]^v εστιν^{T.M.K} και γαρ^{T.M.K} οι^{T.K} αμαρτωλοι αμαρτωλοις δανιζουσιν^v δανειζουσιν^{T.M.K} ινα απολαβωσιν τα ισα. **v.35** πλην αγαπατε τοις εχθροις υμων και αγαθοποιεите και δανειζετε^v μηδεν απελπιζοντες και εσται ο μισθος υμων πολυς και εσεσθε υιοι του υψιστου οτι αυτος χρηστος εστιν επι τοις αχαριστοις και πονηροις. **v.36** γινεσθε ουν οικτιρμονες καθως [και]^v και^{T.M.K} ο πατηρ υμων οικτιρμων εστιν. **v.37** και^{T.M.v} μη κρινετε και ου μη κριθητε και^v μη καταδικαζετε και ου μη καταδικασθητε απολυετε και απολυθησεσθε. **v.38** διδοτε και δοθησεται υμιν μετρον καλον πεπιεσμενον και^{T.M.K} σεσαλευμενον υπερεκχυννομενον^v και^{T.M.K} υπερεκχυννομενον^{T.M.K} δωσουσιν εις τον κολπον υμων τω^{T.M.K} γαρ^{T.M.K} αυτω^{T.M.K} μετρω^{T.M.K} ω γαρ^v μετρω^v μετρεите αντιμετρηθησεται υμιν.

εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. εἶπεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὀδηγεῖν 39* οὐχὶ ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται. οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν 40* διδάσκαλον αὐτοῦ κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου τὴν δὲ δοκὸν 41 τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς. ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελ- 42* φῷ σου ἀδελφέ ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων ὑποκριτὰ ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου. οὐ γὰρ ἔστιν δένδρον καλὸν ποιοῦν 43* καρπὸν σαπρὸν οὐδὲ δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν. ἕκαστον 44* γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσιν σῦκα οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσιν σταφυλὴν. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος 45* ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθὸν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρὸν ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ. τί δέ με καλεῖτε κύριε κύριε καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω. πᾶς ὁ ἐρχό- 46, 47* μενος πρὸς με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἔστιν ὅμοιος. ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν ὃς 48* ἔσκαψεν καὶ ἐβάθυνεν καὶ ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν πλημμύρας δὲ γενομένης προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἴσχυσεν σαλευσάσθαι αὐτὴν τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ 49* ποιήσας ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου ἧ προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς καὶ εὐθέως ἔπεσεν καὶ ἐγένετο τὸ

v.39 ειπεν δε και^v παραβολην αυτοις μητι δυναται τυφλος τυφλον οδηγειν ουχι αμφοτεροι εις βοθυνον εμπεσουνται^v πεσουνται^{T.M.K.}. **v.40** ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον αυτου^{T.M.K.} κατηρτισμενος δε πας εσται ως ο διδασκαλος αυτου. **v.42** η^{T.M.K.} πως δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφες εκβαλω το καρφος το εν τω οφθαλμω σου αυτος την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν^{T.M.K.} το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου εκβαλειν^v. **v.43** ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον ουδε παλιν^v δενδρον σαπρον ποιουν καρπον καλον. **v.44** εκαστον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου τρυγωσιν^{T.M.K.} σταφυλην τρυγωσιν^v. **v.45** ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιας αυτου^{T.M.K.} προφερει το αγαθον και ο πονηρος ανθρωπος^{T.M.K.} εκ του πονηρου θησαυρου^{T.M.K.} της^{T.M.K.} καρδιας^{T.M.K.} αυτου^{T.M.K.} προφερει το πονηρον εκ γαρ του^{T.M.K.} περισσευματος της^{T.M.K.} καρδιας λαλει το στομα αυτου. **v.48** ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν ος εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετραν πλημμυρης^v πλημμυρας^{T.M.K.} δε γενομενης προσερηξεν^v προσερρηξεν^{T.M.K.} ο ποταμος τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην δια^v τεθεμελιωτο^{T.M.K.} το^v γαρ^{T.M.K.} καλως^v επι^{T.M.K.} οικοδομησθαι^v την^{T.M.K.} αυτην^v πετραν^{T.M.K.}. **v.49** ο δε ακουσας και μη ποιησας ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την γην χωρις θεμελιου η προσερηξεν^v προσερρηξεν^{T.M.K.} ο ποταμος και ευθεως^v ευθεως^{T.M.K.} συνεπεσεν^v επεσεν^{T.M.K.} και εγενετο το ρηγμα της οικιας εκεινης μεγα.

ῥήγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

- 7* ἔπει δὲ ἐπλήρωσεν πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ
 2* εἰσηλθεν εἰς καπερναοῦμ. ἑκατοντάρχου δέ τινος δούλος κακῶς ἔχων
 3 ἤμελλεν τελευτᾶν ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος. ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ ἰησοῦ
 ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν ἰουδαίων ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως
 4* ἔλθῶν διασώσῃ τὸν δούλον αὐτοῦ. οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν ἰη-
 σοῦν παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως λέγοντες ὅτι ἄξιός ἐστιν ᾧ παρέξει
 5 τοῦτο. ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ᾠκοδόμη-
 6* σεν ἡμῖν. ὁ δὲ ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν
 ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας ἔπεμψεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φίλους
 7* μου εἰσέλθης. διὸ οὐδὲ ἑμαυτὸν ἤξιωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἀλλὰ εἶπέ λόγῳ
 8 καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν
 τασσόμενος ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας καὶ λέγω τούτῳ πορεύθητι καὶ
 πορεύεται καὶ ἄλλῳ ἔρχου καὶ ἔρχεται καὶ τῷ δούλῳ μου ποίησον τοῦτο
 9* καὶ ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτὸν καὶ στραφεὶς
 τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν λέγω ὑμῖν οὐδὲ ἐν τῷ ἰσραὴλ τοσαύ-
 10* τὴν πίστιν εὔρον. καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον εὔρον
 11* τὸν ἀσθενοῦντα δούλον ὑγιαίνοντα. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐξῆς ἐπορεύετο
 εἰς πόλιν καλουμένην ναῖν καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
 12* ἱκανοὶ καὶ ὄχλος πολὺς. ὡς δὲ ἤγγισεν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως καὶ ἰδοὺ ἐξε-
 κομίζετο τεθνηκῶς υἱὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ αὐτὴ ἦν χήρα καὶ
 13 ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς σὺν αὐτῇ. καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κύριος ἐσπλαγ-
 14 χνίσθη ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ μὴ κλαῖε. καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς
 σοροῦ οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν καὶ εἶπεν νεανίσκε σοὶ λέγω ἐγέρθητι.
 15 καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ

7 **v.1** επειδη^v επει^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εις τας ακοας του λαου εισηλθεν εις καφαρναουμ^v καπερναουμ^{τ.μ.κ}. **v.2** εκατονταρχου δε τινος δουλος κακως εχων εμελλεν^μ ημελλεν^{τ.κ.ν} τελευταν ος ην αυτω εντιμος. **v.4** οι δε παραγενομενοι προς τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιως λεγοντες οτι αξιος εστιν ω παρεξει^v παρεξει^{τ.μ.κ} τουτο. **v.6** ο δε ιησους επορευετο συν αυτοις ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντος απο της οικιας επεμψεν προς^{τ.μ.κ} αυτον^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} εκατονταρχος^{τ.μ.κ} φιλους ο^v εκατονταρχης^v λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ειμι^{τ.μ.κ} ικανος ειμι^v ινα υπο την στεγην μου εισελθης. **v.7** διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προς σε ελθειν αλλ^μ αλλα^{τ.κ.ν} ειπε λογω και ιαθητω^v ιαθησεται^{τ.μ.κ} ο παις μου. **v.9** ακουσας δε ταυτα ο ιησους εθαυμασεν αυτον και στραφεις τω ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν λεγω υμιν ουτε^μ ουδε^{τ.κ.ν} εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον. **v.10** και υποστρεψαντες οι^{τ.μ.κ} πεμφθεντες^{τ.μ.κ} εις τον οικον οι^v πεμφθεντες^v ευρον τον ασθενοντα^{τ.μ.κ} δουλον υγιαινοντα. **v.11** και εγενετο εν τω^{μ.ν} τη^{τ.κ} εξης επορευθη^v επορευετο^{τ.μ.κ} εις πολιν καλουμενην ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου ικανοι^{τ.μ.κ} και οχλος πολυς. **v.12** ως δε ηγγισεν τη πυλη της πολεως και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκως υιος^{τ.μ.κ} μονογενης υιος^v τη μητρι αυτου και αυτη [ην]^μ ην^{τ.κ.ν} χηρα και οχλος της πολεως ικανος ην^{κ.ν} συν αυτη.

αὐτοῦ. ἔλαβεν δὲ φόβος ἅπαντας καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν λέγοντες ὅτι 16*
 προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν
 αὐτοῦ. καὶ ἐξήλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ καὶ 17*
 ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ. καὶ ἀπήγγειλαν ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ 18
 πάντων τούτων. καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ 19*
 ὁ ἰωάννης ἔπεμψεν πρὸς τὸν ἰησοῦν λέγων σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον
 προσδοκῶμεν. παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπον ἰωάννης 20*
 ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σέ λέγων σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον
 προσδοκῶμεν. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ νόσων 21*
 καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο
 τὸ βλέπειν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς πορευθέντες ἀπαγ- 22*
 γείλατε ἰωάννη ἃ εἶδετε καὶ ἠκούσατε ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν χωλοὶ
 περιπατοῦσιν λεπροὶ καθαρίζονται κωφοὶ ἀκούουσιν νεκροὶ ἐγείρονται
 πτωχοὶ εὐαγγελίζονται. καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν 23
 ἐμοί. ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων ἰωάννου ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς 24*
 ὄχλους περὶ ἰωάννου τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι κάλα-
 μον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον. ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν ἄνθρωπον ἐν 25*
 μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ
 ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν. ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν προφή- 26*
 την ναὶ λέγω ὑμῖν καὶ περισσότερον προφήτου. οὗτός ἐστιν περὶ οὗ 27*
 γέγραπται ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου ὃς
 κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. λέγω γὰρ ὑμῖν μείζων ἐν 28*
 γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ οὐδεὶς ἐστιν ὁ δὲ

v.16 ελαβεν δε φοβος παντας^{μη.ν} απαντας^{τ.κ} και εδοξαζον τον θεον λεγοντες οτι προφητης μεγας ηγερθη^ν εγηγερται^{τ.μη.κ} εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεος τον λαον αυτου. **v.17** και εξηλθεν ο λογος ουτος εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και εν^{τ.μη.κ} παση τη περιχωρω. **v.19** και προσκαλεσαμενος δυο τινας των μαθητων αυτου ο ιωαννης επεμψεν προς τον κυριον^ν ιησουν^{τ.μη.κ} λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν. **v.20** παραγενομενοι δε προς αυτον οι ανδρες ειπαν^ν ειπον^{τ.μη.κ} ιωαννης ο βαπτιστης απεστειλεν^ν απεσταλκεν^{τ.μη.κ} ημας προς σε λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν. **v.21** εν εκεινη^ν αυτη^{τ.μη.κ} δε^{τ.μη.κ} τη ωρα εθεραπευσεν πολλους απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων και τυφλοις πολλοις εχαρισατο το^{τ.μη.κ} βλεπειν. **v.22** και αποκριθεις ο^{τ.μη.κ} ιησους^{τ.μη.κ} ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ειδετε και ηκουσατε οτι^{τ.μη.κ} τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και^ν κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται. **v.24** απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν τοις^{μη} οχλοις^{μη} προς^{τ.κ.ν} τους^{τ.κ.ν} οχλους^{τ.κ.ν} περι ιωαννου τι εξηλθατε^ν εξεληλυθατε^{τ.μη.κ} εἰς την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον. **v.25** αλλα τι εξηλθατε^ν εξεληλυθατε^{τ.μη.κ} ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοις βασιλειαις εισιν. **v.26** αλλα τι εξηλθατε^ν εξεληλυθατε^{τ.μη.κ} ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσότερον προφητου. **v.27** ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω^{τ.μη.κ} αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου. **v.28** λεγω γαρ^{τ.μη.κ} υμιν μειζων εν γεννητοις γυναικων προφητης^{τ.μη.κ} ιωαννου του^{τ.μη.κ} βαπτιστου^{τ.μη.κ} ουδεις εστιν ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν.

29 μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστίν. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν θεὸν βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα
 30 ἰωάννου. οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλήν τοῦ θεοῦ ἠθέτη-
 31* σαν εἰς ἑαυτοὺς μὴ βαπτισθέντες ὑπὲρ αὐτοῦ. εἶπεν δὲ ὁ κύριος τίνι οὖν
 32* ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι. ὅμοιοί
 εἰσιν παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις καὶ
 λέγουσιν ἠυλόησαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν καὶ
 33* οὐκ ἐκλαύσατε. ἐλήλυθεν γὰρ ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μῆτε ἄρτον ἐσθίων
 34* μῆτε οἶνον πίνων καὶ λέγετε δαιμόνιον ἔχει. ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
 35* που ἐσθίων καὶ πίνων καὶ λέγετε ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης
 36* τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων
 37* αὐτῆς πάντων. ἡρώτα δὲ τις αὐτὸν τῶν φαρισαίων ἵνα φάγη μετ' αὐτοῦ
 38* καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φαρισαίου ἀνεκλίθη. καὶ ἰδοὺ γυνὴ
 ἐν τῇ πόλει ἣτις ἦν ἁμαρτωλὸς ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ
 39* φαρισαίου κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου. καὶ σῆσα παρὰ τοὺς πόδας
 αὐτοῦ ὀπίσω κλαίουσα ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσιν
 καὶ ταῖς θριξίν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασεν καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας
 40* αὐτοῦ καὶ ἤλειφεν τῷ μύρῳ. ἰδὼν δὲ ὁ φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν
 ἐν ἑαυτῷ λέγων οὗτος εἰ ἦν προφήτης ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ
 41* γυνὴ ἣτις ἄπτεται αὐτοῦ ὅτι ἁμαρτωλὸς ἐστίν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς
 εἶπεν πρὸς αὐτὸν σίμων ἔχω σοί τι εἰπεῖν ὁ δὲ φησὶν διδάσκαλε εἰπέ.
 42* ὁ δὲ ἕτερος πενήτηκοντα. μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι ἀμφοτέροις
 43* ἐχαρίσατο τίς οὖν αὐτῶν εἶπέ πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει. ἀποκριθεὶς δὲ

v.31 εἶπεν^{Τ.Κ} δε^{Τ.Κ} ο^{Τ.Κ} κυριος^{Τ.Κ} τινι ουν ομοιωσω τους ανθρωπους της γενεας ταυτης και τινι εἰσιν ομοιοι. **v.32** ομοιοι εἰσιν παιδιοις τοις εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσιν αλληλοις α^Υ και^{Τ.Μ.Κ} λεγει^Υ λεγουσιν^{Τ.Μ.Κ} ηυλοησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν^{Τ.Μ.Κ} και ουκ εκλαυσατε. **v.33** εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστης μη^Υ μητε^{Τ.Μ.Κ} αρτον^{Τ.Μ.Κ} εσθιων αρτον^Υ μητε οινον^{Τ.Μ.Κ} πινων οινον^Υ και λεγετε δαιμονιον εχει. **v.34** εληλυθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγετε ιδου ανθρωπος φαγος και οινοποτης τελωνων^{Τ.Κ} φιλος τελωνων^{Μ.Υ} και αμαρτωλων. **v.35** και εδικαιωθη η σοφια απο παντων^Υ των τεκνων αυτης παντων^{Τ.Μ.Κ}. **v.36** ηρωτα δε τις αυτον των φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εις τον^Υ την^{Τ.Μ.Κ} οικον^Υ οικιαν^{Τ.Μ.Κ} του φαρισαιου κατεκλιθη^Υ ανεκλιθη^{Τ.Μ.Κ}. **v.37** και ιδου γυνη ητις^Υ ην^Υ εν τη πολει ητις^{Τ.Μ.Κ} ην^{Τ.Μ.Κ} αμαρτωλος και^Υ [και]^Μ επιγνουσα οτι κατακειται^Υ ανακειται^{Τ.Μ.Κ} εν τη οικια του φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον μυρου. **v.38** και στασα οπισω^Υ παρα τους ποδας αυτου οπισω^{Τ.Μ.Κ} κλαιουσα τοις^Υ δακρυσιν^Υ ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου τοις^{Τ.Μ.Κ} δακρυσιν^{Τ.Μ.Κ} και ταῖς θριξίν της κεφαλῆς αυτης εξεμασεν και κατεφιλει τους ποδας αυτου και ηλειφεν τω μυρω. **v.40** και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε φησιν^{Τ.Μ.Κ} διδασκαλε ειπε φησιν^Υ. **v.41** δυο χρεοφειλεται^Υ χρεοφειλεται^{Τ.Μ.Κ} ησαν δανιστη^Υ δανειστη^{Τ.Μ.Κ} τινι ο εις ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε ετερος πενητηκοντα. **v.42** μη εχοντων δε^{Τ.Μ.Κ} αυτων αποδουναι αμφοτεροις εχαρισατο τις ουν αυτων ειπε^{Τ.Μ.Κ} πλειον αυτον^{Τ.Μ.Κ} αγαπησει αυτον^Υ.

ὁ σίμων εἶπεν ὑπολαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὀρθῶς ἔκρινας. καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ σίμωνι ἔφη βλέπεις 44* ταύτην τὴν γυναῖκα εἰσηλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέν μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξίν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξεν. φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας αὕτη 45 δὲ ἀφ' ἧς εἰσηλθὼν οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. ἐλαίῳ 46* τὴν κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψας αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψεν μου τοὺς πόδας. οὐ χάριν λέγω σοι ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί ὅτι ἠγάπησεν 47 πολὺ ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἶπεν δὲ αὐτῇ ἀφέωνταί σου 48 αἱ ἁμαρτίαι. καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς τίς οὗτός 49 ἐστίν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφήσιν. εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα ἡ πίστις σου 50 σέσωκέν σε πορεύου εἰς εἰρήνην.

καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς καὶ αὐτὸς διώδευεν κατὰ πόλιν καὶ κώμην 8 κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ. καὶ γυναῖκες τινες αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων 2 πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν μαρία ἡ καλουμένη μαγδαληνὴ ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπτά ἐξεληλύθει. καὶ ἰωάννα γυνὴ χουζᾶ ἐπιτρόπου ἠρώδου καὶ 3 σουσάννα καὶ ἕτεραι πολλαί αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς. συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπο- 4 ρευομένων πρὸς αὐτὸν εἶπεν διὰ παραβολῆς. ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ 5 σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σπεῖρειν αὐτὸν ὁ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ κατεπατήθη καὶ τὰ πειτεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό. καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ 6* ἔχειν ἰκμάδα. καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν καὶ συμφυεῖσαι 7 αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό. καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγα- 8* θὴν καὶ φυὲν ἐποίησεν καρπὸν ἑκατονταπλασίονα ταῦτα λέγων ἐφώνει ὁ ἔχων ὄρα ἀκούειν ἀκουέτω. ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ 9* λέγοντες τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη. ὁ δὲ εἶπεν ὑμῖν δέδοται γινῶναι 10 τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς ἵνα

v.43 ἀποκριθεὶς δε^{Τ.Μ.Κ} ο^{Τ.Μ.Κ} σίμων εἶπεν υπολαμβάνω ὅτι ὦ το πλεῖον ἐχαρίσατο ὁ δε εἶπεν αὐτῷ ὀρθῶς ἐκρινας. **v.44** καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ σίμωνι εἶφη βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα εἰσηλθὼν σου εἰς τὴν οἰκίαν ὕδωρ μοι^Υ ἐπὶ τοὺς^{Τ.Μ.Κ} πόδας μου^{Τ.Μ.Κ} οὐκ ἔδωκας αὕτη δε τοῖς δάκρυσιν ἐβρεξέν μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξίν τῆς^{Τ.Μ.Κ} κεφαλῆς^{Τ.Μ.Κ} αὐτῆς ἐξέμαξεν. **v.46** ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψας αὕτη δε μύρῳ ἤλειψεν μου^{Τ.Μ.Κ} τοὺς πόδας μου^Υ. **8 v.3** καὶ ἰωάννα γυνὴ χουζᾶ ἐπιτρόπου ἠρώδου καὶ σουσάννα καὶ ἕτεραι πολλαί αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς^Υ ἐκ^Υ αὐτοῖς^Μ αὐτῷ^{Τ.Κ} ἀπο^{Τ.Μ.Κ} τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς. **v.6** καὶ ἕτερον κατεπεσεν^Υ ἔπεσεν^{Τ.Μ.Κ} ἐπὶ τὴν πέτραν καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα. **v.8** καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς^{Μ.Υ} ἐπὶ^{Τ.Κ} τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν καὶ φυὲν ἐποίησεν καρπὸν ἑκατονταπλασίονα ταῦτα λέγων ἐφώνει ὁ ἔχων ὄρα ἀκούειν ἀκουέτω. **v.9** ἐπηρώτων δε αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λεγοντες^{Τ.Μ.Κ} τίς αὕτη^Υ εἶη ἡ παραβολὴ αὕτη^{Τ.Μ.Κ}.

11 βλέποντες μὴ βλέπωσιν καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. ἔστιν δὲ αὕτη ἡ
 12* παραβολὴ ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσὶν
 οἱ ἀκούοντες εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρ-
 13 δίας αὐτῶν ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἱ ὅταν
 ἀκούσωσιν μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν
 14 οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. τὸ δὲ
 εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ
 πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελε-
 15 σφοροῦσιν. τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ
 ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομο-
 16* νῇ. οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας καλύπτει αὐτὸν σκεύει ἢ ὑποκάτω κλίνης
 τίθησιν ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν τὸ
 17* φῶς. οὐ γὰρ ἐστὶν κρυπτόν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ
 18* οὐ γνωσθήσεται καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ. βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε ὅς γὰρ
 ἂν ἔχη δοθήσεται αὐτῷ καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχη καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται
 19* ἀπ' αὐτοῦ. παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
 20* καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ
 λέγοντων ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν σε θέλον-
 21* τές. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου
 22* οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες αὐτὸν. καὶ
 ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης καὶ
 23 ἀνήχθησαν. πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν καὶ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου
 24* εἰς τὴν λίμνην καὶ συνεπληροῦντο καὶ ἐκινδύνευον. προσελθόντες δὲ
 διήγειραν αὐτὸν λέγοντες ἐπιστάτα ἐπιστάτα ἀπολλύμεθα ὃ δὲ ἐγερθεὶς
 ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος καὶ ἐπαύσαντο καὶ

v.12 οἱ δε παρα την οδον εισιν οἱ ακουσαντες^v ακουοντες^{T.M.K} ειτα ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον απο της καρδιας αυτων ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν. **v.16** ουδεις δε λυχνον αφας καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινης τιθησιν αλλ επι λυχνιας τιθησιν^v επιτιθησιν^{T.M.K} ινα οἱ εισπορευομενοι βλεπωσιν το φως. **v.17** ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται ουδε αποκρυφον ο ου μη^v γνωσθη^v γνωσθησεται^{T.M.K} και εις φανερον ελθη. **v.18** βλεπετε ουν πως ακουετε ος αν^v γαρ εαν^M αν^{T.K} εχη δοθησεται αυτω και ος εαν^M αν^{T.K.v} μη εχη και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου. **v.19** παρεγενετο^v παρεγενοντο^{T.M.K} δε προς αυτον η μητηρ και οἱ αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον. **v.20** και^{T.M.K} απηγγελη δε^v αυτω λεγοντων^{T.M.K} η μητηρ σου και οἱ αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν σε^{T.M.K} θελοντες σε^v. **v.21** ο δε αποκριθεις ειπεν προς αυτους μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οἱ τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες αυτον^{T.M.K}. **v.22** και^{T.M.K} εγενετο δε^v εν μια των ημερων και αυτος ενεβη εις πλοιον και οἱ μαθηται αυτου και ειπεν προς αυτους διελθωμεν εις το περαν της λιμνης και ανηχθησαν. **v.24** προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες επιστατα επιστατα απολλυμεθα ο δε διεγερθεις^v εγερθεις^{T.M.K} επιετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος και επαυσαντο και εγενετο γαληνη.

ἐγένετο γαλήνη. εἶπεν δὲ αὐτοῖς ποῦ ἐστὶν ἡ πίστις ὑμῶν φοβηθέντες 25*
 δὲ ἐθαύμασαν λέγοντες πρὸς ἀλλήλους τίς ἄρα οὗτός ἐστιν ὅτι καὶ τοῖς
 ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ. καὶ κατέπλευ- 26*
 σαν εἰς τὴν χώραν τῶν γαδαρηνῶν ἥτις ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς γαλιλαίας.
 ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως 27*
 ὃς εἶχεν δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο καὶ
 ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. ἰδὼν δὲ τὸν ἰησοῦν καὶ ἀνα- 28*
 κράζας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλη εἶπεν τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἰησοῦ
 υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου δέομαί σου μή με βασανίσῃς. παρήγγελλεν 29*
 γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου πολλοῖς γὰρ
 χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσειν καὶ πέδαις φυλασ-
 σόμενος καὶ διαρρήσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς
 ἐρήμους. ἐπηρώτησεν δὲ αὐτόν ὁ ἰησοῦς λέγων τί σοι ἐστὶν ὄνομά ὃ 30*
 δὲ εἶπεν λεγεὼν ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσηλθεν εἰς αὐτόν. καὶ παρεκάλει 31*
 αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη 32*
 χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπι-
 τρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. ἐξελθόντα 33*
 δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσηλθεν εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὤρμη-
 σεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. ἰδόντες 34*
 δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγεννημένον ἔφυγον καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς
 τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός καὶ ἦλθον 35*

v.25 ειπεν δε αυτοις που εστιν^{τ.μ.κ} η πιστις υμων φοβηθεντες δε εθαυμασαν λεγοντες προς αλληλους
 τις αρα ουτος εστιν οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω. **v.26** και
 κατεπλευσαν εις την χωραν των γερασηνων^υ γαδαρηνων^{τ.μ.κ} ητις εστιν αντιπερα^υ αντιπεραν^{τ.μ.κ} της
 γαλιλαιας. **v.27** εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηνητησεν αυτω^{τ.μ.κ} ανηρ τις εκ της πολεως εχων^υ
 ος^{τ.μ.κ} ειχεν^{τ.μ.κ} δαιμονια εκ^{τ.μ.κ} χρονων^{τ.μ.κ} ικανων^{τ.μ.κ} και χρονω^υ ικανω^υ ιματιον^{τ.μ.κ} ουκ
 ενεδυσατο^υ ιματιον^υ ενεδιδυσκετο^{τ.μ.κ} και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοις μνημασιν. **v.28** ιδων
 δε τον ιησουν και^{τ.μ.κ} ανακραζας προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου
 υιε του θεου του υψιστου δεομαι σου μη με βασανισης. **v.29** παρηγγειλεν^{κ.μ.υ} παρηγγελλεν^τ
 γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοις γαρ χρονοις συνηρπακει αυτον
 και εδεσμευετο^υ εδεσμειτο^{τ.μ.κ} αλυσειν και πεδαις φυλασσομενος και διαρρησων τα δεσμα ηλαυ-
 νετο υπο του δαιμονιου^υ δαιμονος^{τ.μ.κ} εις τας ερημους. **v.30** επηρωτησεν δε αυτον ο ιησους
 λεγων^{τ.μ.κ} τι σοι εστιν^{τ.μ.κ} ονομα εστιν^υ ο δε ειπεν λεγων^υ λεγεων^{τ.μ.κ} οτι εισηλθεν^υ δαιμονια
 πολλα εισηλθεν^{τ.μ.κ} εις αυτον. **v.31** και παρεκαλουν^{κ.υ} παρεκαλει^{τ.μ} αυτον ινα μη επιταξῃ αυ-
 τοις εις την αβυσσον απελθειν. **v.32** ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενη^υ βοσκομενων^{τ.μ.κ}
 εν τω ορει και παρεκαλεσαν^υ παρεκαλουν^{τ.μ.κ} αυτον ινα επιτρεψη αυτοις εις εκεινους εισελθειν και
 επιτρεψεν αυτοις. **v.33** εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου εισηλθον^{μ.υ} εισηλθεν^{τ.κ} εις
 τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημου εις την λιμνην και απεπνιγη. **v.34** ιδοντες δε
 οι βοσκοντες το γεγονός^υ γεγεννημενον^{τ.μ.κ} εφυγον και απελθοντες^{τ.κ} απηγγειλαν εις την πολιν και
 εις τους αγρους. **v.35** εξηλθον δε ιδειν το γεγονός και ηλθον προς τον ιησουν και ευρον καθημενον
 τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξηλθεν^υ εξηληλυθει^{τ.μ.κ} ιματισμενον και σωφρονουντα παρα τους
 ποδας του ιησου και εφοβηθησαν.

πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ εὐρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἰησοῦ
 36* καὶ ἐφοβήθησαν. ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ
 37* δαιμονισθείς. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν
 γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο αὐτὸς δὲ
 38* ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξε-
 ληλύθει τὰ δαιμόνια εἶναι σὺν αὐτῷ ἀπέλυσεν δὲ αὐτὸν ὁ ἰησοῦς λέγων.
 39* ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησεν σοι ὁ θεὸς καὶ
 ἀπήλθεν καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς.
 40* ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν ἰησοῦν ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος ἦσαν
 41* γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα ἰάειρος
 καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας
 42 τοῦ ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ὅτι θυγάτηρ
 μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκει ἐν δὲ τῷ ὑπά-
 43* γειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος
 ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα ἦτις εἰς ἰατροὺς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον οὐκ
 44 ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι. προσελθοῦσα ὀπίσθεν ἤψατο τοῦ
 κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος
 45* αὐτῆς. καὶ εἶπεν ὁ ἰησοῦς τίς ὁ ἀψάμενός μου ἀρνούμενων δὲ πάν-
 των εἶπεν ὁ πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐπιστάτα οἱ ὄχλοι συνέχουσίν σε
 46* καὶ ἀποθλίβουσιν καὶ λέγεις τίς ὁ ἀψάμενός μου. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν
 47* ἤψατό μου τις ἐγὼ γὰρ ἔγνω δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ. ἰδοῦσα
 δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθεν τρέμουσα ἦλθεν καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ δι'
 ἦν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ

v.36 ἀπήγγειλαν δε αυτοις και ^{Τ.Μ.Κ}οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις. **v.37** και ηρωτησεν^Υ ηρωτησαν^{Τ.Μ.Κ} αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των γερασων^Υ γαδαρηνων^{Τ.Μ.Κ} απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτος δε εμβας εις το^{Τ.Μ.Κ} πλοιοι υπεστρεψεν. **v.38** εδεετο^Υ εδεετο^{Τ.Μ.Κ} δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελυσεν δε αυτον ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους^{Τ.Μ.Κ} λεγων. **v.39** υποστρεφε εις τον οικον σου και διηγου οσα εποιησεν^{Τ.Μ.Κ} σοι εποιησεν^Υ ο θεος και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους. **v.40** εγενετο^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} εν δε^Υ τω υποστρεφειν^Υ υποστρεφαι^{Τ.Μ.Κ} τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον. **v.41** και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαιρος^Υ ιαιρος^{Τ.Μ.Κ} και ουτος^Υ αυτος^{Τ.Μ.Κ} αρχων της συναγωγης υπηρχεν και πεσων παρα τους ποδας [του]^Υ του^{Τ.Μ.Κ} ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου. **v.43** και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο ειτων δωδεκα ητις [ιατροις]^Υ ιατροις^Μ εις^{Τ.Κ} ιατρους^{Τ.Κ} προσαναλωσασα ολον τον βιον]^Υ βιον^{Τ.Μ.Κ} ουκ ισχυσεν απ^Υ υπ^{Τ.Μ.Κ} ουδενου θεραπευθηναι. **v.45** και ειπεν ο ιησους τις ο αφαμενος μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετρος και^{Τ.Μ.Κ} οι^{Τ.Μ.Κ} μετ^{Τ.Μ.Κ} αυτου^{Τ.Μ.Κ} επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν και^{Τ.Μ.Κ} λεγεις^{Τ.Μ.Κ} τις^{Τ.Μ.Κ} ο^{Τ.Μ.Κ} αφαμενος^{Τ.Μ.Κ} μου^{Τ.Μ.Κ}. **v.46** ο δε ιησους ειπεν ηψατο μου τις εγω γαρ εγνω δυναμιν εξεληλυθειαν^Υ εξελθουσαν^{Τ.Μ.Κ} απ εμου. **v.47** ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσπεσοουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγγειλεν αυτω^{Τ.Μ.Κ} ενωπιον παντος του λαου και ως ιαθη παραχρημα.

ὡς ἰάθη παραχρῆμα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ θάρσει θύγατερ ἢ πίστις σου 48*
 σέσωκέν σε πορεύου εἰς εἰρήνην. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεταιί τις παρά 49*
 τοῦ ἀρχισυναγωγῆ λέγων αὐτῷ ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου μὴ σκύλλε
 τὸν διδάσκαλον. ὁ δὲ ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ λέγων μὴ φοβοῦ 50*
 μόνον πίστευε καὶ σωθήσεται. εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆκεν 51*
 εἰσελθεῖν οὐδένα εἰ μὴ πέτρον καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην καὶ τὸν πατέρα
 τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτὴν ὁ 52*
 δὲ εἶπεν μὴ κλαίετε οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐ- 53
 τοῦ εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας καὶ κρατήσας 54*
 τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησεν λέγων ἡ παῖς ἔγειρου. καὶ ἐπέστρεψεν τὸ 55
 πνεῦμα αὐτῆς καὶ ἀνέστη παραχρῆμα καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φα-
 γεῖν. καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ 56
 εἰπεῖν τὸ γεγονός.

συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δύ- 9*
 ναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ νόσους θεραπεύειν. καὶ 2*
 ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ ἰᾶσθαι τοὺς
 ἀσθενοῦντας. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδὸν μήτε 3*
 ῥάβδους μήτε πήραν μήτε ἄρτον μήτε ἀργύριον μήτε ἀνά δύο χιτῶνας
 ἔχειν. καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχε- 4
 σθε. καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης 5*
 καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε εἰς μαρτύριον ἐπ’
 αὐτοὺς. ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελιζόμενοι 6
 καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ. ἤκουσεν δὲ ἠρώδης ὁ τετράρχης τὰ γι- 7*
 νομένα ὑπ’ αὐτοῦ πάντα καὶ διηπόρει διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινῶν ὅτι

v.48 ο δε ειπεν αυτη θυγατηρ^v θαρσει^{T.M.K} θυγατερ^{T.M.K} η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην. **v.49** ειτι αυτου λαλουντος ερχεταιι τις παρα του αρχισυναγωγου λεγων αυτω^{T.M.K} οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μηκει^v μη^{T.M.K} σκυλλε τον διδασκαλον. **v.50** ο δε ιησους ακουσας απεκριθη αυτω λεγων^{T.M.K} μη φοβου μονον πιστευσον^v πιστευε^{T.M.K} και σωθησεται. **v.51** ελθων^{M.V} εισελθων^{T.K} δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν τινα^v συν^v αυτω^v ουδενα^{T.M.K} ει μη πετρον και ιακωβον^{T.K} και^{T.K} ιωαννην και^{M.V} ιακωβον^{M.V} και τον πατερα της παιδος και την μητερα. **v.52** εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ου^v γαρ^v ουκ^{T.M.K} απεθανεν αλλα καθευδει. **v.54** αυτος δε εκβαλων^{T.M.K} εξω^{T.M.K} παντας^{T.M.K} και^{T.M.K} κρατησας της χειρος αυτης εφωνησεν λεγων η παις εγειρε^v εγειρου^{T.M.K}. **9 v.1** συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα μαθητας^{T.K} αυτου^{T.K} εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσους θεραπευειν. **v.2** και απεστειλεν αυτους κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι [τους^v τους^{T.M.K} ασθενεις]^v ασθενουντας^{T.M.K}. **v.3** και ειπεν προς αυτους μηδεν αιρετε εις την οδον μητε ραβδον^v ραβδους^{T.M.K} μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε [ανα]^v ανα^{T.M.K} δυο χιτωνας εχειν. **v.5** και οσοι εαν^M αν^{T.K.V} μη δεχωνται^v δεξωνται^{T.M.K} υμας εξερχομενοι απο της πολεως εκεινης και^{T.M.K} τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτινασσετε^v αποτιναξατε^{T.M.K} εις μαρτυριον επι αυτους. **v.7** ηκουσεν δε ηρωδης ο τετραρχης^v τετραρχης^{T.M.K} τα γινομενα υπ^{T.M.K} αυτου^{T.M.K} παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννης ηγερθη^v εγηγερται^{T.M.K} εκ νεκρων.

8* ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν. ὑπό τινων δὲ ὅτι ἡλίας ἐφάνη ἄλλων δὲ
 9* ὅτι προφήτης εἷς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. καὶ εἶπεν ὁ ἠρώδης ἰωάννην ἐγὼ
 ἀπεκεφάλισα τίς δὲ ἐστὶν οὗτος περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα καὶ ἐζήτει
 10* ἰδεῖν αὐτόν. καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα
 ἐποίησαν καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ὑπεχώρησεν κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρη-
 11* μον πόλεως καλουμένης βηθσαιῖδά. οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολούθησαν
 αὐτῷ καὶ δεξάμενος αὐτοὺς ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ
 12* καὶ τοὺς χρεῖαν ἔχοντας θεραπείας ἰάτο. ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν
 προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπον αὐτῷ ἀπόλυσον τὸν ὄχλον ἵνα ἀπελ-
 13* θύοντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ τοὺς ἀγροὺς καταλύσωσιν καὶ εὕρωσιν
 ἐπισιτισμὸν ὅτι ᾧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς δότε
 αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν οἱ δὲ εἶπον οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ
 14* τοῦτον βρώματα. ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι εἶπεν δὲ πρὸς
 15* τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ἀνά πενήκοντα. καὶ
 16* ἐποίησαν οὕτως καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας. λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους
 καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ
 17 κατέκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ. καὶ ἔφαγον
 καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες καὶ ἦρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων
 18* κόφινοι δώδεκα. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον κα-
 τὰμόνας συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς λέγων τίνα
 19* με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι. οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον ἰωάννην τὸν βα-
 πτιστὴν ἄλλοι δὲ ἡλίαν ἄλλοι δὲ ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

v.8 υπο τινων δε οτι ηλιας εφανη αλλων δε οτι προφητης τις^v εις^{T.M.K} των αρχαιων ανεστη.
v.9 και^{T.M.K} ειπεν δε^v ο^{T.K} ηρωδης ιωαννην εγω απεκεφαλισα τις δε εστιν ουτος περι ου εγω^{T.M.K} ακουω τοιαυτα και εξητει ιδειν αυτον. **v.10** και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν και ιδιαν εις πολιν^v καλουμενην^v τοπον^{T.M.K} ερημων^{T.M.K} πολεως^{T.M.K} καλουμενης^{T.M.K} βηθσαιδαν^M βηθσαιδα^{T.K.v}. **v.11** οι δε οχλοι γνοντες ηκολουθησαν αυτω και αποδεξαμενος^v δεξαμενος^{T.M.K} αυτους ελαλει αυτοις περι της βασιλειας του θεου και τους χρειαν εχοντας θεραπειας ιατο. **v.12** η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπαν^v ειπον^{T.M.K} αυτω απολυσον τον οχλον ινα πορευθεντες^v απελθοντες^{T.M.K} εις τας κυκλω κωμας και τους^{T.M.K} αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν. **v.13** ειπεν δε προς αυτους δοτε αυτοις υμεις φαγειν οι δε ειπαν^v ειπον^{T.M.K} ουκ εισιν ημιν πλειον η πεντε^{T.M.K} αρτοι πεντε^v και δυο^{T.K} ιχθυες δυο^{M.v} ει μητι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον λαον τουτου βρωματα. **v.14** ησαν γαρ ωσει ανδρες πεντακισχιλιοι ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου κατακλινατε αυτους κλισιας [ωσει]^v ανα πενηκοντα. **v.15** και εποιησαν ουτως και κατεκλιναν^v ανεκλιναν^{T.M.K} απαντας. **v.16** λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις παραθειναι^v παρατιθεναι^{T.M.K} τω οχλω. **v.18** και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον κατα^v μονας^v καταμονας^{T.M.K} συνησαν αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτους λεγων τινα με λεγουσιν οι οχλοι ειναι. **v.19** οι δε αποκριθεντες ειπαν^v ειπον^{T.M.K} ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη.

εἶπεν δὲ αὐτοῖς ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος 20*
 εἶπεν τὸν χριστὸν τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς παρήγγειλεν μη- 21*
 δενὶ εἰπεῖν τοῦτο. εἰπὼν ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν 22*
 καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμ-
 ματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. ἔλεγεν δὲ 23*
 πρὸς πάντας εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ
 ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. ὅς γὰρ 24*
 ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ οὗτος σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρω- 25
 πος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς. ὅς 26
 γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λόγους τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
 που ἐπαισχυνθήσεται ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ
 τῶν ἁγίων ἀγγέλων. λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς εἰσὶν τινες τῶν ᾧδε ἐστηκό- 27*
 των οἳ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
 ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὥσει ἡμέραι ὀκτώ καὶ παραλαβὼν 28*
 τὸν πέτρον καὶ ἰωάννην καὶ ἰάκωβον ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.
 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ 29
 ἕτερον καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἕξαστράπτων. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες 30*
 δύο συνελάλουν αὐτῷ οἵτινες ἦσαν μωσῆς καὶ ἠλίας. οἳ ὀφθέντες ἐν 31*
 δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἣν ἔμελλεν πληροῦν ἐν ἱερουσαλήμ. ὁ 32
 δὲ πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὑπνώ διαγρηγορήσαντες
 δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ.
 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ εἶπεν ὁ πέτρος πρὸς 33*
 τὸν ἰησοῦν ἐπιστάτα καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ᾧδε εἶναι καὶ ποιήσωμεν σκηνάς
 τρεῖς μίαν σοὶ καὶ μωσεὶ μίαν καὶ μίαν ἠλίᾳ μὴ εἰδῶς ὃ λέγει. ταῦτα δὲ 34*

v.20 ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεις^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} ο^{Τ.Μ.Κ} πετρος δε^ν αποκριθεις^ν ειπεν τον χριστον του θεου. **v.21** ο δε επιτιμησας αυτοις παρηγγειλεν μηδενι λεγειν^ν ειπειν^{Τ.Μ.Κ} τουτο. **v.22** ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι^Μ εγερθηναι^{Τ.Κ.ν}. **v.23** ελεγεν δε προς παντας ει τις θελει οπισω μου ερχεσθαι^ν ελθειν^{Τ.Μ.Κ} αρνησασθω^ν απαρνησασθω^{Τ.Μ.Κ} εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου καθ^{Τ.Κ.ν} ημεραν^{Τ.Κ.ν} και ακολουθειτω μοι. **v.24** ος γαρ εαν^Μ αν^{Τ.Κ.ν} θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτος σωσει αυτην. **v.27** λεγω δε υμιν αληθως εισιν τινες των αυτου^ν ωδε^{Τ.Μ.Κ} εστῶτων^Μ εστηκοτων^{Τ.Κ.ν} οι ου μη γευσωνται^{Μ.ν} γευσονται^{Τ.Κ} θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου. **v.28** εγενετο δε μετα τους λογους τουτους ωσει ημεραι οκτω [και]^ν και^{Τ.Μ.Κ} παραλαβων τον^{Τ.Κ} πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εις το ορος προσευξασθαι. **v.30** και ιδου ανδρες δυο συνελαλουν αυτω οιτινες ησαν μωσης^ν μωσης^{Τ.Μ.Κ} και ηλιας. **v.31** οι οφθεντες εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου ην ημελλεν^ν εμελλεν^{Τ.Μ.Κ} πληρουν εν ιερουσαλημ. **v.33** και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτους απ αυτου ειπεν ο^{Τ.Κ.ν} πετρος προς τον ιησουν επιστατα καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις μιαν σοι και μωσει^{Τ.Κ} μιαν μωσει^ν μωσει^Μ και μιαν ηλια μη ειδως ο λεγει.

αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς ἐφοβήθησαν δὲ
 35* ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην. καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νε-
 36* φέλης λέγουσα οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ
 ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν εὐρέθη ὁ ἰησοῦς μόνος καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν
 καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑώρακασιν.
 37* ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐξῆς ἡμέρα κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους συνήνη-
 38* σεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησεν λέγων
 διδάσκαλε δέομαί σου ἐπιβλέψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου ὅτι μονογενῆς ἐστιν
 39 μοί. καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν καὶ ἐξαίφνης κράζει καὶ σπαράσ-
 σει αὐτόν μετὰ ἄφρου καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ συντριβὸν αὐτόν.
 40* καὶ ἐδεήθη τῶν μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλλωσιν αὐτό καὶ οὐκ ἠδυνήθη-
 41* σαν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη
 ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀνεξομαί ὑμῶν προσάγαγε ὦδε τὸν υἱόν
 42 σου. ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ ἔρρηξεν αὐτόν τὸ δαιμόνιον καὶ
 συνεσπάραξεν ἐπετίμησεν δὲ ὁ ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ καὶ ἴα-
 43* σατο τὸν παῖδα καὶ ἀπέδωκεν αὐτόν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. ἐξεπλήσσοντο δὲ
 πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν
 44 οἷς ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. θέσθε ὑμεῖς
 εἰς τὰ ὄρα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει
 45 παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ
 ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν ἵνα μὴ αἰσθῶνται αὐτό καὶ ἐφοβοῦντο
 46 ἐρωτῆσαι αὐτόν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. εἰσηλθεν δὲ διαλογισμὸς ἐν
 47* αὐτοῖς τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν. ὁ δὲ ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς
 48* καρδίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενος παιδίου ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ. καὶ εἶ-
 πεν αὐτοῖς ὅς ἐάν δεξῆται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμέ

v.34 ταυτα δε αυτου λεγοντος εγενετο νεφελη και επεσκιαζεν^v επεσκιασεν^{T.μ.κ} αυτους εφοβηθησαν δε εν τω εκεινους^{T.μ.κ} εισελθειν αυτους^v εις την νεφελην. **v.35** και φωνη εγενετο εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο εκλελεγμενος^v αγαπητος^{T.μ.κ} αυτου ακουετε. **v.36** και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ο^{T.μ.κ} ιησους μονος και αυτοι εσιγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναις ταϊς ημεραις ουδεν ων εωρακαν^v εωρακασιν^{T.μ.κ}. **v.37** εγενετο δε εν^{T.μ.κ} τη εξης ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορους συνηνητησεν αυτω οχλος πολυς. **v.38** και ιδου ανηρ απο του οχλου εβοησεν^v ανεβησεν^{T.μ.κ} λεγων διδασκαλε δεομαι σου επιβλεψαι^{μ.ν} επιβλεψον^{T.κ} επι τον υιον μου οτι μονογενης εστιν^{T.μ.κ} μοι εστιν^v. **v.40** και εδεηθη των μαθητων σου ινα εκβαλωσιν^{μ.ν} εκβαλλωσιν^{T.κ} αυτο και ουκ ηδυνηθησαν. **v.41** αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι πρως υμας και ανεξομαι υμων προσαγαγε ωδε^{μ.} τον υιον σου ωδε^{μ.}. **v.43** εξεπλησσοντο δε παντες επι τη μεγαλειωτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οϊς εποιει^v εποιησεν^{T.μ.κ} ο^{T.μ.κ} ιησους^{T.μ.κ} ειπεν πρως τους μαθητας αυτου. **v.47** ο δε ιησους ειδως^v ιδων^{T.μ.κ} τον διαλογισμον της καρδιας αυτων επιλαβομενος παιδιον^v παιδιου^{T.μ.κ} εστησεν αυτο παρ εαυτω. **v.48** και ειπεν αυτοις ος εαν δεξηται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος αν^v εαν^{T.μ.κ} εμε δεξηται δεχεται τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος εστιν^v εσται^{T.μ.κ} μεγας.

δέχεται καὶ ὅς ἐὰν ἐμὲ δέξηται δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων οὗτός ἐστι μέγας. ἀποκριθεὶς δὲ 49* ὁ ἰωάννης εἶπεν ἐπιστάτα εἶδομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. καὶ 50* εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἰησοῦς μὴ κωλύετε ὅς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλή- 51* ψεως αὐτοῦ καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξεν τοῦ πορευέσθαι εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ 52* πορευθέντες εἰσήλθον εἰς κώμην σαμαρειτῶν ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ. καὶ 53 οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς ἱερουσαλήμ. ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἰάκωβος καὶ ἰωάννης εἶπον κύριε 54* θέλεις εἰπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι αὐτοὺς ὡς καὶ ἡλίας ἐποίησεν. στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν οὐκ 55* οἴδατε οἴου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς. ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἤλ- 56* θεν ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι ἀλλὰ σῶσαι καὶ ἐπορευέθησαν εἰς ἑτέραν κώμην. ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέν τις πρὸς αὐτὸν 57* ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ κύριε. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς αἰ 58 ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. εἶπεν δὲ πρὸς 59* ἕτερον ἀκολουθεῖ μοι ὁ δὲ εἶπεν κύριε ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἄφες τοὺς νεκροὺς θά- 60* ψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. εἶπεν δὲ καὶ ἕτερος ἀκολουθήσω σοι κύριε πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν 61 μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἰησοῦς 62*

v.49 αποκριθεις δε ο^{τ.μη.κ} ιωαννης ειπεν επιστατα ειδομεν τινα εν^υ επι^{τ.μη.κ} τω ονοματι σου εκβαλλοντα τα^{τ.κ} δαιμονια και εκωλυομεν^υ εκωλυσαμεν^{τ.μη.κ} αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων. **v.50** και^{τ.μη.κ} ειπεν δε^υ προς αυτον ο ιησους μη κωλυετε ος γαρ ουκ εστιν καθ υμων^υ ημων^{τ.μη.κ} υπερ υμων^υ ημων^{τ.μη.κ} εστιν. **v.51** εγενετο δε εν τω συμπληροσθαι τας ημερας της αναληψεως^υ αναληψεως^{τ.μη.κ} αυτου και αυτος το προσωπον εστηριξεν^υ αυτου^{τ.μη.κ} εστηριξεν^{τ.μη.κ} του πορευεσθαι εις ιερουσαλημ. **v.52** και απεστειλεν αγγελους προ προσωπου αυτου και πορευθεντες εισηλθον εις κωμην σαμαριτων^υ σαμαρειτων^{τ.μη.κ} ως^υ ωστε^{τ.μη.κ} ετοιμασαι αυτω. **v.54** ιδοντες δε οι μαθηται αυτου^{τ.μη.κ} ιακωβος και ιωαννης ειπαν^υ ειπον^{τ.μη.κ} κυριε θελεις ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτους ως^{τ.μη.κ} και^{τ.μη.κ} ηλιας^{τ.μη.κ} εποιησεν^{τ.μη.κ}. **v.55** στραφεις δε επετιμησεν αυτοις [και^{μη} και^{τ.κ} ειπεν^{τ.μη.κ} ουκ^{τ.μη.κ} οιδατε^{τ.μη.κ} οιου^{τ.μη.κ} πνευματος^{τ.μη.κ} εστε^{τ.μη.κ} υμεις]^{μη} υμεις^{τ.κ}. **v.56** [ο^{μη} ο^{τ.κ} γαρ^{τ.μη.κ} υιος^{τ.μη.κ} του^{τ.μη.κ} ανθρωπου^{τ.μη.κ} ουκ^{τ.μη.κ} ηλθεν^{τ.μη.κ} ψυχας^{τ.μη.κ} ανθρωπων^{τ.μη.κ} απολεσαι^{τ.μη.κ} αλλα^{τ.μη.κ} σωσαι]^{μη} σωσαι^{τ.κ} και επορευθησαν εις ετεραν κωμην. **v.57** και^υ εγενετο^{τ.μη.κ} δε^{τ.μη.κ} πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τις προς αυτον ακολουθησω σοι οπου εαν^υ αν^{τ.μη.κ} απερχη κυριε^{τ.μη.κ}. **v.59** ειπεν δε προς ετερον ακολουθει μοι ο δε ειπεν [κυριε]^υ κυριε^{τ.μη.κ} επιτρεψον μοι απελθοντι πρωτον θαψαι τον πατερα μου. **v.60** ειπεν δε αυτω ο^{τ.μη.κ} ιησους^{τ.μη.κ} αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου.

οὐδεις ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὐθειας ἔστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

- 10*** μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνά δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον
2* οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι. ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐτοὺς ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς οἱ δὲ ἔργαται ὀλίγοι δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως
3* ἐκβάλλῃ ἔργατας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. ὑπάγετε ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
4* ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. μὴ βαστάζετε βαλάντιον μὴ πήραν μηδὲ
5* ὑποδήματα καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν
6* εἰσέρχησθε πρῶτον λέγετε εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἢ εἰρήνη ὑμῶν εἰ δὲ μήγε ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψῃ.
7* ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε ἐσθιοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν ἄξιός γάρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἔστιν μὴ μεταβαίνετε
8* ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν. καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε καὶ δέχωνται
9 ὑμᾶς ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν. καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθε-
10* νεῖς καὶ λέγετε αὐτοῖς ἡγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς εἶπατε.
11* καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν πλην τοῦτο γινώσκετε ὅτι ἡγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
12* λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι σοδομοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. οὐαὶ σοι χωραζὶν οὐαὶ σοι βηθσαιδὰ ὅτι εἰ ἐν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν

v.62 ειπεν δε [προς^v προς^{τ.κ} αυτον]^v αυτον^{τ.κ} ο ιησους προς^μ αυτον^μ ουδεις επιβαλων την χειρα αυτου^{τ.μ.κ} επ αροτρον και βλεπων εις τα οπισω ευθειας εστιν τη^v βασιλεια^v εις^{τ.μ.κ} την^{τ.μ.κ} βασιλειαν^{τ.μ.κ} του θεου. **10 v.1** μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος και^{τ.μ.κ} ετερους εβδομηκοντα [δυο]^v και απεστειλεν αυτους ανα δυο [δυο]^v προ προσωπου αυτου εις πασαν πολιν και τοπον ου ημελλεν^v εμελλεν^{τ.μ.κ} αυτος ερχεσθαι. **v.2** ελεγεν δε^v ουν^{τ.μ.κ} προς αυτους ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη^μ εκβαλλη^{τ.κ} εργατας εκβαλη^v εις τον θερισμον αυτου. **v.3** υπαγετε ιδου εγω^{τ.μ.κ} αποστελλω υμας ως αρνας εν μεσω λυκων. **v.4** μη βασταζετε βαλλαντιον^v βαλαντιον^{τ.μ.κ} μη τηραν μη^v μηδε^{τ.μ.κ} υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασησθε. **v.5** εις ην δ αν εισελθητε^v οικιαν εισερχησθε^{τ.μ.κ} πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω τουτω. **v.6** και εαν μεν^{τ.κ} η^{τ.μ.κ} εκει η^v ο^κ υιος ειρηνης επαναπαυσεται^v επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μη^v γε^v μηγε^{τ.μ.κ} εφ υμας ανακαμψει. **v.7** εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντες και πινοντες τα παρ αυτων αξιος γαρ ο εργατης του μισθου αυτου εστιν^{τ.μ.κ} μη μεταβαινετε εξ οικιας εις οικιαν. **v.8** και εις ην δ^{τ.κ} αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμας εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν. **v.10** εις ην δ αν πολιν εισελθητε^v εισερχησθε^{τ.μ.κ} και μη δεχωνται υμας εξελθοντες εις τας πλατειας αυτης ειπατε. **v.11** και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ της πολεως υμων εις^v τους^v ποδας^v απομασσουμεθα υμιν πλην τουτο γινωσκετε οτι ηγγικεν εφ^{τ.μ.κ} υμας^{τ.μ.κ} η βασιλεια του θεου. **v.12** λεγω δε^{τ.κ} υμιν οτι σοδομοις εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη. **v.13** ουαι σοι χωραζιν^{μ.ν} χωραζιν^{τ.κ} ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενηθησαν^v εγενοντο^{τ.μ.κ} αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και οποδω καθημενοι^v καθημεναι^{τ.μ.κ} μετενοησαν.

πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμενοι μετενόησαν. πλὴν τύρῳ καὶ 14
 σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν. καὶ σύ καπερναοῦμ ἢ 15*
 ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθείσα ἕως ἕξου καταβίβασθήσῃ. ὁ ἀκούων ὑμῶν 16
 ἐμοῦ ἀκούει καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν
 ἀποστείλαντά με. ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες 17*
 κύριε καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. εἶπεν δὲ 18
 αὐτοῖς ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.
 ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων 19*
 καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ.
 πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται χαίρετε δὲ 20*
 μᾶλλον ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ 21*
 ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν ἐξομολογοῦμαι σοι πάτερ
 κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ὅτι ἀπέκρυσας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ
 συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις ναὶ ὁ πατήρ ὅτι οὕτως ἐγένετο
 εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶπεν πάντα 22*
 παρεδόθη μοι ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστὶν ὁ υἱὸς
 εἰ μὴ ὁ πατήρ καὶ τίς ἐστὶν ὁ πατήρ εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται
 ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶ- 23
 πεν μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι 24*
 πολλοὶ προφητῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ
 εἶδον καὶ ἀκούσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν. καὶ ἰδοὺ νομικός τις 25*
 ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτὸν καὶ λέγων διδάσκαλε τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον
 κληρονομήσω. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται πῶς 26
 ἀναγινώσκεις. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ 27*

v.15 καὶ συ καφαρναουμ^ν μῆ^ν ἕως^ν ουρανοῦ^ν ὑψώθησῃ^ν καπερναουμ^{τ.μ.κ} ἢ^{τ.μ.κ} ἕως τοῦ
 ουρανοῦ^{τ.μ.κ} ὑψωθείσα^{τ.μ.κ} ἕως^{τ.μ.κ} αδοῦ καταβῆσῃ^ν καταβίβασθήσῃ^{τ.μ.κ}. **v.17** υπεστρεψαν δε
 οι εβδομηκοντα [δυσ]^ν μετα χαρας λεγοντες κυριε και τα δαιμονια υποτασσεται ημιν εν τω ονοματι σου.
v.19 ιδου δεδωκα^ν διδωμι^{τ.μ.κ} υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφρων και σκορπιων και επι πασαν
 την δυναμιν του εχθρου και ουδεν υμας ου μη αδικησει^κ αδικηση^{τ.μ.ν}. **v.20** πλην εν τωτω μη
 χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσεται χαιρετε δε μαλλον^{τ.κ} οτι τα ονοματα υμων εγγεγραπται^ν
 εγγραφη^{τ.μ.κ} εν τοις ουρανοις. **v.21** εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο [εν]^ν τω πνευματι τω^ν ο^{τ.μ.κ} αγιω^ν
 ιησους^{τ.μ.κ} και ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυσας ταυτα
 απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιουσ ναι ο πατηρ οτι ουτως εγενετο^{τ.μ.κ} ευδοκια
 εγενετο^ν εμπροσθεν σου. **v.22** και^{τ.μ.κ} στραφεις^{τ.μ.κ} προς^{τ.μ.κ} τους^{τ.μ.κ} μαθητας^{τ.μ.κ} ειπεν^{τ.μ.κ} παντα
 παρεδοθη^{τ.κ} μοι παρεδοθη^{μ.ν} υπο του πατρος μου και ουδεις γινωσκει τις εστιν ο υιος ει μη ο πατηρ
 και τις εστιν ο πατηρ ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι. **v.24** λεγω γαρ υμιν οτι
 πολλοι προφηται και βασιλεις ηθελησαν ιδειν α υμεις βλεπετε και ουκ ειδαν^ν ειδον^{τ.μ.κ} και ακουσαι
 α ακουετε και ουκ ηκουσαν. **v.25** και ιδου νομικος τις ανεστη εκπειραζων αυτον και^{τ.μ.κ} λεγων
 διδασκαλε τι ποιησας ζων αιωνιον κληρονομησω.

ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος
 28 σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. εἶπεν
 29* δὲ αὐτῷ ὀρθῶς ἀπεκρίθης τοῦτο ποίει καὶ ζήση. ὁ δὲ θέλων δικαιουῖν
 30* ἑαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον. ὑπολαβὼν
 δέ ὁ ἰησοῦς εἶπεν ἄνθρωπος τις κατέβαινεν ἀπὸ ἱερουσαλήμ εἰς ἱεριχῶ
 καὶ λησταῖς περιέπεσαν οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες
 31 ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις
 32* κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. ὁμοίως δὲ
 καὶ λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθεν.
 33* σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθεν κατ' αὐτὸν καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνί-
 34 σθη. καὶ προσελθὼν κατέδησεν τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ
 οἶνον ἐπιβιάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδο-
 35* χεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν ἐκβαλὼν δύο
 δηνάρια ἔδωκεν τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐπιμελήθητι αὐτοῦ καὶ ὃ
 36* τι ἂν προσδαπανήσης ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαι με ἀποδώσω σοι. τίς
 οὖν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεισόντος εἰς
 37* τοὺς ληστές. ὁ δὲ εἶπεν ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ εἶπεν οὖν αὐτῷ
 38* ὁ ἰησοῦς πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι
 αὐτοὺς καὶ αὐτὸς εἰσηλθεν εἰς κώμην τινὰ γυνὴ δὲ τις ὀνόματι μάρθα
 39* ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη
 μαριάμ ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἰησοῦ ἤκουεν τὸν λό-
 40* γον αὐτοῦ. ἡ δὲ μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν ἐπιστάσα δὲ
 εἶπεν κύριε οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπεν διακο-

v.27 ο δε αποκριθεις ειπεν αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης [της] ^v της ^{T.M.K} καρδιας σου και εν ^v εξ ^{T.M.K} ολη ^v ολης ^{T.M.K} τη ^v της ^{T.M.K} ψυχη ^v ψυχης ^{T.M.K} σου και εν ^v εξ ^{T.M.K} ολη ^v ολης ^{T.M.K} τη ^v της ^{T.M.K} ισχυι ^v ισχυος ^{T.M.K} σου και εν ^v εξ ^{T.M.K} ολη ^v ολης ^{T.M.K} τη ^v της ^{T.M.K} διανοια ^v διανοιας ^{T.M.K} σου και τον πλησιον σου ως σεαυτον. **v.29** ο δε θελων δικαιωσαι ^v δικαιουν ^{T.M.K} εαυτον ειπεν προς τον ιησουν και τις εστιν μου πλησιον. **v.30** υπολαβων δε ^{T.M.K} ο ιησους ειπεν ανθρωπος τις κατεβαινεν απο ιερουσαλημ εις ιεριχω και λησταις περιεπεσαν οι και εκδυσαντες αυτον και πληγας επιθεντες απηλθον αφεντες ημιθανη τυγχανοντα ^{T.M.K}. **v.32** ομοιος δε και λευιτης [γενομενος] ^v γενομενος ^{T.M.K} κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν. **v.33** σαμαριτης ^v σαμαριτης ^{T.M.K} δε τις οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων αυτον ^{T.M.K} εσπλαγχνισθη. **v.35** και επι την αυριον εξελθων ^{T.M.K} εκβαλων εδωκεν ^v δυο δηναρια εδωκεν ^{T.M.K} τω πανδοχει και ειπεν αυτω ^{T.M.K} επιμεληθητι αυτου και ο τι αν προσδαπανησης εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι. **v.36** τις ουν ^{T.M.K} τουτων των τριων πλησιον ^{M.V} δοκει σοι πλησιον ^{T.K} γεγονεναι του εμπεισοντος εις τους ληστας. **v.37** ο δε ειπεν ο ποιησας το ελεος μετ αυτου ειπεν δε ^v ουν ^{T.M.K} αυτω ο ιησους πορευου και συ ποiei ομοιος. **v.38** εγενετο ^{T.M.K} δε ^{T.M.K} εν δε ^v τω πορευεσθαι αυτους και ^{T.M.K} αυτος εισηλθεν εις κωμην τινα γυνη δε τις ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον εις ^{T.M.K} τον ^{T.M.K} οικον ^{T.M.K} αυτης ^{T.M.K}. **v.39** και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαριαμ ^v μαρια ^{T.M.K} [η] ^v η ^{T.M.K} και παρακαθεσθαι ^v παρακαθισασα ^{T.M.K} προς ^v παρα ^{T.M.K} τους ποδας του κυριου ^v ιησου ^{T.M.K} ηκουεν τον λογον αυτου. **v.40** η δε μαρθα περιεσπατο περi πολλην διακονιαν επιστασα δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελειπεν ^M κατελειπεν ^{T.K.V} διακονειν ειπε ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται.

νεῖν εἶπε οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ 41*
 ἰησοῦς μάρθα μάρθα μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά. ἑνὸς δὲ ἔστιν 42*
 χρεία μαριά δέ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται
 ἀπ' αὐτῆς.

καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον ὡς ἐπαύ- 11
 σατο εἶπέν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν κύριε δίδαξον ἡμᾶς προ-
 σεύχεσθαι καθὼς καὶ ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. εἶπεν δὲ 2*
 αὐτοῖς ὅταν προσεύχησθε λέγετε πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀγια-
 σθήτω τὸ ὄνομά σου ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς
 ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ 3
 καθ' ἡμέραν. καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν 4*
 παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλὰ ῥύσαι
 ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον 5
 καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου καὶ εἶπη αὐτῷ φίλε χρῆσόν
 μοι τρεῖς ἄρτους. ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με καὶ 6*
 οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ. κάκεινος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἶπη μή μοι 7
 κόπους παρέχε ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς
 τὴν κοίτην εἰσὶν οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι. λέγω ὑμῖν εἰ καὶ οὐ 8*
 δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον διὰ γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ
 ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρήζει. κάγῳ ὑμῖν λέγω αἰτεῖτε καὶ δοθήσε- 9
 ται ὑμῖν ζητεῖτε καὶ εὕρησετε κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ ὁ 10*
 αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. τίνα 11*
 δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄρτον μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ εἰ καὶ
 ἰχθύν μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ. ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὄφιν μὴ ἐπι- 12*
 δώσει αὐτῷ σκορπίον. εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε ἀγαθὰ 13*

v.41 ἀποκριθεὶς δε εἶπεν αὐτῇ ὁ κυριος^v ἰησοῦς^{T.μ.κ} μαρθα μαρθα μεριμνας καὶ θυρβαζῆ^v
 τυρβαζῆ^{T.μ.κ} περὶ πολλά. **v.42** ενος δε εστιν χρεια μαριαμ^v μαρια^{T.μ.κ} γαρ^v δε^{T.μ.κ} τὴν ἀγαθὴν
 μερίδα ἐξελέξατο ητις ουκ ἀφαιρεθησεται απ^{T.μ.κ} αὐτῆς. **11** **v.2** εἶπεν δε αυτοις οταν προ-
 σευχησθε λεγετε πατερ ημων^{T.μ.κ} ο^{T.μ.κ} εν^{T.μ.κ} τοις^{T.μ.κ} ουρανοῖς^{T.μ.κ} ἀγιασθητω το ονομα σου
 ἐλθειτω ἡ βασιλεια σου γενηθητω^{T.μ.κ} το^{T.μ.κ} θελημα^{T.μ.κ} σου^{T.μ.κ} ὡς^{T.μ.κ} εν^{T.μ.κ} ουρανῷ^{T.μ.κ}
 καὶ^{T.μ.κ} ἐπι^{T.μ.κ} τῆς^{T.μ.κ} γῆς^{T.μ.κ}. **v.4** καὶ αφες ημιν τας ἀμαρτίας ημων καὶ γαρ αυτοι αφιομεν^v
 αφεμεν^{T.μ.κ} παντι οφειλοντι ημιν καὶ μὴ εἰσενεγκῃς ημας εἰς πειρασμον ἀλλα^{T.μ.κ} ρυσαι^{T.μ.κ}
 ημας^{T.μ.κ} ἀπο^{T.μ.κ} του^{T.μ.κ} πονηρου^{T.μ.κ}. **v.6** επειδη φιλος μου^{T.κ.v} παρεγενετο ἐξ οδου προς με
 καὶ οὐκ εχω ὁ παραθησω αυτω. **v.8** λεγω υμιν εἰ καὶ οὐ δώσει αυτω ἀναστας δια το εἶναι αυτου^{T.μ.κ}
 φιλον αυτου^v δια γε τὴν ἀναίδειαν αυτου ἐγερθεὶς δώσει αυτω οσον^μ οσων^{T.κ.v} χρῆζει. **v.10** πας γαρ
 ο αιτων λαμβανει καὶ ο ζητων ευρισκει καὶ τῷ κρουοντι^v ἀνοιγησεται^v ἀνοιγησεται^{T.μ.κ}. **v.11** τινα δε
 ἐξ^v ὑμων τον πατερα αιτησει ο υιος αρτον^{T.μ.κ} μη^{T.μ.κ} λιθον^{T.μ.κ} επιδωσει^{T.μ.κ} αυτω^{T.μ.κ} η^μ εἰ^{T.κ}
 καὶ^{T.μ.κ} ἰχθυν καὶ^v μη^{T.μ.κ} ἀντι ἰχθυος οφιν επιδωσει^{T.μ.κ} αυτω επιδωσει^v. **v.12** η καὶ αιτησει^v
 εαν^{T.μ.κ} αιτηση^{T.μ.κ} ὄφιν μη^{T.μ.κ} επιδωσει αυτω σκορπιον. **v.13** εἰ ουν υμεις πονηροι υπαρχοντες
 οιδατε ἀγαθα^{T.κ} δοματα ἀγαθα^{μ.v} διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσῶ μαλλον ο πατηρ [ο]^v ο^{T.μ.κ} ἐξ
 ουρανου δώσει πνευμα ἅγιον τοις αιτουσιν αυτον.

δόματα διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν πόσῳ μᾶλλον ὁ πατήρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ
 14* δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτουσιν αὐτόν. καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον καὶ
 αὐτὸ ἦν κωφὸν ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος ἐλάλησεν ὁ κωφός
 15* καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον ἐν βεελζεβούλ ἄρχοντι
 16* τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. ἕτεροι δὲ πειράζοντες σημεῖον
 17 παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ. αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα
 εἶπεν αὐτοῖς πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται καὶ
 18 οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει. εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διμερίσθη πῶς
 σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ ὅτι λέγετε ἐν βεελζεβούλ ἐκβάλλειν με τὰ
 19* δαιμόνια. εἰ δὲ ἐγὼ ἐν βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν
 20* τίνι ἐκβάλλουσιν διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται. εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ
 θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
 21 ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν ἐν εἰρήνῃ
 22* ἐστὶν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. ἐπὶ δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νική-
 ση αὐτόν τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἶρει ἐφ' ἣ ἐπεποιθεὶ καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ
 23 διαδίδωσιν. ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστὶν καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ'
 24* ἐμοῦ σκορπίζει. ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου
 διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν καὶ μὴ εὕρισκον λέγει
 25 ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον. καὶ ἐλθὼν εὕρισκει σεσα-
 26* ρωμένον καὶ κεκοσμημένον. τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἐπτά
 ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ καὶ
 27* γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων. ἐγένετο
 δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτόν ταῦτα ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶ-
 πεν αὐτῷ μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας.
 28* αὐτὸς δὲ εἶπεν μενουῖνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ
 29* φυλάσσοντες αὐτόν. τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροισζομένων ἤρξατο λέγειν ἡ

v.14 καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον [καὶ^v καὶ^{τ.μ.κ} αὐτοῦ ἦν]^v ἦν^{τ.μ.κ} κωφὸν ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος ἐλάλησεν ὁ κωφὸς καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. **v.15** τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον ἐν βεελζεβούλ τῷ^v ἀρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. **v.16** ἕτεροι δὲ πειραζόντες σημεῖον παρ^{τ.μ.κ} αὐτοῦ^{τ.μ.κ} ἐζήτουν^{τ.μ.κ} ἐξ οὐρανοῦ ἐζήτουν^v παρ^v αὐτοῦ^v. **v.19** εἰ δὲ ἐγὼ ἐν βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν διὰ τοῦτο κριταὶ^{τ.μ.κ} ὑμῶν^{τ.μ.κ} αὐτοὶ ὑμῶν^v κριταὶ^v ἔσονται. **v.20** εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ θεοῦ [ἐγὼ]^v ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια ἀρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. **v.22** ἐπὶ δὲ ὁ^{τ.μ.κ} ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νίκησεν αὐτόν τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἶρει ἐφ' ἣ ἐπεποιθεὶ καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν. **v.24** ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου διέρχεται διὰ ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν καὶ μὴ εὕρισκον [τότε]^v λέγει ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον. **v.26** τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἐπτά^{τ.μ.κ} ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ ἐπτά^v καὶ ἐλθόντα^μ εἰσελθόντα^{τ.κ.ν} κατοικεῖ ἐκεῖ καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων. **v.27** ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτόν ταῦτα ἐπάρασά τις γυνὴ^{τ.μ.κ} φωνὴν γυνῆ^v ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. **v.28** αὐτὸς δὲ εἶπεν μενουῖν^v μενουῖνγε^{τ.μ.κ} μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν^{τ.μ.κ}.

γενεὰ αὕτη πονηρά ἐστὶν σημεῖον ἐπιζητεῖ καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. καθὼς γὰρ ἐγένετο ἰωνᾶς 30* σημεῖον τοῖς νινευίταις οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ. βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν 31* τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτούς ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν σολομῶντος καὶ ἰδοῦ πλεῖον σολομῶντος ὧδε. ἄνδρες νινευῖ ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κα- 32* τακρινουῖσιν αὐτήν ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα ἰωνᾶ καὶ ἰδοῦ πλεῖον ἰωνᾶ ὧδε. οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας εἰς κρυπτόν τίθησιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν 33* μόδιον ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος βλέπω- σιν. ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμὸς 34* σου ἀπλοῦς ᾖ καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἐστὶν ἐπὶ ἀνὰ δὲ πονηρὸς ᾖ καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν. σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος 35 ἐστίν. εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινὸν μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινόν 36* ἔσται φωτεινὸν ὅλον ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζη σε. ἐν δὲ τῷ 37* λαλήσῃ αὐτὸν φαρισαῖος τις ὅπως ἀριστήση παρ' αὐτῷ εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν. ὁ δὲ φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη 38 πρὸ τοῦ ἀρίστου. εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐτόν νῦν ὑμεῖς οἱ φαρισαῖοι 39 τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. ἄφρονες οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ 40 τὸ ἔσωθεν ἐποίησεν. πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην καὶ ἰδοῦ πάντα 41 καθαρὰ ὑμῖν ἐστίν. ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαίοις ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ 42* ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ πᾶν λάχανον καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ ταῦτα ἔδει ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ ἀφιέναι. οὐαὶ 43 ὑμῖν τοῖς φαρισαίοις ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγω-

v.29 των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη γενεα^v πονηρα εστιν σημειον ζητει^v επιζητει^{T.μ.κ} και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του^{T.μ.κ} προφητου^{T.μ.κ}. **v.30** καθως γαρ εγενετο ιωνας σημειον^{T.μ.κ} τοις νινευιταις σημειον^v ουτως εσται και ο υιος του ανθρωπου τη γενεα ταυτη. **v.31** βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτους οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφιαν σολομωνος^{μ.ν} σολομωντος^{T.κ} και ιδου πλειον σολομωνος^{μ.ν} σολομωντος^{T.κ} ωδε. **v.32** ανδρες νινευιται^v νινευι^{T.μ.κ} αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε. **v.33** ουδεις δε^{T.μ.κ} λυχνον αψας εις κρυπτην^{μ.ν} κρυπτον^{T.κ} τιθησιν [ουδε^v ουδε^{T.μ.κ} υπο τον μοδιον]^v μοδιον^{T.μ.κ} αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι το φως^v φεγγος^{T.μ.κ} βλεπωσιν. **v.34** ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος σου^v οταν συν^{T.μ.κ} ο οφθαλμος σου απλους η και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηρος η και το σωμα σου σκοτεινον. **v.36** ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον μη εχον τι^{T.μ.κ} μέρος τι^v σκοτεινον εσται φωτεινον ολον ως οταν ο λυχνος τη αστραπη φωτιζη σε. **v.37** εν δε τω λαλησαι^v ηρωτα^{T.μ.κ} αυτον φαρισαιος τις^{T.μ.κ} οπως αριστηση παρ αυτω εισελθων δε ανεπεσεν. **v.42** αλλα^v αλλ^{T.μ.κ} ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα δε^v εδει ποιησαι κακεйна μη παρειναι^v αφιεναι^{T.μ.κ}.

- 44* γαίς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ
 φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα καὶ οἱ ἄνθρωποι
 45 οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἶδασιν. ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν νομικῶν
 46 λέγει αὐτῷ διδάσκαλε ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. ὁ δὲ εἶπεν καὶ
 ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαὶ ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβά-
 στακτα καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσπαύετε τοῖς φορτίοις.
 47 οὐαὶ ὑμῖν ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν
 48* ἀπέκτειναν αὐτούς. ἄρα μάρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν
 πατέρων ὑμῶν ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε
 49* αὐτῶν τὰ μνημεῖα. διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν ἀποστελῶ
 εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ
 50* ἐκδιώξουσιν. ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκχυνόμε-
 51* νον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. ἀπὸ τοῦ αἵματος
 ἄβελ ἕως τοῦ αἵματος ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστη-
 ρίου καὶ τοῦ οἴκου ναὶ λέγω ὑμῖν ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.
 52* οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως αὐτοὶ οὐκ
 53* εἰσῆλθετε καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα
 πρὸς αὐτοὺς ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν καὶ
 54* ἀποστοματίζεῖν αὐτὸν περὶ πλειόνων. ἐνεδρεύοντες αὐτὸν καὶ ζητοῦντες
 θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.
- 12*** ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου ὥστε καταπατεῖν
 ἀλλήλους ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον προσέχετε
 2 ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων ἣτις ἐστὶν ὑπόκρισις. οὐδὲν δὲ
 συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνω-
 3 σθήσεται. ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται καὶ

v.44 οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς^{Τ.Μ.Κ} καὶ^{Τ.Μ.Κ} φαρισαῖοι^{Τ.Μ.Κ} ὑποκριταί^{Τ.Μ.Κ} ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἀδηλα καὶ οἱ ἄνθρωποι [οἱ]^Υ οἱ^{Τ.Κ} περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἶδασιν. **v.48** ἀρα μάρτυρες^Υ ἐστὲ^Υ μαρτυρεῖτε^{Τ.Μ.Κ} καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἐργοῖς τῶν πατέρων ὑμῶν ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν^{Τ.Μ.Κ} τὰ^{Τ.Μ.Κ} μνημεῖα^{Τ.Μ.Κ}. **v.49** διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ διώξουσιν^Υ ἐκδιώξουσιν^{Τ.Μ.Κ}. **v.50** ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκχυνόμενον^Υ ἐκχυνόμενον^{Τ.Μ.Κ} ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. **v.51** ἀπὸ τοῦ^{Τ.Μ.Κ} αἵματος ἄβελ ἕως τοῦ^{Τ.Μ.Κ} αἵματος ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ναὶ λέγω ὑμῖν ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. **v.52** οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθετε^Υ εἰσῆλθετε^{Τ.Μ.Κ} καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. **v.53** κακεῖθεν^Υ λέγοντος^{Τ.Μ.Κ} εἰσερχομένου^Υ δε^{Τ.Μ.Κ} αὐτοῦ ταῦτα^{Τ.Μ.Κ} πρὸς^{Τ.Μ.Κ} αὐτούς^{Τ.Μ.Κ} ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν καὶ ἀποστοματίζεῖν αὐτὸν περὶ πλειόνων. **v.54** ἐνεδρεύοντες αὐτὸν καὶ ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ^{Τ.Μ.Κ} ἵνα^{Τ.Μ.Κ} κατηγορήσωσιν^{Τ.Μ.Κ} αὐτοῦ. **12** **v.1** ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν^{Τ.Μ.Κ} φαρισαίων^{Τ.Μ.Κ} ἣτις ἐστὶν ὑπόκρισις τῶν^Υ φαρισαίων^Υ.

ὁ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμά-
των. λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων 4*
τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχόντων περισσώτερόν τι ποιῆσαι. ὑποδείξω 5*
δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἐξουσίαν ἔχοντα
ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν ναὶ λέγω ὑμῖν τοῦτον φοβήθητε. οὐχὶ πέντε 6*
στρουθία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλεησμέ-
νον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι 7*
ἠρίθμηνται μὴ οὖν φοβεῖσθε πολλῶν στρουθίων διαφέρετε. λέγω δὲ 8
ὑμῖν πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ. ὁ 9
δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν
ἀγγέλων τοῦ θεοῦ. καὶ πᾶς ὃς ἔρει λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου 10
ἀφεθήσεται αὐτῷ τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθή-
σεται. ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ 11*
τὰς ἐξουσίας μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε ἢ τί εἴπητε. τὸ γὰρ 12
ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν. εἶπεν δέ τις 13*
αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου διδάσκαλε εἶπέ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ
τὴν κληρονομίαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ἄνθρωπε τίς με κατέστησεν δικαστὴν 14*
ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε 15*
ἀπὸ τῆς πλεονεξίας ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἢ ζωῇ αὐτοῦ ἐστὶν
ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ. εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτούς λέγων 16
ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα. καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ 17
λέγων τί ποιήσω ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συναῶ τοὺς καρπούς μου. καὶ εἶπεν 18*
τοῦτο ποιήσω καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω καὶ
συναῶ ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου. καὶ ἔρω τῇ 19
ψυχῇ μου ψυχὴ ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά ἀναπαύου
φαγε πίε εὐφραίνου. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς ἄφρων ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν 20*

v.4 λεγω δε υμιν τοις φιλοις μου μη φοβηθητε απο των αποκτεινοντων^{μη} αποκτεινοντων^{τ.κ.ν} το σωμα και μετα ταυτα μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι. **v.5** υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εξουσιαν^{τ.μη.κ} εχοντα εξουσιαν^ν εμβαλειν εις την γεενναν ναι λεγω υμιν τουτον φοβηθητε. **v.6** ουχι πεντε στρουθια πωλουνται^ν πωλεται^{τ.μη.κ} ασσαριων δυο και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλεησμενον ενωπιον του θεου. **v.7** αλλα και αι τριχες της κεφαλης υμων πασαι ηριθμηνται μη συν^{τ.μη.κ} φοβεισθε πολλων στρουθιων διαφερετε. **v.11** οταν δε εισφερωσιν^ν προσφερωσιν^{τ.μη.κ} υμας επι τας συναγωγας και τας αρχας και τας εξουσιαις μη μεριμνησητε^ν μεριμνατε^{τ.μη.κ} πως η τι απολογησησθε η τι ειπητε. **v.13** ειπεν δε τις αυτω^{τ.μη.κ} εκ του οχλου αυτω^ν διδασκαλε ειπε τω αδελφω μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν. **v.14** ο δε ειπεν αυτω ανθρωπε τις με κατεστησεν κριτην^ν δικαστην^{τ.μη.κ} η μεριστην εφ υμας. **v.15** ειπεν δε προς αυτους ορατε και φυλασσεσθε απο πασης^ν της^{τ.μη.κ} πλεονεξιας οτι ουκ εν τω περισσευειν τινι η ζωη αυτω^{μη} αυτου^{τ.κ.ν} εστιν εκ των υπαρχοντων αυτω^ν αυτου^{τ.μη.κ}. **v.18** και ειπεν τουτο ποιησω καθελω μου τας αποθηκας και μειζονας οικοδομησω και συναω εκει παντα τον^ν σιτον^ν τα^{τ.μη.κ} γεννηματα^{τ.μη.κ} μου^{τ.μη.κ} και τα αγαθα μου.

21 ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ ἃ δὲ ἠτοιμάσας τίς ἔσται. οὕτως ὁ
 22* θησαυρίζων ἑαυτῷ καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν. εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθη-
 τὰς αὐτοῦ διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε
 23* μηδὲ τῷ σώματι τί ἐνδύσησθε. ἡ ψυχὴ πλεῖον ἔστιν τῆς τροφῆς καὶ τὸ
 24 σῶμα τοῦ ἐνδύματος. κατανοήσατε τοὺς κόρακας ὅτι οὐ σπεύρουσιν
 οὐδὲ θερίζουσιν οἷς οὐκ ἔστιν ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη καὶ ὁ θεὸς τρέφει
 25* αὐτούς πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν. τίς δὲ ἐξ ὑμῶν
 26* μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα. εἰ οὖν
 27 οὐτὲ ἐλάχιστον δύνασθε τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε. κατανοήσατε τὰ
 κρίνα πῶς αὐξάνει οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει λέγω δὲ ὑμῖν οὐδὲ σολομῶν ἐν
 28* πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ
 ἀγρῷ σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως
 29* ἀμφιέννυσιν πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι. καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί
 30* φάγητε ἢ τί πίητε καὶ μὴ μετεωρίζεσθε. ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ
 31* κόσμου ἐπιζητεῖ ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρήζετε τούτων. πλήν ζη-
 32 τεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. μὴ
 φοβοῦ τὸ μικρὸν ποιμνιον ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν
 33* τὴν βασιλείαν. πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε ἐλεημοσύνην
 ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαιούμενα θησαυρὸν ἀνεκλείπτον ἐν
 34 τοῖς οὐρανοῖς ὅπου κλέπτῃς οὐκ ἐγγίζει οὐδὲ σῆς διαφθείρει. ὅπου γὰρ
 35 ἔστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν ἐκεῖ καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν ἔσται. ἔστωσαν ὑμῶν
 36* αἱ ὀσφύες περιεζωσμένα καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι. καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι
 ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν
 37 γάμων ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος εὐθέως ἀνοιξῶσιν αὐτῷ. μακάριοι
 οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὐρήσει γρηγοροῦντας ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς καὶ παρελθὼν διακονήσει

v.20 ειπεν δε αυτω ο θεος αφρον^{κ.μτ} Ααφρων^τ ταυτη τη νυκτι την ψυχην σου απαιτουσιν απο σου α δε ητοιμασας τινη εσται. **v.22** ειπεν δε προς τους μαθητας [αυτου]^υ αυτου^{τ.μτ.κ} δια τουτο υμιν^{τ.μτ.κ} λεγω υμιν^υ μη μεριμνατε τη ψυχη υμων^{τ.μτ.κ} τι φαγητε μηδε τω σωματι τι ενδυσησθε. **v.23** η γαρ^υ ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος. **v.25** τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι^{τ.μτ.κ} επι την ηλικιαν αυτου προσθειναι^υ πηχυν ενα^{τ.μτ.κ}. **v.26** ει ουν ουδε^υ ουτε^{τ.μτ.κ} ελαχιστον δυνασθε τι περι των λοιπων μεριμνατε. **v.28** ει δε τον^{τ.μτ.κ} χορτον^{τ.μτ.κ} εν τω^{τ.μτ.κ} αγρω τον^υ χορτον^υ σημερον^{τ.μτ.κ} οντα σημερον^υ και αυριον ειν κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιζει^υ αμφιεννυσιν^{τ.μτ.κ} ποσω μαλλον υμας ολιγοπιστοι. **v.29** και υμεις μη ζητετε τι φαγητε και^υ η^{τ.μτ.κ} τι πιητε και μη μετεωριζεσθε. **v.30** ταυτα γαρ παντα τα εθνη του κοσμου επιζητουσιν^υ επιζητει^{τ.μτ.κ} υμων δε ο πατηρ οιδεν οτι χρηζετε τουτων. **v.31** πλην ζητετε την βασιλειαν αυτου^υ του^{τ.μτ.κ} θεου^{τ.μτ.κ} και ταυτα παντα^{τ.μτ.κ} προστεθησεται υμιν. **v.33** πωλησατε τα υπαρχοντα υμων και δοτε ελεημοσυνην ποιησατε εαυτοις βαλλαντια^υ βαλαντια^{τ.μτ.κ} μη παλαιουμενα θησαυρον ανεκλειπτον εν τοις ουρανοις οπου κλεπτῃς ουκ ἐγγίζει ουδε σῆς διαφθείρει. **v.36** και υμεις ομοιοι ανθρωποις προσδεχομενοις τον κυριον εαυτων ποτε αναλυση^{μ.υ} αναλυσει^{τ.κ} εκ των γαμων ινα ελθοντος και κρουσαντος ευθεως ανοιξωσιν αυτω.

αὐτοῖς. καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλ- 38*
 θῃ καὶ εὐρῆ οὕτως μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. τοῦτο δὲ γινώσκετε 39*
 ὅτι εἰ ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα ὥρα ὁ κλέπτῃς ἔρχεται ἐγρηγόρησεν ἄν
 καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκεν διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε 40*
 ἔτοιμοι ὅτι ἦ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. εἶπεν δὲ 41*
 αὐτῷ ὁ πέτρος κύριε πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις ἢ καὶ
 πρὸς πάντας. εἶπεν δὲ ὁ κύριος τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ 42*
 φρόνιμος ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι
 ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον. μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος 43
 αὐτοῦ εὐρήσει ποιῶντα οὕτως. ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς 44
 ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. ἐὰν δὲ εἴπη ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν 45
 τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι καὶ ἄρξηται τύπειν
 τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι.
 ἤξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἢ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἢ 46
 οὐ γινώσκει καὶ διχοτομήσει αὐτόν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων
 θήσει. ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ καὶ 47*
 μὴ ἐτοιμάσας μὴδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ δαρήσεται πολλάς.
 ὁ δὲ μὴ γνοὺς ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν δαρήσεται ὀλίγας παντὶ δὲ ᾧ 48
 ἐδόθη πολὺ πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ περισ-
 σότερον αἰτήσουσιν αὐτόν. πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν καὶ τί θέλω εἰ 49*
 ἤδη ἀνήφθη. βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι καὶ πῶς συνέχομαι ἕως οὗ 50*
 τελεσθῆ. δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ οὐχὶ λέγω 51
 ὑμῖν ἀλλ' ἢ διαμερισμόν. ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἐνὶ 52*
 διαμεμερισμένοι τρεῖς ἐπὶ δυσὶν καὶ δύο ἐπὶ τρισίν. διαμερισθήσεται 53*
 πατὴρ ἐφ' υἱῷ καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρὶ μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ καὶ θυγάτηρ ἐπὶ
 μητρὶ πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθεράν αὐ-

v.38 καν^v και^{T.M.K} εαν^{T.M.K} ελθη^{T.M.K} εν τη δευτερα καν^v φυλακη^{T.M.K} και^{T.M.K} εν τη τριτη φυ-
 λακη ελθη και ευρη ουτως μακαριοι εισιν οι^{T.M.K} δουλοι^{T.M.K} εκεινοι. **v.39** τουτο δε γινωσκετε
 οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια ωρα ο κλεπτῃς ερχεται εγρηγορησεν^{T.M.K} αν^{T.M.K} και^{T.M.K} ουκ αν
 αφηκεν διορυχθῆναι^v διορυγῆναι^{T.M.K} τον οικον αυτου. **v.40** και υμεις ουν^{T.M.K} γινεσθε ετοι-
 μοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται. **v.41** ειπεν δε αυτω^{T.M.K} ο πετρος κυριε
 προς ημας την παραβολην ταυτην λεγεις η και προς παντας. **v.42** και^v ειπεν δε^{T.M.K} ο κυριος
 τις αρα εστιν ο πιστος οικονομος ο^v και^{T.M.K} φρονιμος ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας
 αυτου του διδοναι εν καιρω [το]^v το^{T.M.K} σιτομετριον. **v.47** εκεινος δε ο δοῦλος ο γνοὺς το θε-
 λημα του κυριου αυτου^v εαυτου^{T.M.K} και μη ετοιμασας η^v μηδε^{T.M.K} ποιησας προς το θελημα αυτου
 δαρησεται πολλας. **v.49** πυρ ηλθον βαλειν επι^v εις^{T.M.K} την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη.
v.50 βαπτισμα δε εχω βαπτισθῆναι και πως συνεχομαι εως οτου^v ου^{T.M.K} τελεσθη. **v.52** εσονται
 γαρ απο του νυν πεντε εν οικω^{T.M.K} ενι οικω^v διαμεμερισμενοι τρεις επι δυσιν και δυο επι τρισιν.
v.53 διαμερισθησονται^v διαμερισθησεται^{T.M.K} πατηρ επι^{M.V} εφ^{T.K} υιω και υιος επι πατρι μητηρ επι
 την^v θυγατερα^v θυγατρι^{T.M.K} και θυγατηρ επι την^v μητερα^v μητρι^{T.M.K} πενθερα επι την νυμφην
 αυτης και νυμφη επι την πενθεραν αυτης^{T.M.K}.

54* τῆς. ἔλεγεν δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν
 55 ἀπὸ δυσμῶν εὐθέως λέγετε ὄμβρος ἔρχεται καὶ γίνεται οὕτως. καὶ ὅταν
 56 νότον πνέοντα λέγετε ὅτι καύσων ἔσται καὶ γίνεται. ὑποκριταὶ τὸ πρό-
 σωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἶδατε δοκιμάζειν τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον
 57. 58* πῶς οὐ δοκιμάζετε. τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον. ὡς
 γὰρ ὑπάγετε μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργα-
 σίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ μήποτε κατασύρη σε πρὸς τὸν κριτὴν καὶ ὁ
 κριτὴς σε παραδῶ τῷ πράκτορι καὶ ὁ πράκτωρ σε βάλλῃ εἰς φυλακὴν.
 59* λέγω σοι οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως οὐ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῶς.
13 παρήσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν
 2* γαλιλαίων ὧν τὸ αἷμα πιλάτος ἔμιξεν μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. καὶ ἀπο-
 κριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς δοκεῖτε ὅτι οἱ γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ
 3* παρὰ πάντας τοὺς γαλιλαίους ἐγένοντο ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν. οὐχί
 4* λέγω ὑμῖν ἀλλ' ἐάν μὴ μετανοήτε πάντες ὡσαύτως ἀπολεισθε. ἢ ἐκεῖνοι
 οἱ δεκα καὶ οκτὼ ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ σιλῳάμ καὶ ἀπέκτεινεν
 αὐτούς δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους
 5* τοὺς κατοικοῦντας ἐν ἱερουσαλήμ. οὐχί λέγω ὑμῖν ἀλλ' ἐάν μὴ με-
 6* τανοήτε πάντες ὁμοίως ἀπολεισθε. ἔλεγεν δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν
 συκῆν εἶχεν τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην καὶ ἦλθεν καρπὸν
 7* ζητῶν ἐν αὐτῇ καὶ οὐχ εὔρεν. εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργὸν ἰδοὺ τρία
 ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ οὐχ εὐρίσκω ἔκκοπον
 8* αὐτὴν ἵνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ κύριε
 ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν καὶ βάλω

v.54 ελεγεν δε και τοις οχλοις οταν ιδητε [την]^v την^{T.M.K} νεφελην ανατελλουσαν επι^v απο^{T.M.K} δυσμων ευθεως λεγετε οτι^v ομβρος ερχεται και γινεται ουτως. **v.56** υποκριται το προσωπον της^{T.M.V} γης^{T.M.V} και^{T.M.V} του ουρανου και^K της^K γης^K οιδατε δοκιμαζειν τον δε^{T.M.K} καιρον δε^v τουτον πως ουκ^v οιδατε^v δοκιμαζειν^v ου^{T.M.K} δοκιμαζετε^{T.M.K}. **v.58** ως γαρ υπαγετε μετα του αντιδικου σου επι αρχοντα εν τη οδω δος εργασιαν απηλλαχθαι απι αυτου μηποτε κατασυρη σε προς τον κριτην και ο κριτης σε παραδωσει^v παραδω^{T.M.K} τω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλει^v βαλη^M βαλλη^{T.K} εις φυλακην. **v.59** λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως ου^{T.M.K} και τον^M το^{T.K.V} εσχατον λεπτον αποδως. **13 v.2** και αποκριθεις ο^{T.M.K} ιησους^{T.M.K} ειπεν αυτοις δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο οτι ταυτα^v τοιαυτα^{T.M.K} πεπονθασιν. **v.3** ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ομοιως^v ωσαυτως^{T.M.K} απολεισθε. **v.4** η εκεινοι οι δεκαοκτω^v δεκα^{T.M.K} και^{T.M.K} οκτω^{T.M.K} εφ ους επεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτους δοκειτε οτι αυτοι^v ουτοι^{T.M.K} οφειλεται εγενοντο παρα παντας τους^v ανθρωπους τους κατοικουντας εν^{T.M.K} ιερουσαλημ. **v.5** ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ωσαυτως^v ομοιως^{T.M.K} απολεισθε. **v.6** ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκην ειχεν τις πεφυτευμενην^v εν τω αμπελωνι αυτου πεφυτευμενην^{T.M.K} και ηλθεν καρπον^{T.K} ζητων καρπον^{M.V} εν αυτη και ουχ ευρεν. **v.7** ειπεν δε προς τον αμπελουργον ιδου τρια ετη αφ^v ου^v ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοπον [ουν]^v αυτην ινα^M τι^M ινατι^{T.K.V} και την γην καταργει. **v.8** ο δε αποκριθεις λεγει αυτω κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εως ουτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια^{M.V} κοπριαν^{T.K}.

κόπριαν. κὰν μὲν ποιήσῃ καρπὸν εἰ δὲ μήγε εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις 9*
 αὐτήν. ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σαββάσιν. καὶ 10, 11*
 ἰδοῦ γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτὼ καὶ ἦν συγ-
 κύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. ἰδὼν δὲ αὐτήν ὁ 12
 ἰησοῦς προσεφώνησεν καὶ εἶπεν αὐτῇ γύναι ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας
 σου. καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη καὶ 13
 ἐδόξαζεν τὸν θεόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυναγωγὸς ἀγανακτῶν ὅτι τῷ 14*
 σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ ἰησοῦς ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ ἕξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ
 ἐργάζεσθαι ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
 σαββάτου. ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ κύριος καὶ εἶπεν ὑποκριτὰ ἕκαστος 15*
 ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βόυν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης
 καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει. ταύτην δὲ θυγατέρα ἀβραάμ οὖσαν ἦν ἔδησεν ὁ 16
 σατανᾶς ἰδοῦ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τού-
 του τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο 17
 πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς
 ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ. ἔλεγεν δὲ τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασι- 18*
 λεία τοῦ θεοῦ καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν. ὁμοία ἐστὶν κόκκῳ σινάπεως ὃν 19*
 λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ καὶ ἠϋξήσεν καὶ ἐγένετο εἰς
 δένδρον μέγα καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις
 αὐτοῦ. καὶ πάλιν εἶπεν τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ὁμοία 20*, 21*
 ἐστὶν ζύμη ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνεκρυσεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία ἕως οὗ
 ἐζυμώθη ὅλον. καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ 22*
 πορείαν ποιούμενος εἰς ἱερουσαλήμ. εἶπεν δὲ τις αὐτῷ κύριε εἰ ὀλίγοι 23
 οἱ σωζόμενοι ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς. ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς 24*
 στενῆς πύλης ὅτι πολλοὶ λέγω ὑμῖν ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύ-
 σουσιν. ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν 25*

v.9 καν μεν ποιηση καρπον ει^{Τ.μ.κ} δε^{Τ.μ.κ} μηγε^{Τ.μ.κ} εις το μελλον ει^ν δε^ν μη^ν γε^ν εκκοψεις αυτην.
v.11 και ιδου γυνη ην^{Τ.μ.κ} πνευμα εχουσα ασθενειας ετη δεκαοκτω^ν δεκα^{Τ.μ.κ} και^{Τ.μ.κ} οκτω^{Τ.μ.κ}
 και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εις το παντελες. **v.14** αποκριθεις δε ο αρχισυ-
 ναγωγος αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησους ελεγεν τω οχλω οτι^ν εξ ημεραι εισιν εν αις
 δει εργαζεσθαι εν αυταις^ν ταυταις^{Τ.μ.κ} ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου.
v.15 απεκριθη δε^ν ουν^{Τ.μ.κ} αυτω ο κυριος και ειπεν υποκριται^{μ.ν} υποκριτα^{Τ.κ} εκαστος υμων τω
 σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατνης και απαγαγων ποτίζει. **v.18** ελεγεν ουν^ν
 δε^{Τ.μ.κ} τινι ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινι ομοιωσω αυτην. **v.19** ομοια εστιν κοκκω σινα-
 πεως ον λαβων ανθρωπος εβαλεν εις κηπον εαυτου και ηυξησεν και εγενετο εις δενδρον μεγα^{Τ.μ.κ} και
 τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου. **v.20** και^{Τ.κ.ν} παλιν ειπεν τινι ομοιωσω
 την βασιλειαν του θεου. **v.21** ομοια εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη^ν ενεκρυσεν^ν ενεκρυσεν^{Τ.μ.κ} εις
 αλευρου σατα τρια εως ου εζυμωθη ολον. **v.22** και διεπορευετο κατα πολεις και κωμας διδασκων και
 πορειαν ποιουμενος εις ιεροσολυμα^ν ιερουσαλημ^{Τ.μ.κ}. **v.24** αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης
 θυρας^ν πυλης^{Τ.μ.κ} οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχυσουσιν.

καὶ ἄρξησθε ἔξω ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες κύριε κύριε
 26 ἄνοιξον ἡμῖν καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. τότε
 ἄρξεσθε λέγειν ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν καὶ ἐν ταῖς πλατείαις
 27* ἡμῶν ἐδίδαξας. καὶ ἐρεῖ λέγω ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ ἀπόστητε
 28 ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
 ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων ὅταν ὄψησθε ἄβραάμ καὶ ἰσαάκ καὶ ἰακώβ καὶ
 πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους
 29* ἔξω. καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου
 30 καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχατοι οἱ
 31* ἔσονται πρῶτοι καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ ἔσονται ἔσχατοι. ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
 προσήλθόν τινες φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ ἔξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν
 32* ὅτι ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορευθέντες εἶπατε
 τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον
 33 καὶ αὔριον καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι. πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον
 καὶ τῇ ἐχομένη πορεύεσθαι ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω
 34* ἱερουσαλήμ. ἱερουσαλήμ ἱερουσαλήμ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφή-
 τας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν ποσάκις ἠθέλησα
 ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς
 35* πτέρυγας καὶ οὐκ ἠθέλησατε. ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος
 ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ με ἴδητέ ἕως ἂν ἤξη ὅτε εἶπητε εὐλογημένος
 ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

14* καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν φα-
 ρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν.
 2, 3* καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς
 ὁ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ φαρισαίους λέγων εἰ ἔξεστιν τῷ

v.25 αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτης και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν την θυραν λεγοντες κυριε κυριε^{T.M.K} ανοιξον ημιν και αποκριθεις ερει υμιν ουκ οιδα υμας ποθεν εστε. **v.27** και ερει λεγων^v λεγω^{T.M.K} υμιν ουκ οιδα [υμας]^v υμας^{T.M.K} ποθεν εστε αποστητε απ εμου παντες οι^{T.M.K} εργαται της^{T.M.K} αδικιας. **v.29** και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων και απο^{T.K.v} βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου. **v.31** εν αυτη τη ωρα^v ημερα^{T.M.K} προσηλθαν^v προσηλθον^{T.M.K} τινες φαρισαιοι λεγοντες αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν οτι ηρωδης θελει σε αποκτειναι. **v.32** και ειπεν αυτοις πορευθεντες ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεις αποτελω^v επιτελω^{T.M.K} σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι. **v.34** ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτεινουσα^m αποκτεινουσα^{T.K.v} τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον ορνις την εαυτης νοσσιαν υπο τας περυγας και ουκ ηθελησατε. **v.35** ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημος^{T.M.K} αμην^{T.K} δε^{T.K} λεγω [δε]^v δε^m υμιν οτι^{T.M.K} ου μη με^{T.M.K} ιδητε με^v εως [ηξει^v οτε]^v αν^{T.M.K} ηξει^m ηξη^{T.K} οτε^{T.M.K} ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου. **14 v.1** και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινος των αρχοντων [των]^v των^{T.M.K} φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον. **v.3** και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων ει^{T.M.K} εξεστιν τω σαββατω θεραπευσαι^v η^v ου^v θεραπευειν^{T.M.K}.

σαββάτω θεραπεύειν. οί δὲ ἡσύχασαν καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν 4
καὶ ἀπέλυσεν. καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ 5*
βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέ-
ρα τοῦ σαββάτου. καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα. 6*
ἔλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλι- 7
σίας ἐξελέγοντο λέγων πρὸς αὐτοὺς. ὅταν κληθῆς ὑπὸ τινος εἰς γάμους 8
μὴ κατακλιθῆς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν μήποτε ἐντιμότερός σου ἢ κεκλη-
μένος ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι δὸς τούτῳ 9*
τόπον καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνῃς τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. ἀλλ' 10*
ὅταν κληθῆς πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον ἵνα ὅταν ἔλθῃ
ὁ κεκληκὼς σε εἴπῃ σοι φίλε προσανάβηθι ἀνώτερον τότε ἔσται σοι δόξα
ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοι. ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθή- 11
σεται καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. ἔλεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκῶτι 12*
αὐτὸν ὅταν ποιῆς ἄριστον ἢ δεῖπνον μὴ φώνει τοὺς φίλους σου μηδὲ
τοὺς ἀδελφούς σου μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλουσίους
μήποτε καὶ αὐτοὶ σε ἀντικαλέσωσιν καὶ γένηται σοι ἀνταπόδομά. ἀλλ' 13*
ὅταν ποιῆς δοχὴν κάλει πτωχοὺς ἀναπήρους χωλοὺς τυφλοὺς. καὶ 14
μακάριος ἔσῃ ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι ἀνταποδοθήσεται γάρ
σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων. ἀκούσας δὲ τις τῶν συνανακειμένων 15*
ταῦτα εἶπεν αὐτῷ μακάριος ὃς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ἄνθρωπός τις ἐποίησεν δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσεν πολ- 16*
λοὺς. καὶ ἀπέστειλεν τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου εἰπεῖν τοῖς 17*
κεκλημένοις ἔρχεσθε ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστιν πάντα. καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς 18*
παρατεῖσθαι πάντες ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ ἀγρὸν ἠγόρασα καὶ ἔχω ἀνάγ-
κην ἐξελεθῆναι καὶ ἰδεῖν αὐτὸν ἐρωτῶ σε ἔχε με παρητημένον. καὶ ἕτερος 19

v.5 καὶ ἀποκριθεὶς ^{Τ.Μ.Κ} πρὸς αὐτοὺς εἶπεν τίνος ὑμῶν υἱὸς ^{Μ.Υ} ὄνος ^{Τ.Κ} ἢ βόυς εἰς φρέαρ πεσεῖται ^Υ ἐμπεσεῖται ^{Τ.Μ.Κ} καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ ^{Τ.Μ.Κ} ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. **v.6** καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ ^{Τ.Μ.Κ} πρὸς ταῦτα. **v.9** καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι δὸς τούτῳ τόπον καὶ τότε ἀρξῇ μετ' ^Υ μετ' ^{Τ.Μ.Κ} αἰσχύνῃς τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. **v.10** ἀλλ' ὅταν κληθῆς πορευθεὶς ἀνάπεσον ^{Μ.Υ} ἀνάπεσον ^{Τ.Κ} εἰς τὸν ἔσχατον τόπον ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκὼς σε ἐρεῖ ^Υ εἴπῃ ^{Τ.Μ.Κ} σοι φίλε προσανάβηθι ἀνώτερον τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον πάντων ^Υ τῶν συνανακειμένων σοι. **v.12** ἔλεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκῶτι αὐτὸν ὅταν ποιῆς ἄριστον ἢ δεῖπνον μὴ φώνει τοὺς φίλους σου μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλουσίους μήποτε καὶ αὐτοὶ σε ^{Τ.Μ.Κ} ἀντικαλέσωσιν σε ^Υ καὶ γένηται σοι ^{Τ.Μ.Κ} ἀνταπόδομά σοι ^Υ. **v.13** ἀλλ' ὅταν ποιῆς ^{Τ.Μ.Κ} δοχὴν ποιῆς ^Υ κάλει πτωχοὺς ἀναπήρους ^Υ ἀναπήρους ^{Τ.Μ.Κ} χωλοὺς τυφλοὺς. **v.15** ἀκούσας δὲ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν αὐτῷ μακάριος ὅστις ^Υ ὅς ^{Τ.Μ.Κ} φάγεται ἄριστον ^Μ ἄρτον ^{Τ.Κ.Υ} ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. **v.16** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ἄνθρωπος τις ἐποίησεν ^Υ ἐποίησεν ^{Τ.Μ.Κ} δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσεν πολλοὺς. **v.17** καὶ ἀπέστειλεν τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις ἐρχεσθε ὅτι ἤδη ἔτοιμα ἐστιν πάντα ^{Τ.Μ.Κ}. **v.18** καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παρατεῖσθαι ^{Τ.Μ.Κ} πάντες παρατεῖσθαι ^Υ ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ ἀγρὸν ἠγόρασα καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελεθῶν ^Υ ἐξελεθῆναι ^{Τ.Μ.Κ} καὶ ^{Τ.Μ.Κ} ἰδεῖν αὐτὸν ἐρωτῶ σε ἔχε με παρητημένον.

εἶπεν ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτὰ ἐρωτῶ
 20 σε ἔχε με παρητημένον. καὶ ἕτερος εἶπεν γυναῖκα ἔγνημα καὶ διὰ τοῦτο
 21* οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλεν τῷ
 κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν τῷ δούλῳ αὐτοῦ
 ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως καὶ τοὺς πτωχοὺς
 22* καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. καὶ εἶπεν ὁ δοῦ-
 23* λος κύριε γέγονεν ὡς ἐπέταξας καὶ ἔτι τόπος ἐστίν. καὶ εἶπεν ὁ κύριος
 πρὸς τὸν δούλον ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰ-
 24* σελθεῖν ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκος μου. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν
 25 ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου. συνεπορεύοντο δὲ
 26* αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ καὶ στραφεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς. εἴ τις ἔρχεται πρὸς
 με καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα
 καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφούς καὶ τὰς ἀδελφάς ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ
 27* ψυχὴν οὐ δύναται μου μαθητὴς εἶναι. καὶ ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυ-
 28* ρὸν αὐτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου οὐ δύναται μου εἶναι μαθητὴς. τίς
 γὰρ ἐξ ὑμῶν θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει
 29* τὴν δαπάνην εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν. ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ
 θεμέλιον καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι πάντες οἱ θεωροῦντες ἀρξῶνται
 30 ἐμπαίζειν αὐτῷ. λέγοντες ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ
 31* οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι. ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν ἑτέρῳ
 βασιλεῖ εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλευέται εἰ δυνατός ἐστιν
 ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐ-
 32* τόν. εἰ δὲ μήγε ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος πρεσβεῖαν ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ
 33* πρὸς εἰρήνην. οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσιν τοῖς

v.21 καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκεῖνος^{Τ.Μ.Κ} ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν τῷ δούλῳ αὐτοῦ ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ρύμας τῆς πόλεως καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους[´] ἀναπήρους^{Τ.Μ.Κ} καὶ^{Τ.Μ.Κ} χωλοὺς^{Τ.Μ.Κ} καὶ τυφλοὺς καὶ[´] χωλοὺς[´] εἰσάγαγε ὧδε. **v.22** καὶ εἶπεν ὁ δούλος κύριε γέγονεν ὡς^{Τ.Μ.Κ} ἐπέταξας καὶ ἔτι τόπος ἐστίν. **v.23** καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν ἵνα γεμισθῇ μου[´] ὁ οἶκος μου^{Τ.Μ.Κ}. **v.24** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου [πολλοὶ^Μ γὰρ^Μ εἰσὶν^Μ κλητοὶ^Μ ὀλιγοὶ^Μ δε^Μ ἐκλεκτοὶ^Μ]. **v.26** εἰ τις ἔρχεται πρὸς με καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ^Μ ἑαυτοῦ^{Τ.Κ.´} καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφούς καὶ τὰς ἀδελφάς ἔτι τε[´] δε^{Τ.Μ.Κ} καὶ τὴν ἑαυτοῦ^{Τ.Μ.Κ} ψυχὴν αὐτοῦ[´] οὐ δύναται εἶναι[´] μου μαθητὴς εἶναι^{Τ.Μ.Κ}. **v.27** καὶ^{Τ.Μ.Κ} ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ[´] αὐτοῦ^{Τ.Μ.Κ} καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου οὐ δύναται μου^Μ εἶναι^Μ μαθητὴς. **v.28** τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν ὃς θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην εἰ ἔχει τὰ^{Τ.Μ.Κ} εἰς^{Μ.´} πρὸς^{Τ.Κ} ἀπαρτισμόν. **v.29** ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι πάντες οἱ θεωροῦντες ἀρξῶνται ἐμπαίζειν^{Τ.Μ.Κ} αὐτῷ ἐμπαίζειν[´]. **v.31** ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν^{Τ.Μ.Κ} ἑτέρῳ βασιλεῖ συμβαλεῖν[´] εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλευέται[´] βουλευέται^{Τ.Μ.Κ} εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι[´] ἀπαντῆσαι^{Τ.Μ.Κ} τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν. **v.32** εἰ δὲ μή[´] γέ[´] μήγε^{Τ.Μ.Κ} ἔτι αὐτοῦ^{Τ.Κ.´} πόρρω αὐτοῦ^Μ ὄντος πρεσβεῖαν ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.

ἐαυτοῦ ὑπάρχουσιν οὐ δύναται μου εἶναί μαθητής. καλὸν τὸ ἄλας ἐάν 34*
δὲ τὸ ἄλας μωρανθῆ ἐν τίνι ἀρτυθήσεται. οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν 35
εὐθετόν ἐστιν ἕξω βάλλουσιν αὐτὸ ὃ ἔχων ὄτα ἀκούειν ἀκουέτω.

ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν 15*
αὐτοῦ. καὶ διεγόγγυζον οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι 2*
οὗτος ἁμαρτωλὸς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. εἶπεν δὲ πρὸς αὐ- 3
τοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων. τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν 4*
πρόβατα καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ καταλείπει τὰ ἐννεηκονταεννέα
ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὗρη αὐτό. καὶ εὗρων 5*
ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὄμους ἐαυτοῦ χαίρων. καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον 6
συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας λέγων αὐτοῖς συγχάρητέ μοι ὅτι
εὔρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἔσται 7*
ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐννεηκονταεννέα δι-
καίοις οἵτινες οὐ χρεῖαν ἔχουσιν μετανοίας. ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα 8*
δέκα ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν οὐχὶ ἄπει λύχνον καὶ σαροῖ τὴν οἰ-
κίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως ὅτου εὗρη. καὶ εὗρουσα συγκαλεῖται τὰς 9*
φίλας καὶ τὰς γείτονας λέγουσα συγχάρητέ μοι ὅτι εὔρον τὴν δραχμὴν
ἣν ἀπώλεσα. οὕτως λέγω ὑμῖν χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ 10*
θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι. εἶπεν δὲ ἄνθρωπος τις εἶχεν δύο 11
υἱούς. καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ πάτερ δός μοι τὸ ἐπιβάλλον 12*
μέρος τῆς οὐσίας καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέ- 13*
ρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν
καὶ ἐκεῖ διεσκορπίσεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. δαπανήσαντος 14*
δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην καὶ αὐ-

v.33 οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν οὐκ ἀποτασσεται πᾶσιν τοῖς ἐαυτοῦ ὑπάρχουσιν οὐ δύναται μου ^{Τ.Μ.Κ} εἶναί μου ^Υ μαθητής. **v.34** καλὸν οὖν ^Υ τὸ ἄλας εἰάν δε καὶ ^Υ τὸ ἄλας μωρανθῆ ἐν τίνι ἀρτυθήσεται. **15 v.1** ἦσαν δε ἐγγίζοντες ^{Τ.Μ.Κ} αὐτῷ ἐγγίζοντες ^Υ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ. **v.2** καὶ διεγόγγυζον οἱ τε ^Υ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι οὗτος ἁμαρτωλὸς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. **v.4** τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα καὶ ἀπολέσας ἐν ^{Τ.Μ.Κ} ἐξ αὐτῶν ἐν ^Υ οὐ καταλείπει τὰ ἐννεηκοντα ^{Μ.Υ} ἐννεα ^{Μ.Υ} ἐννεηκονταεννέα ^{Τ.Κ} ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός ἕως εὗρη αὐτό. **v.5** καὶ εὗρων ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὄμους αὐτοῦ ^Υ ἐαυτοῦ ^{Τ.Μ.Κ} χαίρων. **v.7** λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἔσται ^{Τ.Μ.Κ} ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ^Υ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐννεηκοντα ^{Μ.Υ} ἐννεα ^{Μ.Υ} ἐννεηκονταεννέα ^{Τ.Κ} δικαίοις οἵτινες οὐ χρεῖαν ἔχουσιν μετανοίας. **v.8** ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν οὐχὶ ἄπει λύχνον καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως οὐ ^Υ τοῦ ^{Τ.Μ.Κ} εὗρη. **v.9** καὶ εὗρουσα συγκαλεῖ ^Υ συγκαλεῖται ^{Τ.Μ.Κ} τὰς φίλας καὶ τὰς ^{Τ.Μ.Κ} γείτονας λέγουσα συγχάρητέ μοι ὅτι εὔρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα. **v.10** οὕτως λέγω ὑμῖν χαρὰ ^Υ γίνεται χαρὰ ^Υ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι. **v.12** καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ πάτερ δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας οὐ ^Υ δε ^Υ καὶ ^{Τ.Μ.Κ} διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. **v.13** καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ^Υ ἅπαντα ^{Τ.Μ.Κ} ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν καὶ ἐκεῖ διεσκορπίσεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. **v.14** δαπανήσαντος δε αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὰ ^Υ ἰσχυρός ^{Τ.Μ.Κ} κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην καὶ αὐτος ἠρξάτο ὑστερεῖσθαι.

15 τὸς ἤρξατο ὑπερεῖσθαι. καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς
 χώρας ἐκείνης καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοί-
 16* ρους. καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν
 17* ἦσθιον οἱ χοῖροι καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπεν
 πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλ-
 18 λυμαι. ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ πάτερ
 19* ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου. καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κλη-
 20* θῆναι υἱὸς σου ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. καὶ ἀναστὰς ἦλθεν
 πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ
 πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον
 21* αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ υἱὸς πάτερ ἡμάρτον εἰς
 τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου.
 22* εἶπεν δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ ἔξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν
 πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ
 23* ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας. καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν
 24* θύσατε καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν. ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν
 καὶ ἀνέζησεν καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.
 25 ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισεν τῇ
 26* οἰκίᾳ ἤκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν. καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν
 27 παιδῶν αὐτοῦ ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός
 σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν ὅτι ὑγιαίνοντα
 28* αὐτὸν ἀπέλαβεν. ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν ὁ οὖν πατὴρ αὐ-
 29* τοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρὶ ἰδοὺ
 τσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλθον καὶ ἐμοὶ
 30* οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ. ὅτε δὲ ὁ

v.16 καὶ ἐπεθύμει χορτασθῆναι^v ἐκ^v γεμίσει^{τ.μ.κ} τὴν^{τ.μ.κ} κοιλίαν^{τ.μ.κ} αὐτοῦ^{τ.μ.κ} ἀπο^{τ.μ.κ} τῶν
 κερατίων ὧν ἦσθιον οἱ χοῖροι καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. **v.17** εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπεν^{τ.μ.κ}
 πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν^v περισσεύουσιν^{τ.μ.κ} ἄρτων ἐγὼ δὲ λιμῷ ὡδὲ^v ἀπολλυμαι.
v.19 καὶ^{τ.μ.κ} οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου ποιήσον με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. **v.20** καὶ
 ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ^μ ἑαυτοῦ^{τ.κ.ν} ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτόν ὁ
 πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.
v.21 εἶπεν δὲ αὐτῷ^{τ.μ.κ} ὁ υἱὸς αὐτοῦ^v πάτερ ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου καὶ^{τ.μ.κ} οὐκέτι
 εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου. **v.22** εἶπεν δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ ταχὺ^v ἔξενέγκατε
 τὴν^{τ.μ.κ} στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα
 εἰς τοὺς πόδας. **v.23** καὶ φερετε^v ἐνεγκαντες^{τ.μ.κ} τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε καὶ φαγόντες
 εὐφρανθῶμεν. **v.24** ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν καὶ^{τ.μ.κ} ἀπολωλὼς^{τ.μ.κ} ἦν
 ἀπολωλὼς^v καὶ εὐρέθη καὶ ἠρξάντο εὐφραίνεσθαι. **v.26** καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν
 αὐτοῦ^τ ἐπυνθάνετο τί ἀν^v εἶη ταῦτα. **v.28** ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν ὁ δὲ^v οὖν^{τ.μ.κ} πατὴρ
 αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. **v.29** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ^v ἰδοὺ τσαῦτα
 ἐτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλθον καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἐδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν
 φίλων μου εὐφρανθῶ.

υἱός σου οὗτος ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθεν ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ τέκνον σὺ πάντοτε μετ' 31 ἐμοῦ εἶ καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν. εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει 32* ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν καὶ ἀπολωλὸς ἦν καὶ εὐρέθη.

ἔλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος 16* ὃς εἶχεν οἰκονόμον καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ 2* ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου οὐ γὰρ δύνησῃ ἔτι οἰκονομεῖν. εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος τί ποιήσω ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖ- 3 ται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ σκάπτειν οὐκ ἰσχύω ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι. ἔγνων τί ποιήσω ἵνα ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας δεξῶνταί με εἰς 4* τοὺς οἴκους αὐτῶν. καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλε- 5* τῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ ἔλεγεν τῷ πρώτῳ πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου. ὁ δὲ εἶπεν ἑκατὸν βάτους ἐλαίου καὶ εἶπεν αὐτῷ δέξαι σου τὸ γράμμα 6* καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα. ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπεν σὺ δὲ πό- 7* σον ὀφείλεις ὁ δὲ εἶπεν ἑκατὸν κόρους σίτου καὶ λέγει αὐτῷ δέξαι σου τὸ γράμμα καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον 8* τῆς ἀδικίας ὅτι φρονίμως ἐποίησεν ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρο- νιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεάν τὴν ἑαυτῶν εἰσιν. κα' γὰρ ὑμῖν λέγω ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας 9* ἵνα ὅταν ἐκλίπητε δεξῶνταί ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. ὁ πιστὸς 10 ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστίν καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν. εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾶ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε τὸ 11 ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει. καὶ εἰ ἐν τῷ ἄλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε 12

v.30 ὅτε δε ο υιος σου ουτος ο καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν εθυσας αυτω τον μοσχον^{τ.μ.κ} τον^{τ.μ.κ} σιτευτον μοσχον^ν. **v.32** ευφρανθηναι δε και χαρηναι εδει οτι ο αδελφος σου ουτος νεκρος ην και εξησεν^ν ανεζησεν^{τ.μ.κ} και απολωλως ην^{τ.μ.κ} και ευρεθη. **16 v.1** ελεγεν δε και προς τους μαθητας αυτου^{τ.μ.κ} ανθρωπος τις ην πλουσιος ος ειχεν οικονομον και ουτος διεβληθη αυτω ως διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου. **v.2** και φωνησας αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω περι σου αποδος τον λογον της οικονομιας σου ου γαρ δυνα^ν δυναση^{τ.μ.κ} ετι οικονομειν. **v.4** εγνων τι ποιησω ινα οταν μετασταθω εκ^ν της οικονομιας δεξωνται με εις τους οικους αυτων. **v.5** και προσκαλεσαμενος ενα εκαστον των χρεοφειλετων^ν χρεοφειλετων^{τ.μ.κ} του κυριου εαυτου ελεγεν τω πρωτω ποσον οφειλεις τω κυριω μου. **v.6** ο δε ειπεν εκατον βατους ελαιου ο^ν δε^ν και^{τ.μ.κ} ειπεν αυτω δεξαι σου τα^ν το^{τ.μ.κ} γραμματα^ν γραμμα^{τ.μ.κ} και καθισας ταχεως γραψον πενηκοντα. **v.7** επειτα ετερω ειπεν συ δε ποσον οφειλεις ο δε ειπεν εκατον κορους σιτου και^{τ.μ.κ} λεγει αυτω δεξαι σου τα^ν το^{τ.μ.κ} γραμματα^ν γραμμα^{τ.μ.κ} και γραψον ογδοηκοντα. **v.8** και επηνεσεν ο κυριος τον οικονομον της αδικιας οτι φρονιμως εποιησεν οτι οι υιοι του αιωνος τουτου φρονιμωτεροι υπερ τους υιους του φωτος εις την γενεαν την^{τ.μ.κ} αυτων εισιν. **v.9** και^ν εγω^ν καγω^{τ.μ.κ} υμιν λεγω ποιησατε^{τ.μ.κ} εαυτοις ποιησατε^ν φιλους εκ του μαμωνα της αδικιας ινα οταν εκλιπη^ν εκλιπητε^{τ.μ.κ} δεξωνται υμας εις τας αιωνιους σκηνας.

13 τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει. οὐδείς οἰκέτης δύναται δυοὶ κυρίοις δου-
 λεύειν ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται
 καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει οὐ δύνασθε θεῶ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ.
 14* ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες καὶ
 15* ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυ-
 τοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν ὅτι τὸ
 16* ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστίν. ὁ νόμος καὶ
 οἱ προφῆται ἕως ἰωάννου ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται
 17 καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. εὐκοπώτερον δὲ ἐστὶν τὸν οὐρανὸν καὶ
 18* τὴν γῆν παρελθεῖν ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν. πᾶς ὁ ἀπολύων
 τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἕτεραν μοιχεύει καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην
 19 ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν μοιχεύει. ἄνθρωπος δὲ τις ἦν πλούσιος καὶ ἐνεδι-
 δύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραϊνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.
 20* πτωχὸς δὲ τις ἦν ὀνόματι λάζαρος ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ
 21* ἠλκωμένος. καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων
 ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλει-
 22* χον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι
 αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ ἀβραάμ ἀπέθανεν δὲ καὶ
 23* ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. καὶ ἐν τῷ ἄδη ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
 ὑπάρχων ἐν βασάνοις ὄρᾳ τὸν ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ λάζαρον ἐν
 24 τοῖς κόλποις αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν πάτερ ἀβραάμ ἐλέησόν
 με καὶ πέμψον λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδα-
 τος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.
 25* εἶπεν δὲ ἀβραάμ τέκνον μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ
 ζωῇ σου καὶ λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ νῦν δὲ ὡδε παρακαλεῖται σὺ δὲ
 26* ὀδυνᾶσαι. καὶ ἐπὶ πάσιν τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα

v.14 ἤκουον δε ταυτα παντα και ^{Τ.Μ.Κ} οἱ φαρισαῖοι φιλαργυροὶ ὑπαρχοντες και ἐξεμυκτηριζον αυτον.
v.15 και ειπεν αυτοις υμεις εστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ὁ δε θεὸς γινώσκει
 τὰς καρδίας ὑμῶν οἱ το ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστίν ^{Τ.Κ}. **v.16** ὁ νομος
 και οἱ προφῆται μεχρι ^ν εως ^{Τ.Μ.Κ} ἰωαννου ἀπο τοτε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται και πας εἰς
 αυτην βιαζεται. **v.18** πας ὁ ἀπολυων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ και γαμῶν ἕτεραν μοιχευει και πας ^{Τ.Μ.Κ}
 ὁ ἀπολελυμένην ἀπο ἀνδρὸς γαμῶν μοιχευει. **v.20** πτωχος δε τις ἦν ^{Τ.Μ.Κ} ὀνοματι λαζαρος ὃς ^{Τ.Μ.Κ}
 ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ εἰλκωμένος ^ν ἠλκωμένος ^{Τ.Μ.Κ}. **v.21** και ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι
 ἀπο τῶν ψιχιῶν ^{Τ.Μ.Κ} τῶν ^{Τ.Μ.Κ} πιπτόντων ἀπο τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου ἀλλα και οἱ κύνες ἐρχομενοι
 ἐπελειχον ^ν ἀπελειχον ^{Τ.Μ.Κ} τὰ ἐλκη αὐτοῦ. **v.22** ἐγενετο δε ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν και ἀπενεχθη-
 ναι αυτον ὑπο τῶν ἀγγελων εἰς τὸν κόλπον τοῦ ^{Τ.Κ} ἀβρααμ ἀπεθανεν δε και ὁ πλουσιος και εταφη.
v.23 και ἐν τῷ ἀδη ἐπαρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑπαρχων ἐν βασανοις ὄρα τον ^{Τ.Μ.Κ} ἀβρααμ ἀπο
 μακροθεν και λαζαρον ἐν τοις κόλποις αὐτοῦ. **v.25** ειπεν δε ἀβρααμ τεκνον μνησθητι οἱ ἀπελαβες
 συ ^{Τ.Μ.Κ} τὰ ἀγαθα σου ἐν τῇ ζωῇ σου και λαζαρος ὁμοιως τὰ κακα νυν δε ὡδε ^{Μ.ν} ὡδε ^{Τ.Κ} παρακαλεῖται
 συ δε ὀδυνασαι.

ἐσθήρικται ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται
 μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. εἶπεν δὲ ἐρωτῶ οὖν σε πά- 27*
 τερ ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου. ἔχω γὰρ πέντε 28
 ἀδελφούς ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν
 τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. λέγει αὐτῷ ἄβραάμ ἔχουσιν μωσέα καὶ τοὺς 29*
 προφήτας ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν οὐχί πάτερ ἄβραάμ ἀλλ' ἐάν 30
 τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ πρὸς αὐτοὺς μετανοήσουσιν. εἶπεν δὲ αὐτῷ 31*
 εἰ μωσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν
 ἀναστῆ πεισθήσονται.

εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς ἀνένδεκτόν ἐστιν τοῦ μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάν- 17*
 δαλα οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται. λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὄνικος περικείται 2*
 περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν ἢ ἵνα σκανδα-
 λίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων. προσέχετε ἑαυτοῖς ἐάν δὲ ἀμάρτη εἰς σὲ ὁ 3*
 ἀδελφός σου ἐπιτίμησον αὐτῷ καὶ ἐάν μετανοήσῃ ἄφες αὐτῷ. καὶ ἐάν 4*
 ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἀμάρτη εἰς σὲ καὶ ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ
 ἐπὶ σὲ λέγων μετανοῶ ἀφήσεις αὐτῷ. καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ κυ- 5*
 ρίῳ πρόσθετος ἡμῖν πίστιν. εἶπεν δὲ ὁ κύριος εἰ εἴχετε πίστιν ὡς κόκκον 6*
 σινάπεως ἐλέγετε ἂν τῆ συκαμίνῳ ταύτῃ ἐκριζώθητι καὶ φυτεύθητι ἐν
 τῇ θαλάσῃ καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν. τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δούλον ἔχων ἀρο- 7*
 τριῶντα ἢ ποιμαίνοντα ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ εὐθέως παρελθὼν
 ἀνάπεσαι. ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ ἐτοίμασον τί δειπνήσω καὶ περιζωσάμε- 8
 νος διακόνει μοι ἕως φάγω καὶ πίω καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι
 σύ. μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ ὅτι ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα αὐτῷ 9*
 οὐ δοκῶ. οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ποιήσῃτε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν 10*

v.26 και εν^v επι^{T.M.K} πασι^v πασι^{T.M.K} τουτοις μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται οπως οι θελοντες διαβηναι ενθεν^{M.V} εντευθεν^{T.K} προς υμας μη δυνωνται μηδε οι^{T.M.K} εκειθεν προς ημας διαπερωσιν. **v.27** ειπεν δε ερωτω συν^{T.M.K} σε συν^v πατερ ινα πεμψης αυτον εις τον οικον του πατρος μου. **v.29** λεγει δε^v αυτω^{T.M.K} αβρααμ εχουσι^v εχουσιν^{T.M.K} μωσεα^v μωσα^{T.M.K} και τους προφητας ακουσατωσαν αυτων. **v.31** ειπεν δε αυτω ει μωσεως^v μωσεως^{T.M.K} και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδ^v ουδε^{T.M.K} εαν τις εκ νεκρων αναστη πεισθησονται. **17 v.1** ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου^v ανενδεκτον εστιν του μη^{T.M.K} ελθειν^{T.M.K} τα σκανδαλα μη^v ελθειν^v πλην^v ουαι δε^{T.M.K} δι ου ερχεται. **v.2** λυσιτελει αυτω ει λιθος^v μυλος^{T.M.K} μυλικος^v ονικος^{T.M.K} περικείται περι τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση ενα^{T.M.K} των μικρων τουτων ενα^v. **v.3** προσεχετε εαυτοις εαν δε^{T.M.K} αμαρτη εις^{T.M.K} σε^{T.M.K} ο αδελφος σου επιτιμησον αυτω και εαν μετανοηση αφες αυτω. **v.4** και εαν επτακις της ημερας αμαρτηση^v αμαρτη^{T.M.K} εις σε και επτακις της^{T.M.K} ημερας^{T.M.K} επιστρεψη προς^v επι^{T.K} σε^{T.K.V} λεγων μετανοω αφησεις αυτω. **v.5** και ειπαν^v ειπον^{T.M.K} οι αποστολοι τω κυριω προσθετος ημιν πιστιν. **v.6** ειπεν δε ο κυριος ει εχετε^{M.V} ειχετε^{T.K} πιστιν ως κοκκον σιναπεως ελεγετε αν τη συκαμινω [ταυτη]^v ταυτη^{T.M.K} εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν. **v.7** τις δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινωντα ος εισελθοντι εκ του αγρου ερει αυτω^v ευθεως παρελθων αναπεσε^{M.V} αναπεσαι^{T.K}. **v.9** μη χαριν^{T.M.K} εχει χαριν^v τω δουλω εκεινω^{T.M.K} οτι εποιησεν τα διαταχθεντα αυτω^{T.K} ου^{T.M.K} δοκω^{T.M.K}.

λέγετε ὅτι δούλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν ὅτι ὁ ὀφείλομεν ποιῆσαι πεποιθήκαμεν.
 11* καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ καὶ αὐτὸς διήρχετο
 12* διὰ μέσου σαμαρείας καὶ γαλιλαίας. καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἷς τινα
 13 κώμην ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες οἱ ἔστησαν πόρρωθεν. καὶ
 14 αὐτοὶ ἦσαν φωνὴν λέγοντες ἰησοῦ ἐπιστάτα ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ἰδὼν
 εἶπεν αὐτοῖς πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἐγένετο
 15 ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν. εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι ἰάθη
 16* ὑπέστρεψεν μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θεόν. καὶ ἔπεσεν ἐπὶ
 πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ καὶ αὐτὸς ἦν σα-
 17 μαρείτης. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν
 18 οἱ δὲ ἑννέα ποῦ. οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ
 19 εἰ μὴ ὁ ἄλλογενὴς οὗτος. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀναστάς πορεύου ἢ πίστις
 20 σου σέσωκέν σε. ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ
 βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶπεν οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία
 21* τοῦ θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως. οὐδὲ ἐροῦσιν ἰδοὺ ᾧδε ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ ἰδοὺ
 22 γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν. εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς
 ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν-
 23* θρώπου ἰδεῖν καὶ οὐκ ὄψεσθε. καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν ἰδοὺ ᾧδε ἢ ἰδοὺ ἔκει
 24* μὴ ἀπέλθητε μηδὲ διώξητε. ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπή ἡ ἀστράπτουσα ἐκ
 τῆς ὑπ' οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
 25 ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ
 26* ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς
 ἡμέραις τοῦ νῶε οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
 27* ἦσθιον ἔπινον ἐγάμουν ἐξεγαμίζοντο ἄχρι ἥς ἡμέρας εἰσηλθεν νῶε εἰς
 28* τὴν κιβωτὸν καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. ὁμοίως
 καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις λῶτ ἦσθιον ἔπινον ἠγόραζον ἐπώλουν

v.10 οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν λέγετε ὅτι δούλοι ἀχρεῖοι ἐσμεν οἱ ^{τ.μ.κ} ὀφειλομεν ^μ ὀφειλομεν ^{τ.κ.ν} ποιῆσαι πεποιθήκαμεν. **v.11** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν ^{τ.μ.κ} εἰς ἱερουσαλήμ καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου ^ν μέσου ^{τ.μ.κ} σαμαρείας καὶ γαλιλαίας. **v.12** καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἰς τινα κώμην ἀπήντησαν [αὐτῷ] ^ν αὐτῷ ^{τ.μ.κ} δέκα λεπροὶ ἄνδρες οἱ ἔστησαν πόρρωθεν. **v.16** καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ καὶ αὐτὸς ἦν σαμαρείτης ^ν σαμαρείτης ^{τ.μ.κ}. **v.21** οὐδὲ ἐροῦσιν ἰδοὺ ᾧδε ἢ ἰδοὺ ^{τ.μ.κ} ἐκεῖ ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν. **v.23** καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν ἰδοὺ ᾧδε ^{τ.μ.κ} ἢ ^{τ.μ.κ} ἰδοὺ ^{τ.μ.κ} ἐκεῖ [ἢ] ^ν ἰδοὺ ^ν ᾧδε ^ν μηδὲ ἀπέλθητε μηδὲ διώξητε. **v.24** ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπή ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπο ^ν τῶν ^ν ὑπὸ ^{τ.μ.κ} οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπὸ οὐρανὸν λάμπει οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου [ἐν] ^ν ἐν ^{τ.μ.κ} τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ] ^ν αὐτοῦ ^{τ.μ.κ}. **v.26** καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ ^{τ.κ} νῶε οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **v.27** ἦσθιον ἔπινον ἐγάμουν ἐγαμίζοντο ^ν ἐξεγαμίζοντο ^{τ.μ.κ} ἄχρι ἥς ἡμέρας εἰσηλθεν νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν πάντας ^ν ἅπαντας ^{τ.μ.κ}. **v.28** ὁμοίως καθὼς ^ν καὶ ^{τ.μ.κ} ὡς ^{τ.μ.κ} ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις λῶτ ἦσθιον ἔπινον ἠγόραζον ἐπώλουν

ἐφύτευον ὠκοδόμουν. ἦ δὲ ἡμέρα ἐξῆλθεν λῶτ ἀπὸ σοδόμων ἔβρεξεν 29*
 πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. κατὰ ταῦτα ἔσται 30*
 ἡ ἡμέρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 31*
 ὅς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ μὴ κατα-
 βάτω ἄραι αὐτά καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω.
 μνημονεύετε τῆς γυναικὸς λῶτ. ὅς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σώσαι 32, 33*
 ἀπολέσει αὐτήν καὶ ὅς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτήν ζωογονήσῃ αὐτήν. λέγω 34*
 ὑμῖν ταύτη τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς ὁ εἰς παραληφθήσε-
 ται καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται. δύο ἔσονται ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ μία 35*
 παραληφθήσεται καὶ ἡ ἕτέρα ἀφεθήσεται. καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν 37*
 αὐτῷ ποῦ κύριε ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ὅπου τὸ σῶμα ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ
 ἄετοί.

ἔλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι 18*
 καὶ μὴ ἐκκακεῖν. λέγων κριτῆς τις ἦν ἐν τινὶ πόλει τὸν θεὸν μὴ φοβού- 2
 μενος καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος. χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ 3
 καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.
 καὶ οὐκ ἤθελεσεν ἐπὶ χρόνον μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ εἰ καὶ τὸν 4*
 θεὸν οὐ φοβοῦμαι καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι. διὰ γε τὸ παρέχειν 5*
 μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην ἐκδικήσω αὐτήν ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη
 ὑπωπιάζῃ με. εἶπεν δὲ ὁ κύριος ἀκούσατε τί ὁ κριτῆς τῆς ἀδικίας λέ- 6
 γει. ὁ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν 7*
 βωόντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς.
 λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ 8
 ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα εὐρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς. εἶπεν δὲ καὶ πρὸς 9*

v.29 η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν παντας^v απαντας^{T.M.K.}. **v.30** κατα τα^v αυτα^v ταυτα^{T.M.K.} εσται η ημερα ο υιος του ανθρωπου αποκαλυπτεται.
v.31 εν εκεινη τη ημερα ος εσται επι του δωματος και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη καταβατω αραι αυτα και ο εν τω^{T.M.K.} αγρω ομοιως μη επιστρεψατω εις τα οπισω. **v.33** ος εαν ζητηση την ψυχην αυτου περιποιησασθαι^v σωσαι^{T.M.K.} απολεσει αυτην και^{T.M.K.} ος δε^v αν^v εαν^{T.M.K.} απολεση αυτην^{T.M.K.} ζωογονησει αυτην. **v.34** λεγω υμιν ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινης μιας ο^{T.K.v} εις παραλημφθησεται^v παραληφθησεται^{T.M.K.} και ο ετερος αφεθησεται. **v.35** δυο^{T.M.K.} εσονται δυο^v αληθουσαι επι το αυτο η^K μια^{T.M.K.} παραληφθησεται^{T.M.K.} και^{T.M.K.} η μια^v παραλημφθησεται^v η^v δε^v ετερα αφεθησεται. **v.37** και αποκριθεντες λεγουσιν αυτω που κυριε ο δε ειπεν αυτοις οπου το σωμα εκει και^v συναχθησονται^{T.M.K.} οι αετοι επισυναχθησονται^v. **18 v.1** ελεγεν δε και^{T.M.K.} παραβολην αυτοις προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι αυτοις^v και μη εκκακειν^v εκκακειν^{T.M.K.}. **v.4** και ουκ ηθελεν^v ηθελησεν^{T.M.K.} επι χρονον μετα δε ταυτα ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου φοβουμαι ουδε^v και^{T.M.K.} ανθρωπον ουκ^{T.M.K.} εντρεπομαι. **v.5** δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εις τελος ερχομενη υποπιαζη^M υπωπιαζη^{T.K.v} με. **v.7** ο δε θεος ου μη ποιηση^{M.v} ποιησει^{T.K.} την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βωοντων αυτω^v προς^{T.M.K.} αυτον^{T.M.K.} ημερας και νυκτος και μακροθυμει^v μακροθυμων^{T.M.K.} επ αυτοις. **v.9** ειπεν δε και^{T.K.v} προς τινας τους πεποιθотας εφ εαυτοις οτι εισιν δικαιοι και εξουθενοντας τους λοιπους την παραβολην ταυτην.

τινας τούς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶν δίκαιοι καὶ ἐξουθενούντας
 10 τούς λοιπούς τὴν παραβολὴν ταύτην. ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ
 11 ἱερὸν προσεύξασθαι ὁ εἷς φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. ὁ φαρισαῖος
 σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο ὁ θεὸς εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ
 εἶμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων ἄρπαγες ἄδικοι μοιχοὶ ἢ καὶ ὡς
 12 οὗτος ὁ τελώνης. νηστεύω δις τοῦ σαββάτου ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶ-
 13* μαι. καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τούς ὀφθαλμούς
 εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων ὁ θεὸς
 14* ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. λέγω ὑμῖν κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς
 τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται ὁ δὲ
 15* ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη ἵνα
 16* αὐτῶν ἄπτηται ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. ὁ δὲ ἰησοῦς
 προσκαλεσάμενος αὐτὰ εἶπεν ἄφετε τὰ παιδιά ἔρχεσθαι πρὸς με καὶ
 17* μὴ κωλύετε αὐτὰ τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν
 λέγω ὑμῖν ὅς ἐάν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον οὐ μὴ
 18 εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. καὶ ἐπηρώτησέν τις αὐτὸν ἄρχων λέγων διδάσκαλε
 19 ἀγαθέ τί ποιήσας ζῶν αἰώνιον κληρονομήσω. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἰησοῦς
 20* τί με λέγεις ἀγαθόν οὐδεὶς ἀγαθός εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. τὰς ἐντολάς οἶδας
 μὴ μοιχεύσης μὴ φονεύσης μὴ κλέψῃς μὴ ψευδομαρτυρήσης τίμα τὸν
 21* πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. ὁ δὲ εἶπεν ταῦτα πάντα ἐφύλαξα μὴν
 22* ἐκ νεότητος μου. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ἔτι ἓν σοι
 λείπει πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ διάδος πτωχοῖς καὶ ἔξεις θησαυρὸν
 23* ἐν οὐρανῷ καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα περίλυπος
 24* ἐγένετο ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ ἰησοῦς περίλυπον
 γενόμενον εἶπεν πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς

v.13 καὶ ^{Τ.Μ.Κ} ο δε^Υ τελωνης μακροθεν εστωσ ουκ ηθελεν ουδε τους οφθαλμους επαραι^Υ εις τον ου-
 ρανον επαραι ^{Τ.Μ.Κ} αλλ ετυπεν εις ^{Τ.Μ.Κ} το στηθος αυτου λεγων ο θεος ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω.
v.14 λεγω υμιν κατεβη ουτος δεδικαιωμενος εις τον οικον αυτου παρ^Υ εκεινον^Υ η ^{Τ.Μ.Κ} γαρ^Μ
 εκεινος ^{Τ.Μ.Κ} οτι πασ ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται. **v.15** προ-
 σεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απτηται ιδοντες δε οι μαθηται επετιμων^Υ επετιμησαν ^{Τ.Μ.Κ}
 αυτοις. **v.16** ο δε ιησους προσεκαλεσατο^Υ προσκαλεσαμενος ^{Τ.Μ.Κ} αυτα λεγων^Υ ειπεν ^{Τ.Μ.Κ} αφετε τα
 παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου. **v.17** αμην
 λεγω υμιν οσ αν^Υ εαν ^{Τ.Μ.Κ} μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθῃ εις αυτην.
v.20 τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης τιμα τον πατερα
 σου και την μητερα σου ^{Τ.Μ.Κ}. **v.21** ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξα^Υ εφυλαξαμην ^{Τ.Μ.Κ} εκ νεοτητος
 μου ^{Τ.Μ.Κ}. **v.22** ακουσας δε ταυτα ^{Τ.Μ.Κ} ο ιησους ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεις πωλη-
 σον και διαδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν [τοις]^Υ ουρανοις^Υ ουρανω ^{Τ.Μ.Κ} και δευρο ακολουθει μοι.
v.23 ο δε ακουσας ταυτα περιλυπος εγενηθη^Υ εγενετο ^{Τ.Μ.Κ} ην γαρ πλουσιος σφοδρα. **v.24** ιδων δε
 αυτον ο ιησους [περιλυπον^Υ περιλυπον ^{Τ.Μ.Κ} γενομενον]^Υ γενομενον ^{Τ.Μ.Κ} ειπεν πως δυσκολως οι τα
 χρηματα εχοντες εισελευσονται ^{Τ.Μ.Κ} εις την βασιλειαν του θεου εισπορευονται^Υ.

τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. εὐκοπώτερον γάρ ἐστιν κάμηλον διὰ τρυμα- 25*
 λιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλοῦσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν.
 εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες καὶ τίς δύναται σωθῆναι. ὁ δὲ εἶπεν τὰ ἀδύ- 26*, 27*
 νατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ ἐστὶν παρὰ τῷ θεῷ. εἶπεν δὲ ὁ πέτρος 28*
 ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφηκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς 29*
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ γονεῖς ἢ ἀδελφούς
 ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ 30*
 πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶν
 αἰώνιον. παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἰδοὺ ἀναβαί- 31*
 νομεν εἰς ἱεροσόλυμα καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν
 προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου. παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσιν καὶ 32
 ἐμπαιχθήσεται καὶ ὑβρισθήσεται καὶ ἐμπτυσθήσεται. καὶ μαστιγώσαν- 33
 τες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. καὶ αὐτοὶ 34
 οὐδὲν τούτων συνῆκαν καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν καὶ
 οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτόν εἰς ἱερὶχῶ 35*
 τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. ἀκούσας δὲ ὄχλου δια- 36
 πορευομένου ἐπυνθάνετο τί εἶη τοῦτο. ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι ἰησοῦς ὁ 37
 ναζωραῖος παρέρχεται. καὶ ἐβόησεν λέγων ἰησοῦ υἱὲ δαβὶδ ἐλέησόν με. 38*
 καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον 39*
 ἔκραζεν υἱὲ δαβὶδ ἐλέησόν με. σταθεῖς δὲ ὁ ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτόν 40
 ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν. λέγων τί 41*
 σοι θέλεις ποιήσω ὁ δὲ εἶπεν κύριε ἵνα ἀναβλέψω. καὶ ὁ ἰησοῦς εἶπεν 42
 αὐτῷ ἀνάβλεψον ἢ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψεν 43
 καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν θεόν καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον
 τῷ θεῷ.

καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν ἱερὶχῶ. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι κα- 19, 2*

v.25 ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον δια τρηματος^v τρυμαλιας^{T.M.K} βελονης^v ραφιδος^{T.M.K} εισελ-
 θειν η πλοουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν. **v.26** ειπαν^v ειπον^{T.M.K} δε οι ακουσαντες
 και τις δυναται σωθηναι. **v.27** ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποις δυνατα εστιν^{T.M.K} παρα τω
 θεω εστιν^v. **v.28** ειπεν δε ο^{T.K.v} πετρος ιδου ημεις αφεντες^v αφηκαμεν^{T.M.K} τα^v παντα^{T.M.K} ιδια^v
 και^{T.M.K} ηκολουθησαμεν σοι. **v.29** ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν ος αφηκεν
 οικιαν η γυναικα^v γονεις^{T.M.K} η αδελφους η γονεις^v γυναικα^{T.M.K} η τεκνα ενεκεν της βασιλειας του
 θεου. **v.30** ος ουχι^v ου^{T.M.K} μη^v απολαβη^v απολαβη^{T.M.K} πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω και εν
 τω αιωνι τω ερχομενω ζων αιωνιον. **v.31** παραλαβων δε τους δωδεκα ειπεν προς αυτοις ιδου ανα-
 βαινομεν εις ιερουσαλημ^v ιεροσολυμα^{T.M.K} και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων
 τω υιω του ανθρωπου. **v.35** εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλος τις εκαθητο παρα την
 οδον επαιτων^v προσαιτων^{T.M.K}. **v.38** και εβοησεν λεγων ιησου υιε δαυιδ^{M.v} δαβιδ^{T.K} ελεησον με.
v.39 και οι προαγοντες επετιμων αυτω ινα σιγηση^v σιωπηση^{T.M.K} αυτος δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε
 δαυιδ^{M.v} δαβιδ^{T.K} ελεησον με. **v.41** λεγων^{T.M.K} τι σοι θελεις ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεψω.

λούμενος ζακχαῖος καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης καὶ οὗτος ἦν πλούσιος.
 3 καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν ἰησοῦν τίς ἐστὶν καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου
 4* ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. καὶ προδραμῶν ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συ-
 5* κομωραίαν ἵνα ἴδῃ αὐτὸν ὅτι δι' ἐκείνης ἤμελλεν διέρχεσθαι. καὶ ὡς
 ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον ἀναβλέψας ὁ ἰησοῦς εἶδεν αὐτὸν καὶ εἶπεν πρὸς
 αὐτὸν ζακχαῖε σπεύσας κατὰβηθι σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με
 6, 7* μεῖναι. καὶ σπεύσας κατέβη καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. καὶ ἰδόν-
 8* τες ἅπαντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσηλθεν
 9 καταλύσαι. σταθεὶς δὲ ζακχαῖος εἶπεν πρὸς τὸν κύριον ἰδοὺ τὰ ἡμίση
 τῶν ὑπαρχόντων μου κύριε δίδωμι τοῖς πτωχοῖς καὶ εἴ τινός τι ἐσυκο-
 9 φάντησα ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἰησοῦς ὅτι
 σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς ἀβραάμ
 10 ἐστίν. ἦλθεν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπο-
 11* λωλός. ἀκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦτα προσθεὶς εἶπεν παραβολὴν διὰ τὸ
 ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι ἱερουσαλήμ καὶ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχρῆμα μέλλει
 12 ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀναφαίνεσθαι. εἶπεν οὖν ἄνθρωπός τις εὐγενῆς
 ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν καὶ ὑποστρέψαι.
 13* καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς καὶ εἶπεν
 14 πρὸς αὐτούς πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι. οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμί-
 σουν αὐτὸν καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ λέγοντες οὐ θέλομεν
 15* τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λα-
 βόντα τὴν βασιλείαν καὶ εἶπεν φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους
 16* οἷς ἔδωκεν τὸ ἀργύριον ἵνα γνῶ τίς τί διεπραγματεύσατο. παρεγένετο
 17* δὲ ὁ πρῶτος λέγων κύριε ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο δέκα μνᾶς. καὶ
 εἶπεν αὐτῷ εὖ ἀγαθὲ δουλε ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου ἴσθι ἐξουσίαν

v.2 καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνοματι καλούμενος ζακχαῖος καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης καὶ αὐτοῦ
 οὗτος^{τ.μ.κ} ἦν^{τ.μ.κ} πλούσιος. **v.4** καὶ προδραμῶν εἰς^ν τοῦ^ν ἐμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορεῶν^ν
 συκομωραίαν^{τ.μ.κ} ἵνα ἴδῃ αὐτὸν ὅτι [δι]^μ δι^{τ.κ} ἐκείνης ἐμελλεν^μ ἠμελλεν^{τ.κ.ν} διέρχεσθαι. **v.5** καὶ
 ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον ἀναβλέψας ὁ ἰησοῦς εἶδεν^{τ.μ.κ} αὐτὸν^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} εἶπεν πρὸς αὐτὸν ζακχαῖε
 σπεύσας κατὰβηθι σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. **v.7** καὶ ἰδόντες πάντες^{μ.ν} ἅπαντες^{τ.κ}
 διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσηλθεν καταλύσαι. **v.8** σταθεὶς δὲ ζακχαῖος εἶπεν
 πρὸς τὸν κύριον ἰδοὺ τὰ ἡμίση^ν μου^ν ἡμίση^{τ.μ.κ} τῶν ὑπαρχόντων μου^{τ.μ.κ} κύριε δίδωμι^{τ.μ.κ} τοῖς
 πτωχοῖς δίδωμι^ν καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. **v.11** ἀκουόντων δὲ αὐτῶν
 ταῦτα προσθεὶς εἶπεν παραβολὴν διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν^{τ.μ.κ} εἶναι ἱερουσαλήμ αὐτοῦ^ν καὶ δοκεῖν αὐτοὺς
 ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀναφαίνεσθαι. **v.13** καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ
 ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς πραγματεύσασθε ἐν^ν ὧ^ν ἕως^{τ.μ.κ} ἔρχομαι. **v.15** καὶ
 ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν [καὶ]^μ καὶ^{τ.κ.ν} εἶπεν φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δού-
 λους τούτους οἷς ἔδωκεν^ν ἔδωκεν^{τ.μ.κ} τὸ ἀργύριον ἵνα γνῶ^ν γνῶ^{τ.μ.κ} τίς^{τ.μ.κ} τί διεπραγματεύσαντο^ν
 διεπραγματεύσατο^{τ.μ.κ}. **v.16** παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος λέγων κύριε ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο^{τ.μ.κ}
 δέκα προσηργάσατο^ν μνᾶς. **v.17** καὶ εἶπεν αὐτῷ εὐγε^ν εὐ^{τ.μ.κ} ἀγαθὲ δουλε ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς
 ἐγένου ἴσθι ἐξουσίαν ἐχὼν ἐπάνω δέκα πολεῶν.

ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων. καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος λέγων κύριε ἡ μνᾶ 18*
 σου ἐποίησεν πέντε μνᾶς. εἶπεν δὲ καὶ τούτῳ καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε 19*
 πόλεων. καὶ ἕτερος ἦλθεν λέγων κύριε ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου ἦν εἶχον ἀπο- 20*
 κειμένην ἐν σουδαρίῳ. ἐφοβούμην γάρ σε ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ 21
 αἶρεις ὃ οὐκ ἔθηκας καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας. λέγει δὲ αὐτῷ ἐκ τοῦ 22*
 στόματός σου κρινῶ σε πονηρὲ δουλε ἦδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστη-
 ρὸς εἶμι αἶρων ὃ οὐκ ἔθηκα καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα. καὶ διατί οὐκ 23*
 ἔδωκάς τὸ ἀργύριον μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἄν
 ἔπραξα αὐτὸ. καὶ τοῖς παρεσιῶσιν εἶπεν ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν καὶ 24
 δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι. καὶ εἶπον αὐτῷ κύριε ἔχει δέκα μνᾶς. 25*
 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ 26*
 ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. πλην τοὺς ἐχθροὺς μου ἐκείνους τοὺς 27*
 μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς ἀγάγετε ὧδε καὶ κατασφάζετε
 ἔμπροσθέν μου. καὶ εἰπὼν ταῦτα ἐπορεύετο ἔμπροσθεν ἀναβαίνων εἰς 28
 ἱεροσόλυμα. καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς βηθθαγή καὶ βηθανίαν πρὸς τὸ 29*
 ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν ἀπέστειλεν δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. εἰπὼν 30*
 ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην ἐν ἣ εἰσπορευόμενοι εὐρήσετε πῶλον
 δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισεν λύσαντες αὐτὸν
 ἀγάγετε. καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ διατί λύετε οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ ὅτι ὁ 31*
 κύριος αὐτοῦ χρειαν ἔχει. ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι εὗρον κα- 32
 θῶς εἶπεν αὐτοῖς. λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ 33*
 πρὸς αὐτοὺς τί λύετε τὸν πῶλον. οἱ δὲ εἶπον ὁ κύριος αὐτοῦ χρειαν 34*
 ἔχει. καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ ἐπιρρίψαντες ἑαυτῶν τὰ 35*
 ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον ἐπεβίβασαν τὸν ἰησοῦν. πορευομένου δὲ αὐτοῦ 36

v.18 και ηλθεν ο δευτερος λεγων κυριε ^{Τ.Μ.Κ} η μνα σου κυριε ^Υ εποιησεν πεντε μνας. **v.19** ειπεν δε και τουτω και σου γινου ^{Τ.Μ.Κ} επανω γινου ^Υ πεντε πολεων. **v.20** και ο ^Υ ετερος ηλθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω. **v.22** λεγει δε ^{Τ.Μ.Κ} αυτω εκ του στοματος σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεις οτι εγω ανθρωπος αυστηρος ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα. **v.23** και δια ^{Μ.Υ} τι ^{Μ.Υ} διατι ^{Τ.Κ} ουκ εδωκας μου ^Υ το αργυριον μου ^{Τ.Μ.Κ} επι την ^{Τ.Κ} τραπεζαν καγω ^Υ και ^{Τ.Μ.Κ} εγω ^{Τ.Μ.Κ} ελθων συν τοκω αν επραξα ^{Τ.Μ.Κ} αυτο επραξα ^Υ. **v.25** και ειπαν ^Υ ειπων ^{Τ.Μ.Κ} αυτω κυριε εχει δεκα μνας. **v.26** λεγω γαρ ^{Τ.Μ.Κ} υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ ^{Τ.Μ.Κ} αυτου ^{Τ.Μ.Κ}. **v.27** πλην τους εχθρους μου τουτους ^Υ εκεινους ^{Τ.Μ.Κ} τους μη θελησαντας με βασιλευσαι επ αυτους αγαγετε ωδε και κατασφαζατε αυτους ^Υ εμπροσθεν μου. **v.29** και εγενετο ως ηγγισεν εις βηθθαγη ^Μ βηθθαγη ^{Τ.Κ.Υ} και ^Υ βηθανιαν ^{Τ.Μ.Κ} βηθανιαν ^{Τ.Μ.Κ} προς το ορος το καλουμενον ελαιων απεστειλεν δυο των μαθητων αυτου ^{Τ.Μ.Κ}. **v.30** λεγων ^Υ ειπων ^{Τ.Μ.Κ} αυτω υπαγετε εις την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις πωποτε ανθρωπων εκαθισεν και ^Υ λυσαντες αυτον αγαγετε. **v.31** και εαν τις υμας ερωτα δια ^{Μ.Υ} τι ^{Μ.Υ} διατι ^{Τ.Κ} λυετε ουτως ερειτε αυτω ^{Τ.Μ.Κ} οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει. **v.33** λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπαν ^Υ ειπων ^{Τ.Μ.Κ} οι κυριοι αυτου προς αυτους τι λυετε τον πωλον. **v.34** οι δε ειπαν ^Υ οτι ^Υ ειπων ^{Τ.Μ.Κ} ο κυριος αυτου χρειαν εχει. **v.35** και ηγαγον αυτον προς τον ιησουν και επιρριψαντες ^Υ επιρριψαντες ^{Τ.Μ.Κ} αυτων ^Υ εαυτων ^{Τ.Μ.Κ} τα ιματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν.

- 37 ύπεστρώννυσον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ μεγάλη περὶ πασῶν ὧν εἶδον
 38* δυνάμεων. λέγοντες εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι κυ-
 39* ρίου εἰρήνη ἐν οὐρανῷ καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις. καὶ τινες τῶν φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτὸν διδάσκαλε ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς
 40* σου. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν
 41* οἱ λίθοι κεκραῖονται. καὶ ὡς ἤγγισεν ἰδὼν τὴν πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐ-
 42* τή. λέγων ὅτι εἰ ἔγνων καὶ σὺ καὶ γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ τὰ πρὸς
 43* εἰρήνην σου νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σὲ καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι καὶ περικυκλώσουσιν
 44* σε καὶ συνέξουσιν σε πάντοθεν. καὶ ἐδαφιοῦσιν σε καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνων τὸν
 45* καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου. καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλειν
 46* τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας. λέγων αὐτοῖς γέγραπται ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς ἐστίν ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον
 47 ληστῶν. καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ
 48 οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ. καὶ οὐχ εὗρισκον τὸ τί ποιήσωσιν ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.
- 20*** καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμμα-
 2* τεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις. καὶ εἶπὸν πρὸς αὐτὸν λέγοντες εἶπε ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς ἢ τίς ἐστὶν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην.
 3* ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἐρωτήσω ὑμᾶς κάγῳ ἓνα λόγον καὶ

v.38 λέγοντες εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ὁ^v βασιλεὺς ἐν ὀνόματι κυρίου εἰρήνη^{T.M.K} ἐν οὐρανῷ εἰρήνη^v καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις. **v.39** καὶ τινες τῶν φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπαν^v εἶπον^{T.M.K} πρὸς αὐτὸν διδάσκαλε ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου. **v.40** καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς^{T.M.K} λέγω ὑμῖν οἱ^{T.M.K} λίθοι κεκραῖονται^v κεκραῖονται^{T.M.K}. **v.41** καὶ ὡς ἤγγισεν ἰδὼν τὴν πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτὴν^v αὐτὴ^{T.M.K}. **v.42** λέγων ὅτι εἰ ἔγνων καὶ^{T.M.K} σὺ^{T.M.K} καὶ^{T.M.K} γε^{T.M.K} ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου^{T.M.K} ταύτῃ καὶ^v σὺ^v τα πρὸς εἰρήνην σου^{T.M.K} νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. **v.43** ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σὲ καὶ περικυκλώσουσιν^v περικυκλώσουσιν^{T.M.K} οἱ ἐχθροὶ σου χάρακά σοι καὶ περικυκλώσουσιν σε καὶ συνέξουσιν σε πάντοθεν. **v.44** καὶ ἐδαφιοῦσιν σε καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν^{T.M.K} σοὶ^{T.M.K} λίθον ἐπὶ λίθῳ^v ἐν^v σοὶ^v λίθῳ^{T.M.K} ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνων τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου. **v.45** καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν^{T.M.K} αὐτῷ^{T.M.K} καὶ^{T.M.K} ἀγοράζοντας^{T.M.K}. **v.46** λέγων αὐτοῖς γέγραπται καὶ^v ἐστὶ^v ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς ἐστίν^{T.M.K} ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν. **20 v.1** καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων^{T.M.K} διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου ἐπέστησαν οἱ ἱερεῖς^M ἀρχιερεῖς^{T.K.v} καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις. **v.2** καὶ εἶπαν^v λέγοντες^v εἶπον^{T.M.K} πρὸς αὐτὸν εἶπον^v λέγοντες^{T.M.K} εἶπε^{T.M.K} ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς ἢ τίς ἐστὶν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην. **v.3** ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἐρωτήσω ὑμᾶς κάγῳ ἓνα^{T.M.K} λόγον καὶ εἶπατε μοι.

εἶπατέ μοι. τὸ βάπτισμα ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων. οἱ 4, 5*
 δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες ὅτι ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ
 ἐρεῖ διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ. ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων 6*
 πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς πεπεισμένος γὰρ ἐστὶν ἰωάννην προφήτην
 εἶναι. καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἶδέναι πόθεν. καὶ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς 7, 8
 οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν 9*
 λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην ἀνθρώπος τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα
 καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν χρόνους ἰκανοῦς. καὶ 10*
 ἐν καιρῷ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς δούλον ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ
 τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν αὐτῷ οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν ἐξαπέστειλαν
 κενόν. καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δούλον οἱ δὲ κάκεῖνον δείραντες 11*
 καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον οἱ 12*
 δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον. εἶπεν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπε- 13*
 λῶνος τί ποιήσω πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν ἴσως τοῦτον ἰδόντες
 ἐντραπήσονται. ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυ- 14*
 τοὺς λέγοντες οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος δευτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν ἵνα
 ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία. καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος 15
 ἀπέκτειναν τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος. ἐλεύσεται 16*
 καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις
 ἀκούσαντες δὲ εἶπον μὴ γένοιτο. ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπεν τί οὖν 17
 ἐστὶν τὸ γεγραμμένον τοῦτο λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες
 οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λί- 18
 θον συνθλασθήσεται ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσῃ αὐτόν. καὶ ἐζήτησαν 19*
 οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐ-
 τῇ τῇ ὥρᾳ καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαὸν ἐγνώσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν

v.5 οἱ δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια^{μ.ν} τι^{μ.ν} διατι^{τ.κ} συν^{τ.κ} ουκ επιστευσате αυτω. **v.6** εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων πας^{τ.μ.κ} ο λαος απας^ν καταλιθασει ημας πεπεισμενος γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναι. **v.9** ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην ανθρωπος [τις]^ν τις^{τ.κ} εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδετο^ν εξεδοδο^{τ.μ.κ} αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονους ικανους. **v.10** και εν^{τ.μ.κ} καιρω απεστειλεν προς τους γεωργους δουλον ινα απο του καρπου του αμπελωνος δωσουσιν^ν δωσιν^{τ.μ.κ} αυτω οι δε γεωργοι δειραντες^{τ.μ.κ} αυτον^{τ.μ.κ} εξαπεστειλαν αυτον^ν δειραντες^ν κενον. **v.11** και προσεθετο πεμψαι^{τ.μ.κ} ετερον πεμψαι^ν δουλον οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον. **v.12** και προσεθετο πεμψαι^{τ.μ.κ} τριτον πεμψαι^ν οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον. **v.13** ειπεν δε ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησω πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον ισως τουτου ιδοντες^{τ.μ.κ} εντραπησονται. **v.14** ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς αλληλους^ν εαυτους^{τ.μ.κ} λεγοντες ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε^{τ.μ.κ} αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται η κληρονομια. **v.16** ελευσεται και απολεσει τους γεωργους τουτους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ακουσαντες δε ειπαν^ν ειπον^{τ.μ.κ} μη γενοιτο. **v.19** και εξητησαν οι γραμματεις^ν αρχιερεις^{τ.μ.κ} και οι αρχιερεις^ν γραμματεις^{τ.μ.κ} επιβαλειν επ αυτον τας χειρας εν αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν τον^{τ.κ.ν} λαον^{τ.κ.ν} εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους ειπεν^ν την παραβολην ταυτην ειπεν^{τ.μ.κ}.

20* παραβολὴν ταύτην εἶπεν. καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους
 ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου
 21 εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος. καὶ
 ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες διδάσκαλε οἶδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ
 διδάσκεις καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ
 22*, 23* θεοῦ διδάσκεις. ἔξεστιν ἡμῖν καίσαρι φόρον δοῦναι ἢ οὐ. κατανοήσας
 24* δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν εἶπεν πρὸς αὐτοὺς τί μέ πειράζετε. ἐπιδειξάτε
 μοι δηνάριον τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφὴν ἀποκριθέντες δὲ εἶπον
 25* καίσαρος. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ἀπόδοτε τοίνυν τὰ καίσαρος καίσαρι καὶ
 26 τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος
 ἐναντίον τοῦ λαοῦ καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ ἐσίγησαν.
 27* προσελθόντες δὲ τινες τῶν σαδδουκαίων οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ
 28* εἶναι ἐπηρώτησαν αὐτὸν. λέγοντες διδάσκαλε μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ἐάν
 τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ ἵνα
 λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ
 29 αὐτοῦ. ἐπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα ἀπέθανεν
 30* ἄτεκνος. καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκ-
 31* νος. καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτὴν ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐπτὰ οὐ κατέλιπον
 32*, 33* τέκνα καὶ ἀπέθανον. ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνή. ἐν τῇ
 οὖν ἀναστάσει τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή οἱ γὰρ ἐπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυ-
 34* ναῖκα. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου
 35* γαμοῦσιν καὶ ἐκγαμίσκονται. οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου
 36* τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμί-
 σκονται. οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται ἰσαγγελοὶ γὰρ εἰσιν καὶ υἱοὶ

v.20 καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους υποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι ἵνα ἐπιλαβωνται αὐτοῦ λόγου ὡστε^v εἰς^{T.M.K} τὸ^{T.M.K} παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος. **v.22** ἔξεστιν ἡμῖν^v ἡμῖν^{T.M.K} καίσαρι φόρον δοῦναι ἢ οὐ. **v.23** κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν εἶπεν πρὸς αὐτοὺς τί^{T.M.K} με^{T.M.K} πειράζετε^{T.M.K}. **v.24** δεῖξάτε^v ἐπιδειξάτε^{T.M.K} μοι δηνάριον τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφὴν οἱ^v ἀποκριθέντες^{T.M.K} δὲ εἶπαν^v εἶπον^{T.M.K} καίσαρος. **v.25** ὁ δὲ εἶπεν πρὸς^v αὐτοῖς^{T.M.K} αὐτοὺς^v ἀπόδοτε^{T.M.K} τοίνυν ἀπόδοτε^v τὰ καίσαρος καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. **v.27** προσελθόντες δὲ τινες τῶν σαδδουκαίων οἱ ^v ἀντιλέγοντες^v ἀντιλεγόντες^{T.M.K} ἀνάστασιν μὴ εἶναι ἐπηρώτησαν αὐτὸν. **v.28** λέγοντες διδάσκαλε μωσῆς^v μωσῆς^{T.M.K} ἔγραψεν ἡμῖν ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα καὶ οὗτος ἀτεκνος ἢ^v ἀποθάνῃ^{T.M.K} ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. **v.30** καὶ ἔλαβεν^{T.M.K} ὁ δεύτερος τὴν^{T.M.K} γυναῖκα^{T.M.K} καὶ οὗτος^{T.M.K} ἀπέθανεν^{T.M.K} ἀτεκνος^{T.M.K}. **v.31** καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτὴν ὡσαύτως ὡσαύτως³² δὲ καὶ οἱ ἐπτὰ καὶ^v οὐ κατέλιπον τέκνα καὶ ἀπέθανον. **v.32** ὕστερον [δὲ]³² δὲ^T πάντων^{T.M.K} ἀπέθανεν^{T.M.K} καὶ ἡ γυνή ἀπέθανεν^v. **v.33** ἢ^v γυνὴ^v οὐ^v ἐν τῇ οὐ^{T.M.K} ἀνάστασει τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή οἱ γὰρ ἐπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. **v.34** καὶ ἀποκριθεὶς^{T.M.K} εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ ἐκγαμίσκονται^v ἐκγαμίσκονται^{T.M.K}. **v.35** οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται³⁶ ἐκγαμίζονται^{T.K}.

εἰσιν τοῦ θεοῦ τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες. ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ 37*
καὶ μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάρου ὡς λέγει κύριον τὸν θεὸν ἀβραάμ
καὶ τὸν θεὸν ἰσαάκ καὶ τὸν θεὸν ἰακώβ. θεὸς δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν ἀλλὰ 38
ζώντων πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. ἀποκριθέντες δὲ τινες τῶν γραμματέων 39*
εἶπον διδάσκαλε καλῶς εἶπας. οὐκέτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐ- 40*
δέν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς πῶς λέγουσιν τὸν χριστὸν υἱὸν δαβὶδ εἶναι. 41*
καὶ αὐτὸς δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου 42*
κάθου ἐκ δεξιῶν μου. ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν 43
ποδῶν σου. δαβὶδ οὖν κύριον αὐτὸν καλεῖ καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν. 44*
ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. προσέχετε 45*, 46
ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλοῦντων
ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς
καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις. οἱ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν χη- 47*
ρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται οὗτοι λήψονται περισσότερον
κρίμα.

ἀναβλέψας δὲ εἶδεν τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλά- 21*
κιον πλουσίους. εἶδεν δὲ καὶ τινὰ χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο 2*
λεπτά. καὶ εἶπεν ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἢ πτωχὴ αὕτη πλεῖον 3*
πάντων ἔβαλεν. ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον 4*
εἰς τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον
ὄν εἶχεν ἔβαλεν. καὶ τινῶν λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ 5
ἀναθήμασιν κεκόσμηται εἶπεν. ταῦτα ἃ θεωρεῖτε ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν 6
αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ ὃς οὐ καταλυθήσεται. ἐπηρώτησαν 7
δὲ αὐτὸν λέγοντες διδάσκαλε πότε οὖν ταῦτα ἔσται καὶ τί τὸ σημεῖον
ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι. ὁ δὲ εἶπεν βλέπετε μὴ πλανηθῆτε πολλοὶ 8*

v.36 ουδε^v ουτε^{T.M.K} γαρ αποθανειν επι δυναται ισαγγελιοι γαρ εισιν και υιοι εισιν του^{T.M.K} θεου της αναστασεως υιοι οντες. **v.37** οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωυσης^v μωυσης^{T.M.K} εμνηυσεν επι της βατου ως λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και τον^{T.M.K} θεον ισαακ και τον^{T.M.K} θεον ιακωβ. **v.39** αποκριθεντες δε τινες των γραμματεων ειπαν^v ειπον^{T.M.K} διδασκαλε καλως ειπας. **v.40** ουκετι γαρ^v δε^{T.M.K} ετολμων επερωταν αυτον ουδεν. **v.41** ειπεν δε προς αυτους πως λεγουσιν τον χριστον υιον^{T.M.K} δαυιδ^m δαβιδ^{T.K} ειναι δαυιδ^v υιον^v. **v.42** και^{T.M.K} αυτος γαρ^v δαυιδ^{m.v} δαβιδ^{T.K} λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν ο^{T.M.K} κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου. **v.44** δαυιδ^{m.v} δαβιδ^{T.K} ουν κυριον αυτον καλει και πως υιος^{T.M.K} αυτου υιος^v εστιν. **v.45** ακουοντος δε παντος του λαου ειπεν τοις μαθηταις [αυτου]^v αυτου^{T.M.K}. **v.47** οι κατεσθιουσιν τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχονται ουτοι ληψονται^v ληψονται^{T.M.K} περισσοτερον κριμα. **21 v.1** αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας τα^{T.M.K} δωρα^{T.M.K} αυτων^{T.M.K} εις το γαζοφυλακιον τα^v δωρα^v αυτων^v πλουσιους. **v.2** ειδεν δε και^{T.K} τινα και^m χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει δυο^{T.M.K} λεπτα δυο^v. **v.3** και ειπεν αληθως λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη^v η πτωχη αυτη^{T.M.K} πλειον παντων εβαλεν. **v.4** παντες^v απαντες^{T.M.K} γαρ ουτοι εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον εις τα δωρα του^{T.M.K} θεου^{T.M.K} αυτη δε εκ του υστερηματος αυτης παντα^v απαντα^{T.M.K} τον βιον ον ειχεν εβαλεν.

γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἶμι καὶ ὁ καιρὸς
 9 ἤγγικεν μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους
 καὶ ἀκαταστασίας μὴ πτοηθῆτε δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον ἀλλ' οὐκ
 10* εὐθέως τὸ τέλος. τότε ἔλεγεν αὐτοῖς ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ
 11* βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν. σεισμοὶ τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ λιμοὶ καὶ
 12* λοιμοὶ ἔσονται φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται. πρὸ
 δὲ τούτων ἅπαντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξου-
 σιν παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς
 13* καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. ἀποθήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύ-
 14* ριον. θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι.
 15* ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ
 16* ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γο-
 νέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν.
 17, 18 καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. καὶ θριξὶ ἐκ τῆς
 19 κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς
 20* ψυχὰς ὑμῶν. ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν ἱερου-
 21 σαλήμ τότε γινώτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. τότε οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ
 φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν καὶ οἱ ἐν ταῖς
 22* χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν. ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταὶ εἰσιν
 23* τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχού-
 σαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἔσται γὰρ ἀνάγκη
 24* μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ. καὶ πεσοῦνται στόματι
 μαχαίρας καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἱερουσαλήμ
 25* ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν ἄχρι πληρωθῶσιν καιροὶ ἐθνῶν. καὶ ἔσται

v.8 ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι ^{Τ.Μ.Κ} εγω ειμι και ο καιρος ηγγικεν μη συν ^{Τ.Μ.Κ} πορευθητε οπισω αυτων. **v.10** τοτε ελεγεν αυτοις εγερθησεται εθνος επ ^{Τ.Μ.Κ} επι ^{Τ.Μ.Κ} εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν. **v.11** σεισμοι τε μεγαλοι κατα ^{Τ.Μ.Κ} τοπους ^{Τ.Μ.Κ} και κατα ^{Τ.Μ.Κ} τοπους ^{Τ.Μ.Κ} λιμοι και λοιμοι εσονται φοβητρα τε και σημεια ^{Τ.Μ.Κ} απ ουρανου σημεια ^{Τ.Μ.Κ} μεγαλα εσται. **v.12** προ δε τουτων παντων ^{Μ.Υ} απαντων ^{Τ.Κ} επιβαλουσιν εφ υμας τας χειρας αυτων και διωξουσιν παραδιδοντες εις τας ^{Τ.Μ.Κ} συναγωγας και φυλακας απαγομενους ^{Τ.Μ.Κ} αγομενους ^{Τ.Μ.Κ} επι βασιλεις και ηγεμονας ενεκεν του ονοματος μου. **v.13** αποθησεται δε ^{Τ.Μ.Κ} υμιν εις μαρτυριον. **v.14** θετε ^{Τ.Μ.Κ} θεσθε ^{Τ.Μ.Κ} ουν εν ^{Τ.Μ.Κ} εις ^{Τ.Μ.Κ} ταις ^{Τ.Μ.Κ} τας ^{Τ.Μ.Κ} καρδιαις ^{Τ.Μ.Κ} καρδιας ^{Τ.Μ.Κ} υμων μη προμελεταν απολογηθηται. **v.15** εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφια η ου δυνησονται αντειπειν ^{Τ.Μ.Κ} ουδε ^{Τ.Μ.Κ} αντιστηναι η ^{Τ.Μ.Κ} αντειπειν ^{Τ.Μ.Κ} απαντες ^{Τ.Μ.Κ} παντες ^{Τ.Μ.Κ} οι αντικειμενοι υμιν. **v.16** παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και αδελφων ^{Τ.Κ.Υ} και ^{Τ.Κ.Υ} συγγενων και φιλων και αδελφων ^Μ και ^Μ θανατωσουσιν εξ υμων. **v.20** οταν δε ιδητε κυκλουμενην υπο στρατοπεδων την ^{Τ.Μ.Κ} ιερουσαλημ τοτε γινωτε οτι ηγγικεν η ερημωσις αυτης. **v.22** οτι ημεραι εκδικησεως αυται εισιν του πληρηθηναι ^{Τ.Μ.Κ} πληρωθηναι ^{Τ.Κ} παντα τα γεγραμμενα. **v.23** ουαι δε ^{Τ.Μ.Κ} ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι της γης και οργη εν ^{Τ.Μ.Κ} τω λαω τουτω. **v.24** και πεσοουνται στοματι μαχαιρης ^{Τ.Μ.Κ} μαχαιρας ^{Τ.Μ.Κ} και αιχμαλωτισθησονται εις παντα ^{Τ.Μ.Κ} τα εθνη παντα ^{Τ.Μ.Κ} και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων αχρι ου ^{Τ.Μ.Κ} πληρωθωσιν καιροι εθνων.

σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχή ἐθνῶν ἐν ἀπορία ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου. ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ 26 φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένην αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου 27 ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. ἀρχομένων δὲ 28 τούτων γίνεσθαι ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν διότι ἐγγί- ζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. καὶ εἶπεν παραβολὴν αὐτοῖς ἴδετε τὴν συκῆν 29 καὶ πάντα τὰ δένδρα. ὅταν προβάλωσιν ἤδη βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν 30 γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε 31 ταῦτα γινόμενα γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν 32 λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα γένηται. ὁ 33* οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν. προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπά- 34* λῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη. ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους 35* ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι 36* ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι καὶ στα- θῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ 37 διδάσκων τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ἠυλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἔλαιων. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὠρθριζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ. 38

ἤγγιζεν δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἢ λεγομένη πάσχα. καὶ ἐζήτουν οἱ 22, 2 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτὸν ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. εἰσηλθεν δὲ ὁ σατανᾶς εἰς ἰουδαν τὸν ἐπικαλούμενον ἰσκα- 3* ριώτην ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα. καὶ ἀπελθὼν συνελάλησεν 4* τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς. καὶ 5 ἐχάρησαν καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐξωμολόγησεν καὶ 6* ἐζήτηε εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου. ἦλθεν δὲ ἡ 7*

v.25 και εσονται^v εσται^{T.M.K} σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροις και επι της γης συνοχη εθνων εν απορια ηχους^v ηχουσης^{T.M.K} θαλασσης και σαλου. **v.33** ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελευσονται^v παρελθωσιν^{T.M.K}. **v.34** προσεχετε δε εαυτοις μηποτε βαρηθωσιν^{M.V} βαρυνθωσιν^{T.K} υμων αι καρδιαι εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναις βιωτικαις και επιστη^v αιφνιδιος^{T.M.K} εφ υμας αιφνιδιος^v επιστη^{T.M.K} η ημερα εκεινη. **v.35** ως παγίς επεισελευσεται^v γαρ επελευσεται^{T.M.K} επι παντας τους καθημενους επι προσωπον πασης της γης. **v.36** αγρυπνειτε δε^v ουν^{T.M.K} εν παντι καιρω δεομενοι ινα κατισχυσητε^v καταξιωθητε^{T.M.K} εκφυγειν ταυτα^{T.K.V} παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι και εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου. **22 v.3** εισηλθεν δε ο^{T.K} σατανας εις ιουδαν τον καλουμενον^v επικαλουμενον^{T.M.K} ισκαριωτην οντα εκ του αριθμου των δωδεκα. **v.4** και απελθων συνελαλησεν τοις αρχιερευσιν και τοις^{T.K} στρατηγοις το πως αυτον^{T.M.K} παραδω^{T.M.K} αυτοις παραδω^v αυτον^v. **v.6** και εξωμολογησεν και εζητει ευκαιριαν του παραδουναι αυτον αυτοις^{T.M.K} ατερ οχλου αυτοις^v. **v.7** ηλθεν δε η ημερα των αζυμων [εν]^v εν^{T.M.K} η εδει θυεσθαι το πασχα.

8 ἡμέρα τῶν ἀζύμων ἐν ἣ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα. καὶ ἀπέστειλεν πέτρον
καὶ ἰωάννην εἰπὼν πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγω-
9*, 10* μεν. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ἰδοὺ
εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον
ὑδατος βαστάζων ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται.
11 καὶ ἔρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας λέγει σοι ὁ διδάσκαλος ποῦ ἐστὶν
12* τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω. κάκεινος
13* ὑμῖν δεῖξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. ἀπελθόντες δὲ
14* εὗρον καθὼς εἰρήκεν αὐτοῖς καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. καὶ ὅτε ἐγένετο
15 ἡ ὥρα ἀνέπεσεν καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτούς ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ
16* με παθεῖν. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ ἕως ὅτου
17* πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ δεξάμενος ποτήριον εὐχαρι-
18* στήσας εἶπεν λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι
οὐ μὴ πῖω ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ
19 θεοῦ ἔλθῃ. καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς
λέγων τοῦτο ἐστὶν τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον τοῦτο ποιεῖτε
20* εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνήσαι
λέγων τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου τὸ ὑπὲρ
21 ὑμῶν ἐκχυνόμενον. πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ
22* ἐπὶ τῆς τραπέζης. καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὄρι-
23 σμένον πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται. καὶ αὐτοὶ
ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς τὸ τίς ἄρα εἶη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων
24 πράσσειν. ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι
25 μείζων. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν καὶ
26* οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται. ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἀλλ' ὁ

v.9 οἱ δε εἰπαν^v εἶπον^{T.M.K} αὐτῷ ποῦ θέλεις ἐτοιμασώμεν^M ἐτοιμασώμεν^{T.K.V}. **v.10** ο δε εἶπεν αὐτοῖς ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἀνθρωπος κεραμιον ὑδατος βαστάζων ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν εἰς^v ἡν^v οὐ^{T.M.K} εἰσπορεύεται. **v.12** κάκεινος ὑμῖν δεῖξει ἀναγαγιον^v ἀνώγειον^{T.M.K} μέγα ἐστρωμένον ἐκεῖ ἐτοιμασατε. **v.13** ἀπελθόντες δε εὗρον καθὼς εἰρηκεῖ^v εἰρηκεν^{T.M.K} αὐτοῖς καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. **v.14** καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα ἀνέπεσεν καὶ οἱ δώδεκα^{T.M.K} ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. **v.16** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι^{T.M.K} οὐ μὴ φαγῶ αὐτοῦ^v ἐξ^{T.M.K} αὐτοῦ^{T.M.K} ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. **v.17** καὶ δεξάμενος ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπεν λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε εἰς^v ἑαυτοὺς^v ἑαυτοῖς^{T.M.K}. **v.18** λέγω γὰρ ὑμῖν [ὅτι]^v ὅτι^{T.M.K} οὐ μὴ πῖω ἀπὸ τοῦ νῦν^v ἀπὸ^v τοῦ^v γεννήματος^{M.V} γεννήματος^{T.K} τῆς ἀμπέλου ἕως οὐ^v οὐ^{T.M.K} ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ. **v.20** ὡσαύτως^{T.M.K} καὶ τὸ ποτήριον ὡσαύτως^v μετὰ τὸ δειπνήσαι λέγων τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματι μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον^v ἐκχυνόμενον^{T.M.K}. **v.22** ὅτι^v καὶ^{T.M.K} ὁ μὲν^{T.M.K} υἱὸς μὲν^v τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται^{T.M.K} κατὰ τὸ ὄρισμένον πορεύεται^v πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται. **v.26** ὑμεῖς δε οὐχ οὕτως ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινεσθῶ^v γενεσθῶ^{T.M.K} ὡς ὁ νεώτερος καὶ ὁ ἡγουμένος ὡς ὁ διακωνῶν.

μείζων ἐν ὑμῖν γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν. τίς γὰρ μείζων ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος ἐγὼ δὲ 27* εἶμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' 28 ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου. κάγῳ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι 29 ὁ πατήρ μου βασιλείαν. ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου 30* ἐν τῇ βασιλείᾳ μου καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ ἰσραὴλ. εἶπεν δὲ ὁ κύριος σίμων σίμων ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξή- 31* τήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σίτον. ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ 32* ἐκλείπη ἡ πίστις σου καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήριζον τοὺς ἀδελφούς σου. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ κύριε μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἶμι καὶ εἰς φυλακὴν 33 καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. ὁ δὲ εἶπεν λέγω σοι πέτρε οὐ μὴ φωνή- 34* σει σήμερον ἀλέκτωρ πρὶν ἢ τρίς ἀπαρνήσῃ μὴ εἶδέναι με. καὶ εἶπεν 35* αὐτοῖς ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων μὴ τινος ὑστερήσατε οἱ δὲ εἶπον οὐδενός. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀλλὰ νῦν 36* ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτω ὁμοίως καὶ πήραν καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο 37* τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. οἱ δὲ εἶπον κύριε ἰδοὺ μάχαιραι 38* ὧδε δύο ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ἱκανόν ἐστιν. καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ 39* τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου εἶπεν αὐτοῖς προσεύχεσθε μὴ εἰ- 40* σελθεῖν εἰς πειρασμόν. καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου 41 βολὴν καὶ θεῖς τὰ γόνατα προσηύχετο. λέγων πάτερ εἰ βούλει παρενεγ- 42* κεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ πλήν μὴ τὸ θέλημά μου ἀλλὰ τὸ σὸν

v.27 τις γαρ μειζων ο ανακειμενος η ο διακονων ουχι ο ανακειμενος εγω δε ειμι ^{Τ.Μ.Κ} εν μεσω υμων ειμι ^ν ως ο διακονων. **v.30** ινα εσθητε ^ν εσθητε ^{Τ.Μ.Κ} και πινητε επι της τραπεζης μου [εν ^Μ εν ^{Τ.Κ.ν} τη βασιλεια μου] ^Μ μου ^{Τ.Κ.ν} και καθησεσθε ^ν καθισεσθε ^Μ καθισησθε ^{Τ.Κ} επι θρονων κρινοντες ^{Τ.Μ.Κ} τας δωδεκα φυλας κρινοντες ^ν του ισραηλ. **v.31** ειπεν ^{Τ.Μ.Κ} δε ^{Τ.Μ.Κ} ο ^{Τ.Μ.Κ} κυριος ^{Τ.Μ.Κ} σιμων σιμων ιδου ο σατανας εξητησατο υμας του σινιασαι ως τον σιτον. **v.32** εγω δε εδεηθην περι σου ινα μη εκλειπη ^{Μ.ν} εκλειπη ^{Τ.Κ} η πιστις σου και συ ποτε επιστρεψας στηρισον ^ν στηριζον ^{Τ.Μ.Κ} τους αδελφους σου. **v.34** ο δε ειπεν λεγω σοι πετρε ου μη ^{Τ.Μ.Κ} φωνηση ^Μ φωνησει ^{Τ.Κ.ν} σημερον αλεκτωρ εως ^ν πρην ^{Τ.Μ.Κ} η ^{Τ.Μ.Κ} τρις απαρνηση ^{Τ.Μ.Κ} μη ^{Τ.Μ.Κ} ειδεναι ^{Τ.Μ.Κ} με απαρνηση ^ν ειδεναι ^ν. **v.35** και ειπεν αυτοις οτε απεστειλα υμας ατερ βαλλαντιου ^ν βαλαντιου ^{Τ.Μ.Κ} και πηρας και υποδηματων μη τινος υστερησατε οι δε ειπαν ^ν ειπον ^{Τ.Μ.Κ} ουθενος ^{Μ.ν} ουδενος ^{Τ.Κ}. **v.36** ειπεν δε ^ν ουν ^{Τ.Μ.Κ} αυτοις αλλα νυν ο εχων βαλλαντιον ^ν βαλαντιον ^{Τ.Μ.Κ} αρατω ομοιως και πηραν και ο μη εχων πωλησει ^Μ πωλησατω ^{Τ.Κ.ν} το ιματιον αυτου και αγορασει ^Μ αγορασατω ^{Τ.Κ.ν} μαχαιραν. **v.37** λεγω γαρ υμιν οτι ει ^{Τ.Μ.Κ} τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και γαρ το ^ν τα ^{Τ.Μ.Κ} περι εμου τελος εχει. **v.38** οι δε ειπαν ^ν ειπον ^{Τ.Μ.Κ} κυριε ιδου μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοις ικανον εστιν. **v.39** και εξελθων επορευθη κατα το εθος εις το ορος των ελαιων ηκολουθησαν δε αυτο και οι μαθηται αυτου ^{Τ.Μ.Κ}. **v.42** λεγων πατερ ει βουλει παρενεγκε ^{Κ.ν} τουτο ^ν παρενεγκειν ^{Τ.Μ} το ποτηριον τουτο ^{Τ.Μ.Κ} απ εμου πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γινεσθω ^ν γενεσθω ^{Τ.Μ.Κ}.

43*. 44* γενέσθω. ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. καὶ
γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσηύχετο ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐ-
45* τοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἀναστὰς ἀπὸ
τῆς προσευχῆς ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους
46 ἀπὸ τῆς λύπης. καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί καθεύδετε ἀναστάντες προσεύχεσθε
47* ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ ὄχλος
καὶ ὁ λεγόμενος ἰουδᾶς εἰς τῶν δώδεκα προήρχετο αὐτῶν καὶ ἤγγισεν
48* τῷ ἰησοῦ φιλησαὶ αὐτόν. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ἰουδᾶ φιλήματι τὸν
49* υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως. ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτόν τὸ ἐσόμενον
50* εἶπον αὐτῷ κύριε εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ. καὶ ἐπάταξεν εἰς τις ἐξ
αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν.
51* ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν ἔατε ἕως τούτου καὶ ἀψάμενος τοῦ ὐτιοῦ
52* αὐτοῦ ἰάσατο αὐτόν. εἶπεν δὲ ὁ ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους
ἐπ' αὐτόν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους ὡς ἐπὶ
53* ληστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων. καθ' ἡμέραν ὄντος μου
μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ οὐκ ἐξετείνετε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ ἀλλ' αὕτη ὑμῶν
54* ἐστὶν ἡ ὥρα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκοτοῦς. συλλαβόντες δὲ αὐτόν ἤγαγον
καὶ εἰσήγαγον αὐτόν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως ὁ δὲ πέτρος ἠκολούθει
55* μακρόθεν. ἀψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς καὶ συγκαθισάντων
56 αὐτῶν ἐκάθητο ὁ πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν. ἰδοῦσα δὲ αὐτόν παιδίσκη τις
καθήμενον πρὸς τὸ φῶς καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπεν καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ
57*, 58* ἦν. ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτόν λέγων γύναι οὐκ οἶδα αὐτόν. καὶ μετὰ βραχὺ
ἕτερος ἰδὼν αὐτόν ἔφη καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ ὁ δὲ πέτρος εἶπεν ἄνθρωπε

v.43 [[ὠφθη^v ὠφθη^{T.Mt.K} δε αυτω αγγελος απ ουρανου ενισχυων αυτον. **v.44** και γενομενος εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχετο και^v εγενετο δε^{T.Mt.K} ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι αιματος καταβαινοντες επι την γην]]^v γην^{T.Mt.K}. **v.45** και αναστας απο της προσευχης ελθων προς τους μαθητας αυτου^K ευρεν αυτους^{T.Mt.K} κοιμωμενους αυτους^v απο της λυπης. **v.47** επι δε^{T.Mt.K} αυτου λαλουντος ιδου οχλος και ο λεγομενος ιουδασ εις των δωδεκα προηρχετο αυτους^{Mt.v} αυτων^{T.K} και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον. **v.48** ο^{T.Mt.K} δε^{T.Mt.K} ιησους δε^v ειπεν αυτω ιουδα φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ. **v.49** ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπαν^v ειπον^{T.Mt.K} αυτω^{T.Mt.K} κυριε ει παταξομεν εν μαχαιρη^v μαχαιρα^{T.Mt.K}. **v.50** και επαταξεν εις τις εξ αυτων τον^{T.Mt.K} δουλον^{T.Mt.K} του αρχιερεως τον^v δουλον^v και αφειλεν αυτου^{T.Mt.K} το ουσ αυτου^v το δεξιον. **v.51** αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν εατε εωσ τουτου και αφαμενος του ωτιου αυτου^{T.Mt.K} ιασατο αυτον. **v.52** ειπεν δε ο^{T.Mt.K} ιησους προς τους παραγενομενους επι αυτον αρχιερεισ και στρατηγους του ιερου και πρεσβυτερουσ ωσ επι ληστιν εξηληθατε^v εξηληθατε^{T.Mt.K} μετα μαχαιρων και ξυλων. **v.53** καθ ημεραν οντου μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τασ χειρασ επι εμε αλλ αυτη υμων^{T.Mt.K} εστιν υμων^v η ωρα και η εξουσια του σκοτουσ. **v.54** συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον αυτον^{T.Mt.K} εις την^v τον^{T.Mt.K} οικιαν^v οικον^{T.Mt.K} του αρχιερεως ο δε πετροσ ηκολουθει μακροθεν. **v.55** περιψαντων^v ψαντων^{T.Mt.K} δε πυρ εν μεσω της αυλης και συγκαθισαντων αυτων^{T.Mt.K} εκαθητο ο πετροσ μεσοσ^v εν^{T.Mt.K} μεσω^{T.Mt.K} αυτων. **v.57** ο δε ηρνησατο αυτον^{T.Mt.K} λεγων γυναι^{T.Mt.K} ουκ οιδα αυτον γυναι^v. **v.58** και μετα βραχυ ετεροσ ιδων αυτον εφη και συ εξ αυτων ει ο δε πετροσ εφη^v ειπεν^{T.Mt.K} ανθρωπε ουκ ειμι.

οὐκ εἰμί. καὶ διασάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς ἄλλος τις διῖσχυρίζετο λέγων 59
 ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν καὶ γὰρ γαλιλαῖός ἐστιν. εἶπεν 60*
 δὲ ὁ πέτρος ἄνθρωπε οὐκ οἶδα ὃ λέγεις καὶ παραχρῆμα ἔτι λαλοῦντος
 αὐτοῦ ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ. καὶ στραφεὶς ὁ κύριος ἐνέβλεψεν τῷ πέ- 61*
 τρῷ καὶ ὑπεμνήσθη ὁ πέτρος τοῦ λόγου τοῦ κυρίου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι
 πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι ἀπαρνήσῃ με τρίς. καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ πέτρος 62*
 ἔκλαυσεν πικρῶς. καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν ἰησοῦν ἐνέπαιζον 63*
 αὐτῷ δέροντες. καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον 64*
 καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες προφήτευσον τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε. καὶ 65
 ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα 66*
 συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς καὶ
 ἀνήγαγον αὐτόν εἰς τὸ συνέδριον ἑαυτῶν λέγοντες. εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός 67*
 εἰπέ ἡμῖν εἶπεν δὲ αὐτοῖς ἐὰν ὑμῖν εἶπω οὐ μὴ πιστεύσητε. ἐὰν δὲ καὶ 68*
 ἐρωτήσω οὐ μὴ ἀποκριθῆτε μοι ἢ ἀπολύσητε. ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς 69*
 τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ. εἶπον δὲ 70*
 πάντες σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη ὑμεῖς λέγετε
 ὅτι ἐγὼ εἰμί. οἱ δὲ εἶπον τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτυρίας αὐτοὶ γὰρ 71*
 ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἤγαγεν αὐτόν ἐπὶ τὸν πιλάτον. 23*
 ἠρξάντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες τοῦτον εὐρομεν διαστρέφοντα τὸ 2*
 ἔθνος καὶ κωλύοντα καίσαρι φόρους διδόναι λέγοντα ἑαυτὸν χριστὸν
 βασιλέα εἶναι. ὁ δὲ πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτόν λέγων σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς 3*
 τῶν ἰουδαίων ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη σὺ λέγεις. ὁ δὲ πιλάτος εἶ- 4
 πεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους οὐδὲν εὐρίσκω αἴτιον ἐν τῷ

v.60 εἶπεν δε ο πετρος ανθρωπε ουκ οιδα ο λεγεις και παραχρημα ετι λαλουντος αυτου εφωνη-
 σεν ο^{Τ.Κ} αλεκτωρ. **v.61** και στραφεις ο κυριος ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο πετρος του
 ρηματος^ν λογου^{Τ.Μ.Κ} του κυριου ως ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι σημερον^ν απαρνηση με
 τρις. **v.62** και εξελθων εξω ο^{Τ.Μ.Κ} πετρος^{Τ.Μ.Κ} εκλαυσεν πικρως. **v.63** και οι ανδρες οι συ-
 νεχοντες αυτον^ν τον^{Τ.Μ.Κ} ιησουν^{Τ.Μ.Κ} ενεπαιζον αυτω δεροντες. **v.64** και περικαλυψαντες αυτον
 ετυπιον^{Τ.Μ.Κ} αυτου^{Τ.Μ.Κ} το^{Τ.Μ.Κ} προσωπον^{Τ.Μ.Κ} και^{Τ.Μ.Κ} επηρωτων αυτον^{Τ.Μ.Κ} λεγοντες προφητευ-
 σον τις εστιν ο παισας σε. **v.66** και ως εγενετο ημερα συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεις
 τε^{Τ.Κ.ν} και γραμματεις και απηγαγον^ν ανηγαγον^{Τ.Μ.Κ} αυτον εις το συνεδριον αυτων^{Μ.ν} εαυτων^{Τ.Κ}
 λεγοντες. **v.67** ει συ ει ο χριστος ειπον^ν ειπε^{Τ.Μ.Κ} ημιν ειπεν δε αυτοις εαν υμιν ειπω ου μη
 πιστευσητε. **v.68** εαν δε και^{Τ.Μ.Κ} ερωτησω ου μη αποκριθητε μοι^{Τ.Μ.Κ} η^{Τ.Μ.Κ} απολυσητε^{Τ.Μ.Κ}.
v.69 απο του νυν δε^ν εσται ο υιος του ανθρωπου καθήμενος εκ δεξιων της δυναμεως του θεου.
v.70 ειπαν^ν ειπον^{Τ.Μ.Κ} δε παντες ου συν ει ο υιος του θεου ο δε προς αυτους εφη υμεις λεγετε οτι εγω
 ειμι. **v.71** οι δε ειπαν^ν ειπον^{Τ.Μ.Κ} τι ετι χρειαν^{Τ.Μ.Κ} εχομεν μαρτυριας χρειαν^ν αυτοι γαρ ηκουσαμεν
 απο του στοματος αυτου. **23 v.1** και ανασταν απαν το πληθος αυτων ηγαγον^{Μ.ν} ηγαγεν^{Τ.Κ} αυτον
 επι τον πιλατον. **v.2** ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντες τουτον ευραμεν^ν ευρομεν^{Τ.Μ.Κ} δια-
 στρεφοντα το εθνος ημων^ν και κωλυοντα καισαρι^{Τ.Μ.Κ} φορους καισαρι^ν διδοναι και^ν λεγοντα εαυτον
 χριστον βασιλεα ειναι. **v.3** ο δε πιλατος ηρωτησεν^ν επηρωτησεν^{Τ.Μ.Κ} αυτον λεγων συ ει ο βασιλευς
 των ιουδαιων ο δε αποκριθεις αυτω εφη συ λεγεις.

5* ἀνθρώπῳ τούτῳ. οἱ δὲ ἐπίσχουν λέγοντες ὅτι ἀνασειεὶ τὸν λαὸν διδάσκων καθ' ὅλης τῆς ἰουδαίας ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἕως ᾧδε.
 6* πιλάτος δὲ ἀκούσας γαλιλαίαν ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος γαλιλαῖος
 7 ἔστιν. καὶ ἐπιγνούς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας ἡρώδου ἔστιν ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς ἡρώδη ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.
 8* ὁ δὲ ἡρώδης ἰδὼν τὸν ἰησοῦν ἐχάρη λίαν ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ καὶ ἠλπίζεν τι σημεῖον ἰδεῖν
 9 ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον. ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς αὐτὸς δὲ
 10 οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. εἰσήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
 11* εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ. ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ καὶ ἐμπαίξας περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ πιλάτῳ. ἐγένοντο δὲ φίλοι ὁ τε πιλάτος καὶ ὁ ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων προὔπηρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς. πιλάτος δὲ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν. εἶπεν πρὸς αὐτούς προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐδὲν εὖρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ. ἀλλ' οὐδὲ ἡρώδης ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἔστιν πεπραγμένον αὐτῷ. παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. ἀνάγκη δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἓνα. ἀνέκραζαν δὲ παμπληθεὶ λέγοντες αἶρε τοῦτον ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν βαραβῶν. ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον βεβλημένος εἰς φυλακὴν. πάλιν οὖν ὁ πιλάτος προσεφώνησεν θέλων ἀπολύσαι τὸν ἰησοῦν. οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες σταύρωσον σταύρωσον

v.5 οἱ δε επισχουν λεγοντες οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ ολης της ιουδαιας και^v αρξαμενος απο της γαλιλαιας εως ωδε. **v.6** πιλατος δε ακουσας γαλιλαιαν^{τ.μ.κ} επηρωτησεν ει ο ανθρωπος γαλιλαιος εστιν. **v.8** ο δε ηρωδης ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν ην γαρ θελων^{τ.μ.κ} εξ ικανων^v χρονων^v θελων^v ικανου^{τ.μ.κ} ιδειν αυτον δια το ακουειν πολλα^{τ.μ.κ} περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον. **v.11** εξουθενησας δε αυτον [και]^v ο ηρωδης συν τοις στρατευμασιν αυτου και εμπαιξας περιβαλων αυτον^{τ.μ.κ} εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω. **v.12** εγενοντο δε φιλοι ο τε ηρωδης^v πιλατος^{τ.μ.κ} και ο πιλατος^v ηρωδης^{τ.μ.κ} εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων προουπηρχον γαρ εν εχθρα οντες προς αυτους^v εαυτους^{τ.μ.κ}. **v.14** ειπεν προς αυτους προσηνεγκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ως αποστρεφοντα τον λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινας ουθεν^v ουδεν^{τ.μ.κ} ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κατηγορειτε κατ αυτου. **v.15** αλλ ουδε ηρωδης ανεπεμψεν^v ανεπεμψα^{τ.μ.κ} γαρ υμας^{τ.μ.κ} προς^{τ.μ.κ} αυτον προς^v ημας^v και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω. **v.17** αναγκη^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} ειχεν^{τ.μ.κ} απολυειν^{τ.μ.κ} αυτοις^{τ.μ.κ} κατ^{τ.μ.κ} εορτην^{τ.μ.κ} ενα^{τ.μ.κ}. **v.18** ανεκραγον^v ανεκραζαν^{τ.μ.κ} δε παμπληθει λεγοντες αιρε τουτον απολυσον δε ημιν τον^{τ.κ.ν} βαραββαν. **v.19** οστις ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον βληθεις^v εν^v τη^v φυλακη^v βεβλημενος^{τ.μ.κ} εις^{τ.μ.κ} φυλακην^{τ.μ.κ}. **v.20** παλιν δε^v ουν^{τ.μ.κ} ο πιλατος προσεφωνησεν αυτοις^v θελων απολυσαι τον ιησουν. **v.21** οι δε επεφωνουν λεγοντες σταυρου^v σταυρωσον^{τ.μ.κ} αυτον.

αὐτόν. ὁ δὲ τρίτον εἶπεν πρὸς αὐτούς τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος 22
οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὔρον ἐν αὐτῷ παιδεύσας οὖν αὐτόν ἀπολύσω. οἱ 23*
δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις αἰτούμενοι αὐτόν σταυρωθῆναι καὶ κα-
τίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἄρχιερέων. ὁ δὲ πιλάτος ἐπέκρινεν 24*
γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν. ἀπέλυσεν δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ στάσιν καὶ φό- 25*
νον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν ὃν ἤτοῦντο τὸν δὲ ἰησοῦν παρέδωκεν
τῷ θελήματι αὐτῶν. καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν ἐπιλαβόμενοι σίμωνος τι- 26*
νος κυρηναίου τοῦ ἐρχόμενου ἀπ' ἀγροῦ ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν
φέρειν ὀπισθεν τοῦ ἰησοῦ. ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ 27*
καὶ γυναικῶν αἱ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν. στραφεῖς δὲ πρὸς 28*
αὐτὰς ὁ ἰησοῦς εἶπεν θυγατέρες ἱερουσαλήμ μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ πλήν
ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν. ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι 29*
ἐν αἷς ἐροῦσιν μακάριαι αἱ στεῖραι καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν καὶ
μαστοὶ οἱ οὐκ ἔθήλασαν. τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσιν πέσετε ἐφ' 30
ἡμᾶς καὶ τοῖς βουνοῖς καλύψατε ἡμᾶς. ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα 31
ποιοῦσιν ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται. ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι 32*
σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. καὶ ὅτε ἀπηλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον 33*
κρανίον ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν καὶ τοὺς κακούργους ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν
ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. ὁ δὲ ἰησοῦς ἔλεγεν πᾶτερ ἄφες αὐτοῖς οὐ γὰρ οἶδα- 34*
σιν τί ποιοῦσιν διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον. καὶ 35*
εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν ἐξεμυκτῆριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς
λέγοντες ἄλλους ἔσωσεν σωσάτω ἑαυτόν εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χριστὸς ὁ τοῦ
θεοῦ ἐκλεκτός. ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ 36*
ὄξος προσφέροντες αὐτῷ. καὶ λέγοντες εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων 37

v.23 οἱ δε επεκειντο φωναις μεγαλαις αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι και κατισχυον αι φωναὶ αυτων και ^{Τ.Μ.Κ} των ^{Τ.Μ.Κ} αρχιερεων ^{Τ.Μ.Κ}. **v.24** και ^{Τ.Μ.Κ} ο ^{Τ.Μ.Κ} δε ^{Τ.Μ.Κ} πιλατος επεκρινεν γενεσθαι το αιτημα αυτων. **v.25** απελυσεν δε αυτοις ^{Τ.Κ} τον δια στασιν και φονον βεβλημενον εις την ^{Τ.Μ.Κ} φυλακην ον ητουντο τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων. **v.26** και ως απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωνα ^{Τ.Μ.Κ} τινα ^{Τ.Μ.Κ} κυρηναιον ^{Τ.Μ.Κ} ερχομενον ^{Τ.Μ.Κ} σιμωνος ^{Τ.Μ.Κ} τινος ^{Τ.Μ.Κ} κυρηναιου ^{Τ.Μ.Κ} του ^{Τ.Κ} ερχομενου ^{Τ.Μ.Κ} απ αγρου επεθηκαν αυτω τον σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου. **v.27** ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος του λαου και γυναικων αι και ^{Τ.Μ.Κ} εκοπτοντο και εθρηνουν αυτον. **v.28** στραφεις δε προς αυτας [ο] ^{Τ.Μ.Κ} ο ^{Τ.Μ.Κ} ιησους ειπεν θυγατερες ιερουσαλημ μη κλαιετε επ εμε πλην εφ εαυτας κλαιετε και επι τα τεκνα υμων. **v.29** οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αις ερουσιν μακαριαι αι στειραι και αι ^{Τ.Μ.Κ} κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθρεψαν ^{Τ.Μ.Κ} εθηλασαν ^{Τ.Μ.Κ}. **v.32** ηγοντο δε και ετεροι δυο ^{Τ.Μ.Κ} κακουργοι ^{Τ.Μ.Κ} δυο ^{Τ.Μ.Κ} συν αυτω αναιρεθηναι. **v.33** και οτε ηλθον ^{Τ.Μ.Κ} απηλθον ^{Τ.Μ.Κ} επι τον τοπον τον καλουμενον κρανιον εκει εσταυρωσαν αυτον και τους κακουργους ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων. **v.34** [ο] ^{Τ.Μ.Κ} ο ^{Τ.Μ.Κ} δε ιησους ελεγεν πατερ αφες αυτοις ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν ^{Τ.Μ.Κ}]] ^{Τ.Μ.Κ} ποιουσιν ^{Τ.Μ.Κ} διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρους ^{Τ.Μ.Κ} κληρον ^{Τ.Μ.Κ}. **v.35** και ειστηκει ο λαος θεωρων εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες συν ^{Τ.Μ.Κ} αυτοις ^{Τ.Μ.Κ} λεγοντες αλλους εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτος εστιν ο ^{Τ.Μ.Κ} χριστος ο ^{Τ.Μ.Κ} του θεου ο ^{Τ.Μ.Κ} εκλεκτος. **v.36** ενεπαιζαν ^{Τ.Μ.Κ} ενεπαιζον ^{Τ.Μ.Κ} δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι και ^{Τ.Μ.Κ} οξος προσφεροντες αυτω.

38* σῶσον σεαυτόν. ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφή γεγραμμένη ἐπ’ αὐτῷ γράμμασιν
 ἑλληνικοῖς καὶ ρωμαικοῖς καὶ ἑβραικοῖς οὗτος ἔστιν ὁ βασιλεὺς τῶν
 39* ἰουδαίων. εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἔβλασφήμει αὐτὸν λέ-
 40* γων εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος
 ἐπετίμα αὐτῷ λέγων οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν θεόν ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ.
 41 καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν οὗτος δὲ
 42* οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξεν. καὶ ἔλεγεν τῷ ἰησοῦ μνήσθητί μου κύριε ὅταν
 43* ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἀμὴν λέγω σοι σή-
 44* μερον μετ’ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη καὶ σκότος
 45* ἐγένετο ἐφ’ ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ
 46* ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλη
 ὁ ἰησοῦς εἶπεν πάτερ εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνευμά μου καὶ
 47* ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον ἐδόξα-
 48* σεν τὸν θεὸν λέγων ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. καὶ πάντες οἱ
 συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην θεωροῦντες τὰ γενό-
 49* μενα τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ
 γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ
 50* τῆς γαλιλαίας ὀρῶσαι ταῦτα. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι ἰωσήφ βουλευτῆς
 51* ὑπάρχων ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος. οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος
 τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν ἀπὸ ἀριμαθαίας πόλεως τῶν ἰουδαίων ὃς
 52 καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. οὗτος προσελθὼν
 53* τῷ πλάτῳ ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ. καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐνετύλιξεν

v.38 ἦν δε και επιγραφη γεγραμμενη ^{Τ.Μ.Κ} επι αυτω γραμμασιν ^{Τ.Μ.Κ} ελληνικοις ^{Τ.Μ.Κ} και ^{Τ.Μ.Κ} ρωμαικοις ^{Τ.Μ.Κ} και ^{Τ.Μ.Κ} εβραικοις ^{Τ.Μ.Κ} ουτος ^{Τ.Μ.Κ} εστιν ^{Τ.Μ.Κ} ο βασιλευς των ιουδαιων ουτος ^{Τ.Μ.Κ}. **v.39** εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον λεγων ουχι ^{Τ.Μ.Κ} ει ^{Τ.Μ.Κ} συ ει ο χριστος σωσον σεαυτον και ημας. **v.40** αποκριθεις δε ο ετερος επιτιμων ^{Τ.Μ.Κ} επιτιμα ^{Τ.Μ.Κ} αυτω εφη ^{Τ.Μ.Κ} λεγων ^{Τ.Μ.Κ} ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει. **v.42** και ελεγεν τω ^{Τ.Μ.Κ} ιησου μνησθητι μου κυριε ^{Τ.Μ.Κ} οταν ελθης εις ^{Τ.Μ.Κ} εν ^{Τ.Μ.Κ} την ^{Τ.Μ.Κ} βασιλειαν ^{Τ.Μ.Κ} σου. **v.43** και ειπεν αυτω ο ^{Τ.Μ.Κ} ιησους ^{Τ.Μ.Κ} αμην λεγω ^{Τ.Μ.Κ} σοι λεγω ^{Τ.Μ.Κ} σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω. **v.44** και ^{Τ.Μ.Κ} ην ηδη ^{Τ.Μ.Κ} δε ^{Τ.Μ.Κ} ωσει ωρα εκτη και σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας ενατης ^{Τ.Μ.Κ} ενατης ^{Τ.Μ.Κ}. **v.45** του ^{Τ.Μ.Κ} ηλιου ^{Τ.Μ.Κ} εκλιποντος ^{Τ.Μ.Κ} και ^{Τ.Μ.Κ} εσκοτισθη ^{Τ.Μ.Κ} ο ^{Τ.Μ.Κ} ηλιος ^{Τ.Μ.Κ} και ^{Τ.Μ.Κ} εσχισθη δε ^{Τ.Μ.Κ} το καταπετασμα του ναου μεσον. **v.46** και φωνησας φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εις χειρας σου παρατιθεται ^{Τ.Μ.Κ} παραθησομαι ^{Τ.Μ.Κ} το πνευμα μου τουτο ^{Τ.Μ.Κ} και ^{Τ.Μ.Κ} δε ^{Τ.Μ.Κ} ταυτα ^{Τ.Μ.Κ} ειπων εξεπνευσεν. **v.47** ιδων δε ο εκατονταρχης ^{Τ.Μ.Κ} εκατονταρχος ^{Τ.Μ.Κ} το γενομενον εδοξαζεν ^{Τ.Μ.Κ} εδοξασεν ^{Τ.Μ.Κ} τον θεον λεγων οντως ο ανθρωπος ουτος δικαιος ην. **v.48** και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρησαντες ^{Τ.Μ.Κ} θεωρουντες ^{Τ.Μ.Κ} τα γενομενα τυπτοντες εαυτων ^{Τ.Μ.Κ} τα στηθη υπεστρεφον. **v.49** ειστηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτω ^{Τ.Μ.Κ} απο ^{Τ.Μ.Κ} αυτου ^{Τ.Μ.Κ} μακροθεν και γυναικες αι συνακολουθουσαι ^{Τ.Μ.Κ} συνακολουθησασαι ^{Τ.Μ.Κ} αυτω απο της γαλιλαιας ορωσαι ταυτα. **v.50** και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτης υπαρχων [και] ^{Τ.Μ.Κ} ανηρ αγαθος και δικαιος. **v.51** ουτος ουκ ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αριμαθαιας πολεως των ιουδαιων ος και ^{Τ.Μ.Κ} προσεδεχετο και ^{Τ.Μ.Κ} αυτος ^{Τ.Μ.Κ} την βασιλειαν του θεου. **v.53** και καθελων αυτο ^{Τ.Μ.Κ} ενετυλιξεν αυτο σινδονι και εθηκεν αυτον ^{Τ.Μ.Κ} αυτο ^{Τ.Μ.Κ} εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεπω ^{Τ.Μ.Κ} ουδεις ουπω ^{Τ.Μ.Κ} κειμενος.

αὐτὸ σινδόνι καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ οὐ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος. καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευὴ καὶ σάββατον ἐπέφωσκεν. 54*
κατακολουθήσασαι δὲ καὶ γυναῖκες αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι αὐτῷ 55*
ἐκ τῆς γαλιλαίας ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ.
ὑποστρέψασαι δὲ ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα καὶ τὸ μὲν σάββατον 56
ἠσούχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἦλθον ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι 24*
ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ τινὲς σὺν αὐταῖς. εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀπο- 2
κεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου. καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα 3*
τοῦ κυρίου ἰησοῦ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου 4*
καὶ ἰδοὺ δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις.
ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν 5*
εἶπον πρὸς αὐτὰς τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν. οὐκ ἔστιν ὧδε 6*
ἄλλ' ἠγέρθη μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὧν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ. λέγων 7*
ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρ-
τωλῶν καὶ σταυρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. καὶ ἐμνήσθησαν 8
τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν 9
ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς. ἦσαν δὲ ἡ μαγδαληνὴ 10*
μαρία καὶ ἰωάννα καὶ μαρία ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς αἱ ἔλεγον
πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος 11*
τὰ ῥήματα αὐτῶν καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. ὁ δὲ πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν 12*
ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα καὶ
ἀπήλθεν πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν 13*
ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους

v.54 και ημερα ην παρασκευη^v παρασκευη^{T.M.K} και^{T.K.v} σαββατον επεφωσκεν. **v.55** κατακο-
λουθησασαι δε αι^v και^{T.K} γυναικες αιτινες ησαν συνεληλυθυιαι αυτω^{T.M.K} εκ της γαλιλαιας αυτω^v
εθεασαντο το μνημειον και ως ετεθη το σωμα αυτου. **24 v.1** τη δε μια των σαββατων ορθρου
βαθεως^v βαθεος^{T.M.K} ηλθον^{T.M.K} επι το μνημα ηλθον^v φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα και^{T.M.K}
τινες^{T.M.K} συν^{T.M.K} αυταις^{T.M.K}. **v.3** και^{T.M.K} εισελθουσαι δε^v ουχ ευρον το σωμα του κυριου ιησου.
v.4 και εγενετο εν τω απορεισθαι^v διαπορεισθαι^{T.M.K} αυτας περι τουτου και ιδου δυο^{T.K} ανδρες δυο^{M.v}
επεστησαν αυταις εν εσθητι^v εσθησεων^{T.M.K} αστραπτουση^v αστραπτουσας^{T.M.K}. **v.5** εμφοβων δε
γενομενων αυτων και κλινουσων τα^v το^{T.M.K} προσωπα^v προσωπον^{T.M.K} εις την γην ειπαν^v ειπον^{T.M.K}
προς αυτας τι ζητετε τον ζωντα μετα των νεκρων. **v.6** ουκ εστιν ωδε αλλα^v αλλ^{T.M.K} ηγερθη μνησθητε
ως ελαλησεν υμιν επι ων εν τη γαλιλαια. **v.7** λεγων οτι^{T.M.K} δει^{T.M.K} τον υιον του ανθρωπου οτι^v
δει^v παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι.
v.10 ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια η^v [η]^M ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις
αι^{T.M.K} ελεγον προς τους αποστολους ταυτα. **v.11** και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρη-
ματα ταυτα^v αυτων^{T.M.K} και ηπιστουν αυταις. **v.12** ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον
και παρακυψας βλεπει τα οθονια κειμενα^{T.M.K} μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονός.
v.13 και ιδου δυο εξ αυτων ησαν^{T.M.K} πορευομενοι^{T.M.K} εν αυτη τη ημερα ησαν^v πορευομενοι^v εις
κωμην απεχουσαν σταδιους εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαους.

14 ἐξήκοντα ἀπὸ ἱερουσαλήμ ἦ ὄνομα ἐμμαοῦς. καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς
 15* ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
 ὀμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο
 16 αὐτοῖς. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν.
 17* εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὕς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλή-
 18* λους περιπατοῦντες καὶ ἐστὲ σκυθρωποί. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἰς ᾧ ὄνομα
 κλεοπᾶς εἶπεν πρὸς αὐτόν σὺ μόνος παροικεῖς ἐν ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ
 19* ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις. καὶ εἶπεν αὐτοῖς
 ποῖα οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ τὰ περὶ ἰησοῦ τοῦ ναζωραίου ὃς ἐγένετο ἀνὴρ
 προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ
 20 λαοῦ. ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς
 21* κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς
 ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν ἰσραὴλ ἀλλὰ γε σὺν πᾶσιν τούτοις τρίτην
 22* ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. ἀλλὰ καὶ γυναῖ-
 κές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς γενόμεναι ὀρθριαὶ ἐπὶ τὸ μνημεῖον.
 23 καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἠλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέ-
 24 λων ἑωρακέναί οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. καὶ ἀπηλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν
 ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ εὗρον οὕτως καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον αὐτόν
 25 δὲ οὐκ εἶδον. καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ᾧ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ
 26 καρδίᾳ τοῦ πιστεῦν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται. οὐχὶ ταῦτα
 27* ἔδει παθεῖν τὸν χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ. καὶ ἀρξά-
 μενος ἀπὸ μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διηρμήνευεν αὐτοῖς
 28* ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην
 29* οὗ ἐπορεύοντο καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. καὶ
 παρεβίασαντο αὐτόν λέγοντες μείνον μεθ' ἡμῶν ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶν
 30 καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα καὶ εἰσηλθεν τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. καὶ ἐγένετο

v.15 και εγενετο εν τω ομιλειν αυτους και συζητειν και αυτος ο^{Τ.μ.Κ} ιησους εγγισας συνεπορευετο αυτους. **v.17** ειπεν δε προς αυτους τινες οι λογοι ουτοι ους αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντες και εσταθησαν^Υ εστε^{Τ.μ.Κ} σκυθρωποι. **v.18** αποκριθεις δε ο^{Τ.μ.Κ} εις ονοματι^Υ ω^{Τ.μ.Κ} ονομα^{Τ.μ.Κ} κλεοπας ειπεν προς αυτον συ μονος παροικεις εν^{Τ.Κ} ιερουσαλημ και ουκ εγνως τα γενομενα εν αυτη εν ταις ημεραις ταυταις. **v.19** και ειπεν αυτοις ποια οι δε ειπαν^Υ ειπον^{Τ.μ.Κ} αυτα τα περι ιησου του ναζαρηνου^Υ ναζωραίου^{Τ.μ.Κ} ος εγενετο ανηρ προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντος του λαου. **v.21** ημεις δε ηλπιζομεν οτι αυτος εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε και^Υ συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει σημερον^{Τ.μ.Κ} αφ ου ταυτα εγενετο. **v.22** αλλα και γυναικες τινες εξ ημων εξεστησαν ημας γενομεναι ορθριαι^Υ ορθριαι^{Τ.μ.Κ} επι το μνημειον. **v.27** και αρξαμενος απο μωσεως^Υ μωσεως^{Τ.μ.Κ} και απο παντων των προφητων διερμηνευσεν^Υ διηρμηνευεν^{Τ.μ.Κ} αυτοις εν πασαις ταις γραφαις τα περι εαυτου. **v.28** και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο και αυτος προσεποιησατο^Υ προσεποιετο^{Τ.μ.Κ} πορρωτερον^Υ πορρωτερω^{Τ.μ.Κ} πορευεσθαι. **v.29** και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες μεινον μεθ ημων οτι προς εσπεραν εστιν και κεκλικεν ηδη^Υ η ημερα και εισηλθεν του μειναι συν αυτοις.

ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν καὶ
 κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς. αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐπέ- 31
 γνωσαν αὐτὸν καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. καὶ εἶπον πρὸς 32*
 ἀλλήλους οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν
 τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς. καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ 33*
 ὑπέστρεψαν εἰς ἱερουσαλήμ καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἔνδεκα
 καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς. λέγοντας ὅτι ἠγέρθη ὁ κύριος ὄντως καὶ ὤφθη 34*
 σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ 35
 κλάσει τοῦ ἄρτου. ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων αὐτὸς ὁ ἰησοῦς ἔστη ἐν 36*
 μέσῳ αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς εἰρήνη ὑμῖν. πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι 37
 γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί τεταραγμένοι 38*
 ἐστέ καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. ἴδετε 39*
 τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι ψηλαφήσατέ
 με καὶ ἴδετε ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε
 ἔχοντα. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. 40*
 ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς 41
 ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε. οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπποῦ μέρος 42*
 καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. εἶπεν 43, 44*
 δὲ αὐτοῖς οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν ὅτι δεῖ
 πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ μωσέως καὶ προφήταις
 καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς 45
 γραφάς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι οὕτως γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν 46*
 τὸν χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. καὶ κηρυχθῆ- 47*
 ναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ
 ἔθνη ἀρξάμενον ἀπὸ ἱερουσαλήμ. ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. καὶ 48*, 49*

v.32 και ειπαν^v ειπον^{T.M.K} προς αλληλους ουχι η καρδια ημων καιομενη ην [εν^v εν^{T.M.K} ημιν]^v
 ημιν^{T.M.K} ως ελαλει ημιν εν τη οδω και^{T.M.K} ως διηνοιγεν ημιν τας γραφας. **v.33** και ανασταντες
 αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ευρον ηθροισμενους^v συνηθροισμενους^{T.M.K} τους εν-
 δεκα και τους συν αυτοις. **v.34** λεγοντας οτι οντως^v ηγερθη ο κυριος οντως^{T.M.K} και ωφθη σιμωνι.
v.36 ταυτα δε αυτων λαλούντων αυτος ο^{T.M.K} ιησους^{T.M.K} εστη εν μεσω αυτων και λεγει αυτοις ειρηνη
 υμιν. **v.38** και ειπεν αυτοις τι τεταραγμενοι εστε και δια^{M.V} τι^{M.V} διατι^{T.K} διαλογισμοι αναβαι-
 νουσιν εν τη^v ταις^{T.M.K} καρδια^v καρδιαις^{T.M.K} υμων. **v.39** ιδετε τας χειρας μου και τους ποδας
 μου οτι αυτος^{T.M.K} εγω ειμι αυτος^v ψηλαφησατε με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα ουκ εχει
 καθως εμε θεωρειτε εχοντα. **v.40** και τουτο ειπων εδειξεν^v επεδειξεν^{T.M.K} αυτοις τας χειρας και
 τους ποδας. **v.42** οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυος οππου μέρος και^{T.M.K} απο^{T.M.K} μελισσιου^{T.M.K}
 κηριου^{T.M.K}. **v.44** ειπεν δε προς^v αυτοις^v αυτοις^{T.M.K} ουτοι οι λογοι μου^v ους ελαλησα προς
 υμας ετι ων συν υμιν οτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωσεως^v
 και τοις^v προφηταις και ψαλμοις περι εμου. **v.46** και ειπεν αυτοις οτι ουτως γεγραπται και^{T.M.K}
 ουτως^{T.M.K} εδει^{T.M.K} παθειν τον χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα. **v.47** και κηρυ-
 χθηναι επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν εις^v και^{T.M.K} αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα εθνη αρξαμενοι^v
 αρξαμενον^{T.M.K} απο ιερουσαλημ. **v.48** υμεις δε^{T.M.K} εστε^{T.M.K} μαρτυρες τούτων.

ἰδοῦ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς ὑμεῖς δὲ
 καθίσατε ἐν τῇ πόλει ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους.
 50* ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς βηθανίαν καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ
 51 εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ'
 52 αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν
 53* ὑπέστρεψαν εἰς ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. καὶ ἦσαν διαπαντὸς
 ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν θεὸν ἀμῆν.

v.49 και [ιδου]^v ιδου^{T.M.K} εγω αποστελλω την επαγγελιαν του πατρος μου εφ υμας υμεις δε καθισατε
 εν τη πολει ιερουσαλημ^{T.M.K} εως ου ενδυσησθε δυναμιν^{T.M.K} εξ υψους δυναμιν^v. **v.50** εξηγαγεν δε
 αυτους [εξω]^v εξω^{T.M.K} εως προς^v εις^{T.M.K} βηθανιαν και επαρας τας χειρας αυτου ευλογησεν αυτους.
v.53 και ησαν δια^{M.V} παντος^{M.V} διαπαντος^{T.K} εν τω ιερω αινουντες^{T.M.K} και^{T.M.K} ευλογουντες τον
 θεον αμην^{T.M.K}.